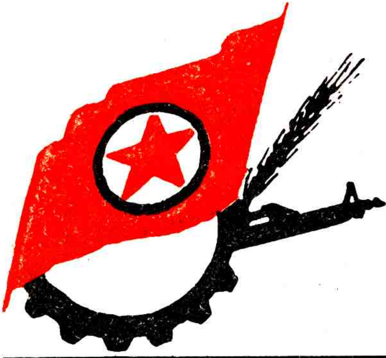

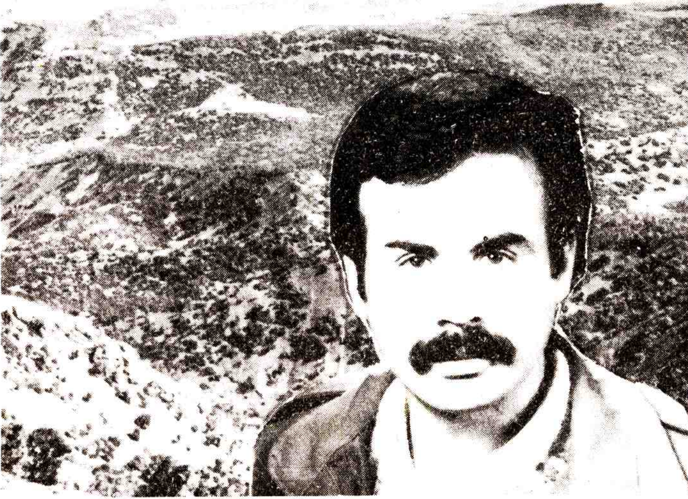
BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARÎYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı: 23 / Haziran 1986 / 1.50.-DM

KÜRDİSTAN HALKI AGİT YOLDAŞIN ANISINA AGİTLEŞEREK SAHİP ÇIKIYOR

Faşist Türk Ordusu Çöküyor / 12 Eylül Rejimi Çıkmaz İçinde

PKK-MK Üyesi Mahsum KORKMAZ (Agıt)

- **Pülümür'de devrimci intikam eylemi: 4 sömürgeci asker ölü, 7'si ağır yaralı**
- **Sömürgecilerin stratejik köy planı tutmuyor: Dersim'de 1 köy halkı dağa çıktı**
- **Hakkari'de çatışma: 2 asker cezalandırıldı**
- **Midyat: Onlarca milis çete silahsızlandırıldı**
- **Beytüşşebap ve Şemdinli'de yeni eylemler**
- **Nusaybin: İhbarcılara yeni darbe**

«Bahar Atılımı dönemi yaygın eylemlerle geliştirilen direniş mücadelemizin zaferi ile kapatıldı. Sömürgeci-faşist rejimin geliştirdiği tüm komplo ve saldırılara rağmen, az bir kayıpla ama güçlü bir sonuçla eylemlerimizin başarıya ulaşması, mücadelemizi daha da ileri götüren bir ivmedir. Bahara giriş, eylemlerde yoğun bir artışa yol açarken, aynı zamanda mücadelemizin gelişimini de hızlandırmıştır. Bahar Atılımını engellemek ve eylemlerin etkisini kırmak için sömürgeciler yoğun bir çaba içerisine girdiler. Ama tüm oyunları gibi, bu komploları da boşa çıkarak tutmadı.

Bahar Atılımı yaygın eylemlerle başladı ve yaygın eylemlerle sonuçlandırıldı. Kürdistan'ın dört bir yanında bu eylemlilik yaşandı. Hakkari'den Adıyaman'a, Diyarbakır'dan Dersim'e, Pazarcık'tan Mardin'e varana kadar, tüm Kürdistan'da sömürgeci-faşist orduya ağır kayıplar yaşatıldı.»

YAZISI SAYFA 2'DE

15-16 HAZİRAN DİRENİŞİNE SAHİP ÇIKMAK FKBDC BAYRAĞINI YÜKSELTMEKLE MÜMKÜNDÜR

YAZISI SAYFA 9'DA

GENELDE VE KÜRDİSTAN'DA HALK SAVAŞI

YAZISI SAYFA 15'TE

Avrupa Basını ve Demokratları Gözüyle Kürdistan

YAZISI SAYFA 10'DA

MAYIS YÜRÜYÜŞLERİNDE BİNLERCE EMEKÇİ ERNK BAYRAĞI ALTINDA YÜRÜDÜ

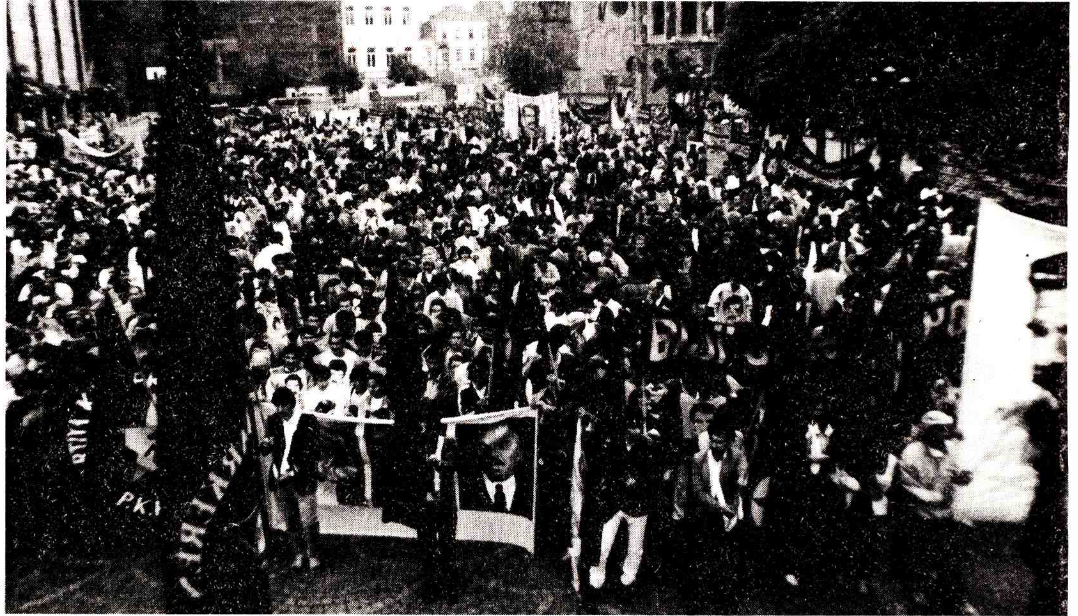
Bonn, Den Haag, Strassburg, Bern, Kopen Haag Yürüyüş ve Mitinglerinde Kürdistanlı emekçiler, kadın-çocuk, genç-yaşlı ulusal giysiler içinde ve PKK-ERNK-HRK bayrak ve sancağı altında ulusal kurtuluş savaşı ile dayanışma ve desteklerini haykırdıkları sloganlarında bir kez daha dile getirdiler.

Cepheye Bağlılık Andını hep bir ağızdan, gür bir sesle içen ve "Cepheye ait olmanın gereğini", tüm yaşamları boyunca koruyacaklarını ifade eden emekçiler, "Apo Hate Hilvanê" halayıyla coşku ve sevincin doruğunu yaşadılar.

YAZISI SAYFA 3-4-5-6'DA

KÜRDİSTAN HALKI AGİT YOLDAŞIN ANISINA AGİTLEŞEREK SAHİP ÇIKIYOR

Bahar Atılımı yoğun eylemlerle kapanırken, yaza da güçlü eylemlerle giriş gerçekleşti. Sömürgeci faşistlerin tüm engelleme ve imha çabalarına rağmen ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihinin en görkemli sayfalarını yarattı. Bu, zaferin elde edilmesinde önemli bir dönüm noktasını da oluşturmaktadır. Artık, bu temel üzerinde ulusal kurtuluş mücadelemizin zafere doğru ilerlemesi fazlası ile mümkün olmaktadır. İşte, bu gelişmeler karşısında, biz geleceğimize daha güvenle bakıyor ve zaferi kazanacağımıza dair bu derece emin konuşabiliyoruz.

1985 yılının, verilen kayıplara rağmen, sömürgeci-faşist cuntanın bir bütün olarak çıkmaza sürüklendiği bir yıl olması ve 1986 Baharının az kayıp, ama güçlü bir atılımla başarı ile tamamlanması, geleceğimize güven duymamızın boş olmadığını göstermektedir.

Kürdistan halkı, Bahar Atılımı döneminde değerli bir önderini, PKK-MK üyesi Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaşı şehit verdi. Newroz'da doruğuna çıkan eylemleri, birliğinin komutasında geliştiren Agit yoldaş, sömürgecilerle içine girdiği bir çatışmada kahramanca savaşarak şehit düştü. Sömürgeciler, Agit yoldaşı katletmekle ulusal kurtuluş mücadelemizi ezebileceklerini yanılgısına bir kez daha düştüler. Kürdistan halkı ve önder güçleri, Agit yoldaşın anısına Agitleşerek sahip çıktı. Agit yoldaşın anısına geliştirilen eylemlerde yüzlerce sömürgeci asker öldürülür veya yaralanırken, onlarca ajan-milis imha edilmiştir. Bunun dışında düşmana ekonomik olarak da ağır darbeler vurulmuştur.

Bahar Atılımı sürecinde yoğunlaşan eylemler, bir kez daha direniş mücadelemizin yenilmezliğini ortaya koydu. Bu aynı zamanda, kökleşen ulusal kurtuluş mücadelemizin dalbudak salarak büyüyeceğini de göstermektedir.

Bahar Atılımı süresince gazetemize ulaşan eylem haberlerini geçen sayılarımızda yayınlamıştık. Bahar Atılımı süresince yoğun eylemliliğin yaşandığı bir gerçek. Çeşitli nedenlerden dolayı ayrıntıları elimize ulaşamayan daha birçok eylem bulunmaktadır. Bu eylemler hakkında ayrıntılı bilgi gazetemize ulaştıkça yayınlayacağız. Bu sayıda elimize ulaşan eylem haberlerinden bazıları şöyledir:

1- Mayıs ayı içerisinde Hakkari'de meydana gelen bir çatışmada, 2 sömürgeci asker öldürülürken, birçoğu da yaralanmıştır. Çatışmada HRK birlikleri kayıp vermemişlerdir.

2- Pülümür'de, sömürgeci ordunun bir operasyon birliğine pusu kurulmuştur. Pusu sonucunda çok sayıda asker ölü veya yaralı olarak safdışı bırakılmıştır. Kayıpları fazla olmasına rağmen sömürgeciler, 4'ü ölü, 7'si de ağır yaralı olmak üzere toplam 11 kişi olarak açıklamışlardır. HRK birlikleri eylemde kayıp vermezken, ayrıca düşmandan çok sayıda silah ve teçhizat ele geçirmişlerdir.

3- Aynı tarihlerde bu kez Çemişgezek'te pusu kuran HRK savaşçıları, 2 askeri ölümle cezalandırırken, 1'ni de ağır yaralamıştır. Bu eylemde de HRK savaşçıları kayıp vermemişlerdir.

4- Bingöl-Kiğı ve Karakoçan alanlarında sömürgeci ordu birlikleri ile çeşitli tarihlerde meydana gelen çatışmalarda, çok sayıda düşman askeri ölü veya yaralı olarak safdışı edilmiştir.

5- Nusaybin'in Mezra köyüne bir baskın düzenleyen HRK savaşçıları, bir milis çetenin evine yönelik olarak gerçekleştirdikleri eylem sonucu, evi tümden tahrip etmişlerdir.

6- Nusaybin'in Bozar köyüne düzenlenen baskında sömürgecilere milislik yapan köyün ağası ve çetesine milislikten vazgeçmeleri dayatılmıştır. HRK savaşçılarının konuşmaları ve gücü karşısında milislik yapmanın anlamsızlığını gören çeteler silahlarını bırakmışlardır.

7- Midyat'ta uzun süreden bu yana devlete ajanlık yapan bir ihbarcının evine yönelik olarak, ihbarcıların toplandığı bir esnada eylem gerçekleştirilmiştir. Eylem sonucunda, ihbarcı ve evde bulunan diğer ajanlardan ölü veya yaralıların olduğu söylenmektedir.

8- Midyat'ın Kibax köyüne yönelik olarak 60 kişilik bir HRK takımı tarafından baskın gerçekleştirilmiştir. Düzenlenen baskın esnasında karşı koymak isteyen milis çeteler teslim alınmışlardır. Silahsızlandırılan çeteler bir daha milislik yapmayacakları üzerine söz vermeleri sonucu serbest bırakılmışlardır.

9- Dersim'de sömürgecilerin oluşturmak istediği stratejik köylere karşı halkın direnmesi gelişmektedir. Sömürgecilerle köylüler arasında meydana gelen çatışma neticesinde bir köy halkı dağa çıkmış ve sömürgecilere teslim olmayacaklarını belirtmişlerdir.

10- Pazarcık'ın Emiroğlu köyünde İsmet... adlı bir ajan ölümle cezalandırılmıştır.

11- Beytüşşebap'ta meydana gelen bir çatışmada 3 milis çete ölümle cezalandırılırken, bir çoğu da yaralanmıştır.

12- Şemdinli'de ise gerçekleştirilen bir eylemde çok sayıda milis çete teslim alınarak etkisizleştirilmişlerdir.

Bu eylemlerin yanısıra, Hakkari'nin diğer alanları, Şırnak, Batman, Maraş, İslahiye, Diyarbakır vd. alanlarda da çok sayıda eylemin gerçekleştirildiği haberleri gelmektedir. Bu eylemlerde çok sayıda sömürgeci asker öldürülmüş veya yaralanmıştır. Düşmandan sayısız askeri teçhizat ve silah ele geçirilirken, maddi alanda da ağır kayıplar verdirilmiştir. Bahar Atılımı ile güçlenen ulusal kurtuluş eylemlerimiz, Yaz Atılımı ile daha da kökleşerek gelişimini sürdürecektir.

Sömürgeci rejimin çıkmazını derinleştiren ulusal kurtuluş eylemlerimiz, Kürdistan'ın her karış toprağı üzerinde gelişecek, adım adım düşmana indirdiği darbelerle güçlenecektir. Önümüzdeki dönem bu gerçekliğin her yönüyle kanıtlandığı ve güçlendiği bir süreç olacaktır.

Mayıs ayı içerisinde, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde bulunan Kürdistanlı yurtseverler bir dizi yürüyüş ve miting eylemi gerçekleştirdiler. Yürüyüş ve mitinglerin amacı; **"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni desteklemek, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışma göstermek ve sömürgeci-faşist Türk cuntasının Kürdistan'da yürüttüğü işkence, katliam, operasyon ve özel savaş uygulamalarını protesto etmek"***ti. Bu amaçla, Almanya'da Feyka-Kurdistan, İsviçre'de KKWK, Fransa'da KKWK, Hollanda ve Danimarka'da ERNK taraftarlarınca yürüyüş ve miting eylemleri örgütlenip başarıyla gerçekleştirildi.*

Emperyalizm, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle Dayanışmayı Engelleme Çabalarını Artırıyor

Kürdistan'da PKK önderliğinde yükseltilen ulusal kurtuluş mücadelesine başından beri düşmanca bir tutum takınan emperyalist çevreler, bu mücadele her türlü engeli aşıp kökleştikçe ve üst boyutlara çıktıkça olumsuz tutumlarını daha da artırmaya başladılar. Türk sömürgeciliği KUKM tarafından köşeye sıkıştırıldıkça, onun emperyalist efendilerinin de paçaları her gün biraz daha tutuşmakta; TC tarafından mücadelemize karşı geliştirilen bastırma çabalarına yurtdışı alanlardan da emperyalistler tarafından gittikçe daha da açık yürütülen engelleme çabaları ile destek sunulmaktadır.

Sömürgeci-faşist TC'nin Avrupa'ya yeniden açılma çabalarını hızlandırdığı ve Avrupalı emperyalist çevrelerin de, geçmişte zoraki de olsa TC'ye yöneltikleri insan haklarını ihlal suçlamalarını rafa kaldırarak, "Türkiye'nin demokrasiye yeniden geçişine" alkış tutmaya başladıkları günümüzde, UKM'ne yönelik olumsuz tutum ve engelleme çabalarında da gözle görülür bir artış ortaya çıkmıştır. Geçmişten beri, ulusal kurtuluş mücadelemizi ve önderini karalama, teşhir ve tecrit etme doğrultusunda, basın-yayın organları vasıtasıyla yoğun propagandalar yürüten ve Avrupa'da bulunan Kürdistanlı emekçilerin mücadelemizle olan dayanışmalarını eyleme dönüştürmeleri önüne çeşitli engeller çıkaran emperyalist-kapitalist çevreler, bugün bu tutumlarına ek olarak polis güçlerini de harekete geçirmekte ve daha açık ve üst boyutlardaki zorluk çıkarma çabalarıyla Kürdistanlı emekçilerin mücadelemizle bütünleşmesini engellemeye çalışmaktadırlar.

İlk örnekleri geçtiğimiz aylarda Almanya'daki Newroz kutlamaları sırasında birçok kez yaşanan bu polis müdahalelerine, mayıs ayı içerisinde Den Haag ve Fransa'da, daha farklı gerekçeler ve biçimler altında da olsa, yenileri eklendi.

17 Mayıs 1986 tarihinde Den Haag'da yapılan, "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle Dayanışma Yürüyüş ve Mitingi" esnasında Den Haag polisi birçok oyuna başvurarak eylemin etkisini kırmaya çalışmıştır. Önceden izin alınarak gerçekleştirilen eylemin başlangıcında, polis, yürüyüşün başlangıç noktasına kitlenin toplanmasına engel olmak istemiş; kendilerine yürüyüş izin belgesinin gösterilmesi üzerine ise, yürüyüş güzergahını keyfi olarak değiştirip, yürüyüş kolunun Kürdistanlı ve Türkiyelilerin yoğun olduğu alanlardaki caddelerden geçmesini yasaklamıştır. Böylece ilk provakasyonunu gerçekleştiren polis, yeni güzergaha itiraz edilmesi halinde yürüyüşü iptal edeceği tehdidinde bulunmuştur. Bundan sonra da provakasyonlar sürdürülmüş; yürüyüş kolu ara sokaklardan geçirilerek geniş kitlelere hitap edilmesi engellenirken, bu alanlarda kitle yavaş hareket etmeye zorlanarak da izin verilen zaman doldurulup miting yapılmasının önüne geçilmek istenmiştir. Bu oyunu farkeden kitlenin hızlanması üzerine polis bu kez de korteji ikiye bölerek, aradan uzun kuyruklar oluşturan arabaları geçirmeye başlamıştır. Bu açık engelleme karşısında Kürdistanlı emekçilerin protesto eylemine geçerek, "Kahrolsun Faşizm", "Kahrolsun Irkçılık", "Yaşasın Enternasyonalist Dayanışma" sloganlarını atmaya başlaması üzerine, polis geri adım atmak zorunda kalmıştır. Ortamın iyice elektriklenmesi üzerine, provakasyon yaratmak isteyen polisler geri çekilerek yerlerine normal şehir polisi görevlendirilmiştir. Bundan sonra yürüyüş eylemi kitlenin gür sloganları eşliğinde devam etmiştir.

Yürüyüş eylemi boyunca polisin geliştirdiği peşpeşe provakasyonlar, kapitalist çevrelerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden ve Avrupa'da da emekçilerin bu mücadeleye olan ilgisinden ne kadar tedirgin olduklarının en açık göstergesidir. Bu provakasyonlar, önceden geliştirilen birtakım planların ve TC ile içine girilen ikili anlaşmaların doğrudan sonuçlarıdırlar ve önümüzdeki süreçte de sürdürülmeye çalışılacaktır. Yürüyüş güzergahını değiştiren polis şefinin bu arada sarfettiği şu sözler, TC ve efendilerinin halkımızdan duydukları korkunun en açık ifadesidir: **"Siz çok tehlikeli, ve iyi olmayan kişilersiniz; size bu yol güzergahını verenler geri zekalı ve aptaldırlar!"**

Polisin her türlü engelleme çabasını boşa çıkaran ve eylemi sonuna kadar götüren 300 kadar Kürdistanlı, gür sloganlarla seslerini duyurdukları yürüyüş eylemini, bir mitingle taçlandırarak amaçlarına ulaşmış; coşkulu ve disiplinli eylemleriyle karşı-devrime güçlü bir darbe indirmişlerdir.

TC ile ilişkileri giderek güçlenen ve buna paralel olarak ulusal kurtuluş mücadelemiz ile dayanışmanın engellenmeye çalışıldığı bir diğer Avrupa ülkesi olan Fransa'da da Kürdistanlı yurtseverlerin KUKM ile dayanışmalarını dile getirmek amacıyla Paris'te gerçekleştirmek istedikleri yürüyüş ve mitinge, polis tarafından "güvenlik gerekçesi" ile izin verilmemiştir. Daha önce de birçok yürüyüş ve eylemin olaysız şekilde ve güvenlik içerisinde gerçekleştirildiği bu alanda, polisin yürüyüş eylemine izin vermemek için ileri sürdüğü gerekçenin geçersizliği apaçık ortadadır.

Diğer taraftan, Fransa'nın Strassburg şehrinde 24 Mayıs'ta gerçekleştirilen ve 250 kişinin katıldığı, "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Yürüyüş ve Mitingi" sırasında da yüzlerce kişi yürüyüş alanına polisin engelleri nedeni ile yetişememiştir. Paris'ten yola çıkan grubun bindiği araç şehirden 100 km ileride durdurularak yürüyüşçüler saatlerce oyalanır ve eyleme katılmaları engellenirken, Strasburg'daki yürüyüş başlangıç noktasında da yürüyüşçüler hızla hareket etmeye zorlanarak diğer şehirlerden gelen grupların eyleme yetişmesinin önüne geçilmiştir. Bütün bu olumsuzluklara rağmen eylem coşkulu ve disiplinli bir şekilde gerçekleştirilerek başarıyla sonuçlandırılmıştır.

Kürdistanlı yurtseverlerin her alanda olduğu gibi Avrupa alanında da KUKM'ne sahip çıkışta gösterdikleri kararlılık ve direnişçi tutum bir kez daha açıkça göstermiştir ki, ne sömürgecilerin, ne emperyalistlerin ve ne de onların çeşitli maskeler altındaki uşaklarının engelleme çabaları, mücadelemizi durduramayacak; Kürdistan halkı özlemini duyduğu bağımsız ve özgür geleceğe mutlaka kavuşacaktır.

★ ★ ★

Bonn Yürüyüş ve Mitingi Kürdistan Halkının Gurur Sayfalarına Bir Yenisini Ekledi

FEYKA-KURDİSTAN'ın çağrısı üzerine Almanya'nın dört bir yanından kopup gelen 5000 Kürdistanlı yurtsever, 31 Mayıs cumartesi günü başkent Bonn'un meydanları ve sokaklarını birer direnme mevzisine dönüştürüp, semalarını direniş ve savaş sloganları ile çınlattılar. 5000 kadın-erkek, genç-ihtiyar-çocuk Bonn'da o gün Kürdistan'ı yaşadı, Kürdistan'ı yaşattı. Kürdistan, dillerde destanlaşan ulusal direnme savaşı, önder güçleri PKK-ERNK-HRK'nin bayrakları, sancakları ve sloganları, Ulusal Önderi ve şehitler ordusu, kültürü ve ulusal giysileri ile o gün binlerce yurtseverin şahsında nefes nefes yaşandı ve yüreklerde yıkılmaz bir direnme ve zafer azmine dönüştü. Almanya'daki Kürdistanlı emekçiler, 31 Mayıs günü, birlik ve beraberliğin yüce ruhunu, savaşa kalkmış bir halkın gururunu ve düşmana yeni bir güçlü darbe indirmenin mutluluğunu bir kez daha derinden yaşadılar ve yeni mücadelelere doğru daha bir güçlenmiş ve azimleri bilenmiş olarak ayrıldılar Bonn'dan.

Saat 10.00'dan itibaren Kürdistanlı emekçiler bayrakları, pankartları ve ulusal giysileriyle Münsterplatz'a akın etmeye başladılar. Düzenli sıralar halinde ve gür sloganlar eşliğinde alana girenler kendilerine ayrılmış yerlerini alıyor ve yeni gelenleri coşkun sloganları ile karşılayarak selamlıyorlardı. Bu akın saat 12.00'ye kadar böylece devam etti. Bu arada Almanca, Kürtçe ve Türkçe kısa konuşmalar yapılarak, alanda bulunanlara ve çevreden ilgi ile onları izleyen Almanlara hitap ediliyor; Kürdistan'daki sömürgeci vahşet ve buna karşı yükselen direniş dile getiriliyordu. Konuşma aralarında ise sürekli olarak direniş türküleri banttan söyleniyor, şiirler okunuyor, yüce önderlerimizden şehitler şehidi Mahsum KORKMAZ yoldaş anılıyor ve zaman zaman kasetten yayınlanan bomba ve silah sesleri ile Kürdistan'daki savaş ruhu alana taşırılıyordu. Tüm alan giderek rengarenk ulusal giysileri içindeki büyük-küçük, kadın-erkek Kürdistanlılar ile onların mücadelelerine desteklerini sunmaya gelen Alman ve diğer uluslardan ilerici-demokratlarla dolmuş; şehit resimleri, pankartlar ve sancaklarla çeşitli renklerin içinde yüzdüğü kızıl bir deniz görünümü almıştı.

Saat 12.00'de bu kızıl deniz bir insan seline dönüşerek Bonn sokaklarından akmaya başladı. Sırasıyla, Marks-Engels-Lenin'in resimleri, ulusal bayrak, Parti bayrağı ve HRK sancağı, Ulusal Önderimizin resmi, şehit yoldaşlarımızın resimleri ve çeşitli pankartlar ardında dörder kişilik sıralar halinde dizilen Kürdistanlılar ve enternasyonalist dayanışmacılar, askeri disiplin içinde ve hep bir ağızdan haykırılan coşkulu sloganlar eşliğinde yürümeye başladılar. Sloganları ve tüm varlıkları ile sömürgeciliği lanetleyen ve KUKM ile önder güçlerine bağlılığını dile getirerek savaş azmini, kararlılığını ve gücünü ortaya koyan bu halkın coşkun yürüyüşü geçtiği yerlerde derin etkiler yaratıyor, tüm dikkatleri Kürdistan üzerinde yoğunlaştırıyor ve gözalıcı görünümüyle hayranlık uyandırıyordu. Yürüyüş güzergahı boyunca dizilen çeşitli halklardan insanlar, yürüyüşü ilgiyle izliyor, bildiri ve yayın alarak bu halkı ve mücadelesini daha yakından tanımak istiyor, kimileri de alkış çalarak ve sloganlara eşlik ederek bu coşkuyu paylaşmak istiyordu.

Yaklaşık iki saat süren bu yürüyüş ardından eylemciler yeniden toplanma alanına dönerek mitinglerini başlattılar. Mitingin başında çeşitli dillerde yapılan konuşmalarla eylemin amacı, Kürdistan'daki sömürgeci uygulamaların büründüğü yeni biçimler ve ulusal kurtuluş mücadelemizin katettiği gelişmeler dile getirildi. ERNK temsilcisinin yaptığı konuşma ilgi ile dinlenerek, özellikle Kürdistan'daki eylemlerin sıralandığı bölümü coşkun alkışlar ve sloganlarla karşılandı. Konuşma sonunda tüm yurtseverler hep bir ağızdan **Cephe Andı**'nı içerek zafere dek savaşmaya yemin ettiler. FKBDC temsilcisinin yaptığı konuşma da coşkuyla ve **"Yaşasın Türkiye ve Kürdistan Halklarının Mücadele Birliği"**, **"Yaşasın FKBDC"** sloganları ile karşılandı. Bu konuşmaların ardından çeşitli dost güçlerin gönderdikleri mesajlar okundu. Mesaj gönderen kuruluş, örgüt ve gazeteler şunlardı: Cephe Nidal, SVP-Almanya Temsilciliği, ERNK Holanda Taraftarları, Yeşiller-Michelstadt, Alternative Liste-Michelstadt, BDP-Giessen, Mitburger (gazete), GAL-Bad König, Elephanten KLO-Giessen, Antiimperialistische Plenum-Hamburg, Autonomes Plenum-Hamburg, Volksfront (merkez) ve HUNERKOM. Mesajların ardından HUNERKOM çocuk korosu, Enternasyonal Marşı ile başlattığı bir dizi devrimci direniş marşı sundu ve büyük ilgi uyandırdı. Koronun ardından sahneye gelen devrimci halk ozanları da kitlenin coşkun alkışları ve devrimci sloganları eşliğinde halk ve mücadele türküleri sundular. Onları, HUNERKOM folklor ekibinin coşkulu halk oyunları izledi. Daha sonra kitle de gruplar halinde kolkola girerek halaylara eşlik etti ve miting geleneksel "APO HATE HİLVANÉ" oyunu ile son buldu.

Mitingin sona ermesi ardından Kürdistanlı kitleler, gruplar halinde ve bir mevzi daha kazanmış olmanın, KUKM'ne bu alandan güçlü bir destek sunarak sesini duyurmanın gururu içinde, mücadelede yeni mevziler kazanmak üzere bölgelerine dağıldılar. Bonn yürüyüş ve mitingi Kürdistanlı kitleler ve dostları açısından olduğu kadar, basın ve yayın kuruluşları nezdinde de başarılı, kitlesel ve görkemli bir eylem oldu. Çeşitli basın-yayın kuruluşları bu görkemli eylemi yayınlarında kamuoyuna genişçe duyurdular.

Bu eylem, bir kez daha mücadelemizin Kürdistan halkına maledilmiş olduğunu ortaya koyarak, KUKM'nin gücünü dost-düşman tüm çevrelerin gözleri önüne serdi.

BERXWEDAN'A

İsviçre Eylemi Başarıyla Sonuçlandı

İsviçre'nin başkenti Bern'de bir araya gelen 1500'ü aşkın Kürdistanlı emekçi, gerçekleştirdikleri **"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle Dayanışma Yürüyüş ve Mitingi"** ile KUKM'nin sesini bir kez daha gür bir biçimde duyururken, sömürgeciler ve uşaklarına da unutamayacakları bir şamar indirdi.

17 Mayıs 1986'da yapılan yürüyüş ve miting öncesinde sömürgeciler, emperyalistler ve tasfiyeci-kemalist sol güçler elele vererek, Kürdistanlı emekçilerin ülkemizde geliştirilen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi ile bütünleşmelerini ve KUKM'nin sesini ilerici insanlığa duyurmalarını engellemek için, dağarcıklarında bulunan tüm oyunları ortaya koydular. Sömürgeci TC'nin azgın uşağı, cuntanın mimarlarından olan ve başta İsviçre olmak üzere, Avrupa alanında Kürdistanlı yurtseverlere karşı "özel savaş"ın yürütülmesi görevini sürdüren; TC'nin Bern Başkonsolusu maskesi altında faaliyetlerini yürüten; azgın Kürt düşmanı, eski general Haydar Saltık ile diğer TC yetkilileri, yürüyüş ve mitinge izin verilmemesini sağlamak için olağanüstü çaba harcadılar, çeşitli girişimlerde bulundular. Aynı şekilde, Kürdistanlı yurtseverlerin, "Küçük bozkurtlar" adıyla yakından tanıdıkları o bilinen kemalist sol çevreler de bu çabalarda TC'nin resmi yetkililerinden hiç de geri kalmadılar. Kitleler içinde, "yürüyüşte olay çıkacak", "yürüyüşe polis izin vermemiş", "yürüyüş sırasında Haydar Saltık'ın adamları saldıracak" vb. propagandalar geliştirerek, katılımı engellemeye çalıştılar. Bununla da kalmayarak, yürüyüşün yapılacağı gün, Kürdistanlıların yoğun olduğu Basel kentinde ortak bir gece düzenlediler. Bütün bu engelleme çabalarına İsviçre polisi de tüm gücüyle ortak oldu. Başlangıçta, yürüyüş ve mitinge izin vermemek için çok çaba harcayan polis, buna tutarlı bir gerekçe bulamayınca da, son anda telefon ederek, daha önce izin vermiş olduğu birçok teknik olanağı bir çırpıda yasakladı. Aynı şekilde, yürüyüş ve mitingin etkisini azaltmak amacıyla, kortejin geçeceği yol güzargahı ile miting alanının mümkün olduğunca tenha alanlar olmasına özel dikkat gösterilmişti.

Ancak, Kürdistanlı yurtseverler bu tür engelleme çabalarının sadece kendi azimlerini daha da bileyeceğini ve KUKM'ne sonuna kadar sahip çıkmakta kararlı olduklarını görkemli bir tarzda ortaya koydular. Dört bir yandan kopup gelen emekçiler gerçekleştirdikleri disiplinli, coşkulu ve kararlı yürüyüş ve miting eylemiyle düşmana ve her türden uşaklarına ağır bir darbe indirdiler.

17 Mayıs günü, yeşil-sarı-kırmızı renkli milli giysileri içerisinde alanı dolduran ERNK taraftarları, kadın-erkek, çocuk-yaşlı demeden, ulusal kurtuluş mücadelemize sahip çıkmak, düşmana karşı kahramanca savaşan HRK savaşçılarını desteklemek, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) ile dayanışmalarını dile getirmek, Cephemizin ve Silahlı Birliklerimizin önderi PKK'ye sahip çıkmak için büyük bir coşku içerisinde ve Cephemizin askeri disiplini içerisinde yürüdüler.

Şehitlerimizin kanıyla her gün daha da kızıllaşan Ulusal Kurtuluş Cephemizin bayrağının ve Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın büyük boy bir posterinin ardında düzgün sıralar halinde dizilen ERNK taraftarları, 1500'ü aşkın sayılarına karşılık, adeta tek yürek, tek beyinmişçesine haykırdıkları sloganlarla halkımızın gururlu direnişini temsil ederlerken, düşmanlarımızı da bir kez daha kahrettiler.

Başından sonuna kadar disiplinli ve coşkulu geçen yürüyüş boyunca sergilenen folklor gösterileriyle, demokratik kamuoyunun dikkatleri eyleme çekilirken, kitlenin coşkusu miting alanına gelindiğinde daha da üst boyutlara çıkmış bulunuyordu. Miting alanında çeşitli dillerden günün anlam ve önemini belirten konuşmalar yapılırken, direnişçi kültürümüzden de örnekler sergilendi. Folklor gösterileri, okunan şiirler ve yurtsever ozanların direnişçi türküleri, adeta KUKM ile bütünleşmek için sabırsızlanan kitlelerin coşkusunu sınırsız boyutlara ulaştırıyordu. ASK (İsviçre-Kürdistan Derneği), CEDRİ, ACAD gibi çeşitli yabancı dost güçlerden bazıları KUKM ile dayanışmalarını miting alanında sözlü olarak dile getirirken, bazıları da yazılı mesajlarıyla KUKM'ni ve öncü güçleri PKK-ERNK-HRK'yi selamlıyorlardı. FKBDC içerisinde yeralan dost güçlerden SVP'nin temsilcisi yaptığı konuşmada "KUKM'ne sınıf bilinçli Türkiye proletaryası adına sempatimizi belirtiyoruz" diyerek, Türkiye halkı ve işçi sınıfının mücadelemizle dayanışmasını dile getirdi. Yurtsever Kürt Avukat Hüseyin Yıldırım'ın yürüyüş ve mitinge gönderdiği mesaj, yurtseverler tarafından sık sık coşkun sloganlarla kesilerek, tarihimizde onurlu bir sayfa olan Diyarbakır direnişlerine ve bu onurlu sayfanın yaratıcıları olan Mazlum, Kemal, Hayrilere sahip çıkmada Kürdistan halkının kararlılığı dile getirildi.

ERNK sözcüsünün yaptığı siyasi konuşma, kitleler tarafından sık sık, **"Bijî Partîya Karkerên Kurdistan"**, **"Bijî Enîya Rizgarîya Netewa Kurdistan"**, **"Bijî Hêzên Rizgarîya Kurdistan"** sloganlarıyla kesilerek coşkuyla karşılandı. Daha sonra hep bir ağızdan içilen Cephe Andı'nın ardından alanda çınlayan "intikam" haykırışlarıyla Kürdistanlı emekçiler, sömürgeci TC ve uşaklarından halkımızın 3000 yıllık kölelik tarihinin hesabını sormaya hazır ve kararlı olduklarını bir kez daha ortaya koydular.

Dört saate yakın süren yürüyüş ve mitingi, kitleler ellerindeki ERNK bayrakları ve HRK sancakları ile **"APO HATE HİLVANÊ"** türküsü eşliğinde halaylar çekerek coşkuyla sonuçlandırdılar.

Tüm engelleme çabaları ve oyunlara rağmen eyleme böylesine güçlü bir katılım gösteren Kürdistanlı kitleler bununla, KUKM ve onun öncüleri olan **PKK-ERNK-HRK**'ye ve ulusal önderimiz Abdullah OCALAN'a ne pahasına olursa olsun sonuna kadar sahip çıkacaklarını açıkça göstermiş oldular.

Eyleme, İsviçre televizyonunun tüm kanalları, görüntülü olarak ve Almanca, Fransızca, İtalyanca dillerinde yer verdiler. Fransızca ve Almanca yapılan yayınlarda ayrıca ERNK taraftarlarının amaç ve isteklerine de geniş yer verildi. Eylem, Fransızca ve Almanca yayın yapan radyo kanallarından da duyuruldu. Almanca yayın yapan gazetelerden; Basler Zeitung, Neue Zuricher Zeitung, Der Bund, Aaram Brugger, Tagblatt vd. gazetelerle, Fransızca yayın yapan La Liberte gibi gazeteler de eyleme geniş yer verdiler.

Yaşasın PKK-ERNK-HRK!

Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş!

İsviçre ERNK Taraftarları

KUKM ile Dayanışma Amacıyla Danimarka'da Uzun Yürüyüş Düzenlendi

Danimarka'da bulunan ERNK taraftarlarından 25 yurtsever 12 Mayıs 1986 tarihinde Kahunbourg şehrinden başlayıp 16 Mayıs'ta Danimarka'nın başkenti Kopen Haag'da sonuçlandırılan bir uzun yürüyüş eylemi gerçekleştirdiler. Eylemciler yaya olarak yürüdükleri 110 km'lik yol boyunca çeşitli kentlerde konaklayarak gösterilerde bulundular.

Uzun yürüyüş eyleminin amaçları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve ERNK ile dayanışma göstermek, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki baskı, işkence, idam cezası, sürgün ve diğer özel savaş uygulamalarını protesto etmek; aralarında Danimarka'nın da bulunduğu 5 Avrupalı ülkenin Türkiye aleyhine Uluslararası İnsan Hakları Mahkemesine yaptıkları şikayetten vazgeçmelerini kınamaktı.

12 Mayıs günü saat 12.00'de başlayan yürüyüş 16 Mayıs günü Kopen Haag'ın Belediye Meydanında sayıları 100'ü aşan yurtseverin katılımıyla gerçekleştirilen bir mitingle doruk noktasına ulaştı. İki saat süren miting sırasında, Kürdistan'da yükselen savaş ve sömürgeci uygulamaları içeren konuşmalar yapıldı. Coşkuyla sonuçlandırılan miting ardından uzun yürüyüşçüler ile onları destekleyen yurtsever Kürdistanlılar parlamento binasına kadar bir yürüyüş düzenlediler. Parlamento önünde devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunduktan sonra Cephe Andı'nı hep bir ağızdan ve coşkuyla içerek eylemlerini sonuçlandırdılar. Parlamento önünde gösteri yapıldığı sırada, parlamentoda da "Sol Sosyalist Parti-VP" milletvekillerince daha önce verilmiş bulunan ve sömürgecilerin Kürdistan'daki uygulamalarına dikkat çekerek, İnsan Hakları Mahkemesine sunulan Türkiye aleyhindeki şikayetin geri alınmasını eleştiren ve bu kararın yeniden gözden geçirilmesini talep eden bir karar tasarısı görüşülmekteydi. Karar tasarısında, TC'nin 5 Avrupalı ülke ile yaptığı anlaşma ardından olumsuz uygulamalarını daha rahat bir ortamda sürdürdüğüne dikkat çekilerek, belgeler ortaya konmakta ve şöyle denilmekteydi: *"Türk hükümeti bu beş Avrupa ülkesinin şikayetlerini geri çekme adımını halka ve özellikle de Kürt halkına karşı hiçbir engelle karşılaşmadan kendi devlet terörü uygulamalarını devam ettirme yönünde bir teşvik unsuru olarak yorumlamıştır."* Uzun yürüyüşün tam da bu karar tasarısı görüşülürken parlamento önündeki gösteriyle sonuçlandırılması dikkatlerin soruna daha çok çekilmesini sağlamış ve olumlu etkilerde bulunmuştur.

Danimarka'daki yurtseverler, yürüyüşün sona erdiği günün akşamında KUKM ve ERNK ile bir dayanışma gecesi düzenlemişlerdir. Militan bir havada ve coşkuyla geçen gece, uzun yürüyüşün yarattığı olumlu etkileri daha da derinleştirmiş ve bu alanda yürütülen yurtsever mücadeleye güç katmıştır.

Uzun yürüyüş eylemi devam ettiği sürece geniş kitlelere hitap edip, Kürdistan sorununa ilgiyi artırdığı ve onları aydınlattığı gibi, basın tarafından da ilgiyle karşılanmıştır. Birçok merkezi ve yerel gazete eyleme ve amaçlarına geniş yer vermiştir. Bunlardan bazıları şunlardır: Kristlıgt Dagbladet, Aktuelt, Berlinske Tidente, Roskild Tidente ve Lordag.

★

Newroz, Viyana ve Atina'da da Coşkuyla Kutlandı

Kürdistan halkının direnme geleneği Newroz bu yıl Kürdistan'da ve yurtdışında birçok alanın yanısıra Viyana ve Atina'da da Kürdistanlı yurtseverler tarafından çeşitli biçimlerde kutlanarak yaşatıldı ve KUKM'ne desteğin yükseltildiği direnişçi bir zemine dönüştürüldü.

10 Mayıs'ta Viyana'da yapılan kutlama gecesine 400'e yakın Kürdistanlı kitle katıldı. Son derece başarılı ve coşkulu geçen gecede kitleler haykırdıkları gür sloganlarla ulusal kurtuluş mücadelemize sahip çıkışlarını bir kez daha dile getirirken bu eylem ile KUKM'nin sesini bu alanda bir daha duyurmuş oldular. Örgütlenme faaliyetlerinin henüz yeni olduğu bu alanda geceye katılımın güçlü olması ve kitlelerdeki disiplin, coşku ve kararlılığın üst boyutlarda ortaya konması UKM'nin güçlenen etkisinin açık bir ifadesi olmuştur.

Diğer yandan, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimini ve Kürdistanlı emekçilerin ona desteğini kösteklemeye çalışan sosyal-şoven "Partizan" güruhu bu alanda da olumsuz tavrını geceyi sabote etmeye çalışarak ortaya koymuştur. Gece yerine 50-60 kişilik bir grupla gelerek provakasyon yaratmaya çalışan bu güruh gece salonuna alınmayınca provakasyona dışarıda devam etmeye çalışmış ancak yurtseverlerin kararlı tutumları ile bu provakasyonları boşa çıkarılmıştır.

Atina'daki Lavrion kampında da Kürdistanlı yurtseverler ve devrimciler Newroz'u düzenledikleri bir gece ile kutlamışlardır. Başta ACİLCİLER ve SVP olmak üzere çeşitli ilerici-devrimci güç, kişi ve kuruluşun da destek sunduğu gece, bu alanda da ulusal kurtuluş mücadelemizin sesinin güçlü bir şekilde duyrulmasına hizmet etmiş, Newroz geleneğinin adına yakışır bir tarzda ve direnişçi bir özle kutlanmasını sağlamıştır. Özellikle bu alanda lümpenlerin, sarhoşların, sosyal-şovenlerin ve Kürt küçük-burjuvalarının Newroz'u özünden boşaltma ve onu sefil güdülerine hizmet eden bir araca dönüştürme çabaları bu eylemle boşa çıkarılmış; kamuoyu Newroz'un direnişçi özü konusunda aydınlatılmış; gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizin kazanımları konusunda bilgilendirilmiştir.

Aynı dönemde gerçekleştirilen basın toplantısı ve Newroz gecesi uluslararası kamuoyunun mücadelemize olan ilgi ve desteğinin artmasında güçlü bir zemin yaratmıştır.

★

Atina'da Basın Toplantısı:

● Av. Hüseyin Yıldırım: *«ERNK Önderliğinde Kürdistan Halkı, Silahlı Mücadelesini Geliştiriyor»*

● M. Glezos: *«Tüm Demokratik Kuruluşlar, Partiler ve Örgütler Kürt Halkıyla Dayanışma içinde olmalıdırlar»*

"Yunan Halklarla Dayanışma Derneği"'nin davetlisi olarak Yunanistan'a giden yurtsever Kürt Avukatı **Hüseyin Yıldırım**, 22 Mayıs günü Atina'da bu derneğin düzenlediği bir basın toplantısına katıldı. Basın toplantısında Av. Hüseyin Yıldırım'a, "Yunan Halklarla Dayanışma Derneği" Başkanı ve Pasok MK üyesi **Mihail Xaralambidis** ile **"Yunan Sol Birlik Partisi"** Başkanı ve dernek üyesi **Monolis Glezos** da eşlik ettiler.

Av. Hüseyin Yıldırım, basın toplantısında geçmişten bugüne Kürdistan'da yaşanan gerçekler ve bugünkü gelişmeler üzerinde durdu. Kürt halkının özgürlüğü seven bir halk olduğunu belirterek, buna kavuşmak için Osmanlı egemenliği döneminden 1940'lı yıllara kadar 27 ayaklanma gerçekleştirildiğini, ancak her seferinde bu ayaklanmaların acımasızca ezildiğini söyledi. PKK'nin 1970'lerdeki çıkışıyla birlikte bu olumsuz gidişata bir son verdiğini ifade eden H. Yıldırım, 15 Ağustos 1984 Atılımı ve sonrasındaki gelişmelerin ulaştığı boyutlar ve yarattığı sonuçlar üzerinde durdu. ERNK'nin ilanı ile birlikte daha geniş kesimleri kapsayan mücadelenin bugün Kürdistan'ın 17 ilinden 15'inde silahlı mücadele şeklinde giderek boyutlandığına dikkat çekti. Türk sömürgecilerinin her geçen gün daha da artan baskı ve işkencelerinin mücadeleyi durdurmak bir yana, daha da kızıştırdığını belirterek; Kürdistan sorununa ve Kürt halkının mücadelesine uluslararası kamuoyunun da giderek daha çok ilgi gösterdiğini ifade etti.

Avukat Hüseyin Yıldırım, kendisinin de bizzat maruz kaldığı Diyarbakır zindanlarındaki insanlıkdışı uygulamaları anlatarak burada tutuklu 5000 yurtseverin maruz kaldıkları işkenceler ve ağır hapis cezalarına dikkat çekti. 400.000 kişilik ordu gücünü Kürdistan'a yığan TC'nin halkımız üzerindeki barbar politikalarını teşhir etti. Bu faşist gürunun yalnızca Kürdistan halkı açısından değil, bölge halkları açısından da büyük bir tehlike teşkil ettiğini belirterek, mücadelemizin bir amacının da diğer halklara yönelen bu tehditleri bertaraf etmek olduğunu ifade etti. **"Hedefimiz"** dedi, **"yalnız demokratik bir Kürdistan kurmak değil, aynı zamanda bölge halklarına barış getirmektir."**

Bir soru üzerine, Türkiye sol güçlerinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısındaki olumsuz tutumlarını da ortaya koyan H. Yıldırım, Türkiye halkının mücadelemize sempati beslediğini, ancak devrimci bir önderliğe sahip olmaması nedeniyle bunu desteğe dönüştüremediğini ifade etti.

Basın toplantısında konuşan "Yunan Sol Birlik Partisi" Başkanı M. Glezos da tüm ilerici-demokratik güçlerin Kürdistan halkının savaşını desteklemeleri gereğine dikkat çekerek şunları söyledi: *"Kürt halkının bu mücadelesi karşısında tüm demokratik kuruluşlar, partiler ve örgütler dayanışma için vicdani ayaklanma içinde olmalıdırlar. Bütün sol partiler ve örgütler tarafsızlık ve vurdum duymazlıktan sıyrılıp bir halkın katliamına seyirci kalmadan onu desteklemelidirler."*

Çok sayıda yerli ve yabancı basın mensubu ve dinleyicinin bulunduğu basın toplantısı başarılı bir şekilde sonuçlanmış ve Kürdistan halkının mücadelesinin tanıtılmasına güçlü katkılarda bulunmuştur. Birçok basın organı, toplantıdaki açıklamalara ve Kürdistan halkının durumuna geniş yer vererek yayınlamışlardır.

FKBDC Güçlerinin Düzenlediği Seminerler Sürüyor

Türkiye ve Kürdistan'daki artan gelişmeleri güçlü bir şekilde karşılamak; kitleleri bu gelişmeler ve doğuracağı sonuçlar konusunda aydınlatmak; FKBDC'yi tanıtarak sesini tüm ilerici-devrimcilere duyurmak ve Türkiye ve Kürdistan halkları arasındaki mücadeleci birliği güçlendirmek amacıyla, FKBDC içinde yer alan güçler tarafından Avrupa'nın dört kentini kapsayan seminerler düzenlendi. **"Siyasal Gelişmeler, Direniş Alternatifi ve Somut Görevler"** ismi altında sunulan ve Paris, Frankfurt, Den Haag, Basel kentlerinde verilmesi planlanan seminerleri, FKBDC güçleri olan PKK, SVP ve Acilciler örgütlerinin temsilcileri yürütüyor.

Seminerlerin ilki 17 Mayıs'ta Paris'te gerçekleştirildi. 90 kişinin katıldığı seminer olgun bir havada ve birlik espirisi içinde geçti. Seminer, salonu dolduran Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçiler arasında bir dostluk köprüsü kurarak, aralarındaki dayanışma ve kaynaşma duygularını besleyen bir vesile oldu.

8 Haziran günü ise Frankfurt'ta ikinci seminer başarıyla verildi. 150 dolayında Türkiyeli ve Kürdistanlının katıldığı seminerde, konuşmacıların, dünya ve bölge gelişmeleri; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi ve yarattığı sonuçlar; Türkiye devrimci-demokratik hareketinin dünü ve bugünü; FKBDC'nin kuruluşu, bugüne kadarki gelişimi ve karşı karşıya olduğu tarihsel sorumluluklar konularındaki bilgilendirici konuşmaları büyük bir ilgiyle dinlendi. Seminer sonunda açılan soru sorma ve görüş bildirme bölümünde emekçiler canlı ve çarpıcı soruları ile konunun daha iyi ve çok yönlü olarak ortaya konmasını sağladılar; direnişe tutkularını ortaya koyarak FKBDC'den daha çok eylemlilik ve kendilerine de görev vermesi talebinde bulundular. Türkiye ve Kürdistan halkları arasındaki militan birliği derinleştirip yaşatacakları konusunda daha çok umut verdiler. Seminere katılanlar arasında FKBDC dışındaki bazı örgütlerin temsilcileri de bulunmaktaydı. Bunlar da sorularıyla seminere katıldılar.

Kürdistan'daki savaşın tüm şiddetiyle devam ettiği, Türkiye'de kitlelerin artık tahammül sınırlarını aşan baskı, sömürü ve diğer faşist uygulamalar karşısında bir hareketlilik içerisine girdiği ve böylesi bir ortama devrimci müdahalenin hayati önem taşıdığı bir dönemde gerçekleştirilen bu seminerler, faşizme karşı halk kitlelerini direnişe çekmede ve karşı karşıya bulunulan sorunlar ile çözüm yollarını bilince çıkarmada güçlü bir zemin olmuştur. Bu zeminin de olumlu etkileriyle önümüzdeki dönemde FKBDC sesini daha gür duyurabilecek, görevlerine daha büyük bir güç ve sorumlulukla sarılabilecektir. Kitleler bunu dayatmış; bunu gerçekleştirmek için göreve hazır olduklarını ortaya koymuşlardır.

FKBDC seminerleri sürmektedir. Bugüne kadar uygulanan planda yer alan diğer seminerler şunlardır:

Den Haag - 14 Haziran
Basel - 21 Haziran

★ ★ ★

EMEKÇİLERİN

DİLİNDEN

BASKI GÖREN HALK ÖRGÜTLENDİ Mİ SAVAŞIR, ÖRGÜTSÜZ KALDI MI KİNİNİ İÇTEN İÇE SÜRDÜRÜR

Düşman, egemenliğini sürdürmede ve kitleleri denetim altında tutmada baskıyı önemli bir araç olarak görür. Çünkü baskı korkuyu doğurur; korku ise sindirir ve ihanete, uşaklığa götürür. Bu, her dönemde hakim sömürücü güçlerce başvurulan klasik bir yöntemdir. Baskı, zayıflığın, güçsüzlüğün ve haksızlığın belirtisidir. Halkın gücü karşısında ürküntüye kapılan egemen güçler bu konumlarından dolayı baskı uygulamayı vazgeçilmez bir araç olarak görürler. Ancak, baskı ani ve geçici panik dışında bir de ters tepkiye yolaçar. Baskı, üzerinde uygulandığı kesimlerde kin ve nefrete yolaçarak karşı çıkmayı doğurur. Kısacası, düşman baskıları hiçbir zaman mücadeleyi engelleyemediği gibi, aksine onun hızlanmasına neden olur.

Dost dosta karşı baskıya başvurmaz, eğer sözkonusu olan gerçek bir dostluksa. Ama değilse, dost olduğunu, koruyucu olduğunu iddia eden, en büyük baskı gücü olarak da çıkabilir ortaya. İşte, Türk sömürgecilerinin halkımıza karşı tutumları da tamamen böyledir. Türk sömürgecileri, her dönemde, Kürdistan halkının dostu, sahibi ve koruyucusu olduklarını iddia etmişlerdir, ama en katmerli baskı ve işkence uygulamalarından da geri durmamışlardır. Faşist cunta sonrası dönemde daha da netçe sergilenen bu tutumun, TC'nin "Misak-ı Milli sınırları içinde benim bir parçamdır" dediği Göle ve Şenkaya'da nasıl ortaya konduğuna, Türk sömürgecilerinin bu alanlardaki halkımıza nasıl sahiplik ettiğine bakalım...

Sömürgecilerin bu alandaki baskılarının üzerinde en çok yoğunlaştığı köylerin başında Senemoğlu, Vağaver (Beşpınar) ve Müşex (Aydoğdu) köyleri gelmektedir. Her biri alanın bir köşesinde bulunan, aralarında herhangi bir ilişki olmayan bu köylerin tek ortak özellikleri isimlerinin devrimciye çıkmış olması ve bu nedenle temel hedefler durumuna gelmeleridir. Stratejik alanlarda bulunan bu köyleri basamak yaparak sömürgeciler tüm alana hükmetmek istemekte ve KUKM'ni engellemeyi amaçlamaktadırlar. "Devrimcileri besliyor, barındırıyorsunuz" gerekçesiyle buraları basıp halka en iğrenç işkenceleri yapmakta; gözü dönmüş faşist caniler kadın-çocuk, yaşlı-genç demeden her önüne gelene saldırmakta ve böylece halkı sindirmeye çalışmaktadırlar. Devrimcilere destek olunmasını engellemek için en utanılası yöntemlere başvurmaktan geri kalmamaktadırlar.

Haziran 1985'te, Hopa ile Göle'yi birbirine bağlayan ve ormanın içinden geçen NATO yolu üzerindeki Müşex köyüne sabah saatlerinde baskın düzenleyen sömürgeci faşistler, köyün etrafını kuşatıp trafiği durdurdular. Bir yandan yola dizilen TIR'ların gürültüsü, diğer yandan komutanın köylüleri yolun altındaki düzlüğe indirmek için yaptığı çağrılar birbirine karışıyordu. Kadınlar tam yolun üstünde bir araya toplandılar. Müşex deresi olarak bilinen vadi tıklım tıklım insanlarla dolmuştu. Arabalar, askerler, arabadan inip ne olup bittiğini anlamaya çalışan şoförlerin koşuşturmaları sanki bir tiyatro oyununun sergilendiği izlenimini veriyordu. Ne olup bittiğini anlamaya çalışan Bulgar, Romen, Türk vd. TIR şoförleri de sağdan soldan TC'nin vahşetini izliyorlardı.

Faşist komutanın, "Herkes köyün altındaki düzlüğe insin. Kadınlar yoldan aşağı geçmesin, erkekler yolun altında toplansın" sözleriyle oyunun ilk perdesi açılmış oldu. On yaşından seksen yaşına kadar köyün tüm erkekleri yolun alt tarafında toplandılar. Şoförler şaşakalmış bir halde "ne oluyor" diye birbirlerine soruyor, özellikle yabancılar dil bilmedikleri için olup bitenlerden hiçbir şey anlayamıyorlardı. Olaylar biraz daha gelişince, bütün bu olup bitenlerin Türk faşistlerinin PKK'li olmakla itham ettikleri halka uyguladıkları baskıların bir parçası olduğunu gördüler.

Bu arada faşist komutana yaklaşan üç köylü gencin, "Biz askeriz. Yarın birimiz İzmir'e, ikimiz de Manisa'ya gidiyoruz" dedikleri duyuldu. Ancak komutan onları da diğerlerinin arasına katarak tüm erkeklere, "soyunun" buyruğunu verdi. Üstlerine doğrultulan ateşlenmeye hazır silahların tehdidi altında tüm erkekler belden yukarı soyundular. Tam bu sırada, elinde bir kazan bulunan bir kadın komutanın üzerine yürüyerek, "Senin insafın yok mu, bu dondurucu havada bunları yapıyorsun? Kocam 70 yaşında, 8 çocuğu var. Ona birşey olursa sen mi bakacaksın bu çocuklara?" deyip kazanı komutanın kafasına geçirdi. Bunun üzerine tüm kadınlar harekete geçip ellerine geçirdikleri taşlar ve sopalarla askerlerin üzerine yürüdüler. Işte asıl oyun başlamıştı! Şoförlerin, "yaşa be", "ne oluyor" sesleri arasında herkes birbirine girdi. Halkın bu cesur karşı koyuşu karşısında faşist komutan geri adım atarak, "İsteyen elbisesini giysin" demek zorunda kaldı. Herkes elbisesini giyip evinin yolunu tutarken, faşist komutan da çapulcu Türk ordusunun hezimetine tanık olan arabalara yol verdi. Böylece, halkı sindirmek için girişilmiş bulunan bu alçakça saldırı ters teperek sömürgecilerin aleyhine sonuçlanmış oldu.

Aynı yılın Ağustos ayından itibaren Vağaver köyüne yapılan baskınlar yoğunlaştırıldı. Bu baskınlar sırasında MİT'in desteğiyle halkı işkenceden geçiren sömürgeci kolluk kuvvetleri, gözlerine kestirdikleri kişileri gözaltına alıp merkeze ve oradan da Kars veya Erzurum'a götürerek ağır işkencelere tabi tuttular. Tehdit ve zorla ajanlaştırılmaya çalışılan bu insanlar birkaç ay zindanda tutulduktan sonra yüklü paralar karşılığında serbest bırakılmaktaydılar. Günden güne ağırlaşarak süren bu düşman baskıları ormanda bir yeraltı evinin açığa çıkarılması ile zirveye ulaştı; baskınlar yoğunlaştı, işkencelerin dozu artırıldı. Bütün bu baskı ve işkenceler ortamında kontr-gerilla da boş durmuyor; orada burada devrimciler adına halka eziyet yapıyor, kadınlara el atıyor ve hırsızlığı örgütlemeye kadar işi vardırıyordu.

Ağustos ayında Senemoğlu yaylası üç sefer üst üste MİT desteğindeki sömürgeci-faşist kolluk kuvvetlerince basıldı. Beş yaşındaki çocuklara varıncaya kadar tüm halk işkenceden geçirilerek koyu bir sömürgeci vahşet uygulandı. Ancak halk bütün bu uygulamalara karşı direnişle cevap verdi ve sömürgeciler amaçlarına ulaşamamış olarak geri adım atmak zorunda kaldılar.

Girdikleri her alanda direnişle karşılaşarak geri adım atan sömürgeci faşistler, kozlarını bir kez daha Müşex üzerinde oynamaya yöneldiler. Köyü sarıp devrimci kılığına girerek bir ailenin kadın-erkek tüm fertlerini yakaladılar ve götürüp en ağır işkencelerden geçirdikten sonra "Siz Apocusunuz, Apocu besliyorsunuz" gerekçesiyle zindana attılar. Bir süre sonra evin kadınının serbest bırakıldığı haberi alındı, ancak kocası ve kardeşinin hayatından endişe edilmektedir.

Düşman aynı yöntemleri Vağaver, Senemoğlu ve son dönemde de Şeki köyü üzerinde uygulamaya koydu. Düşman bir köye baskına giderken Hitler misali önüne gelen herşeyi ezip geçerek, işkenceden geçirerek ilerliyor. Örneğin; Senemoğlu yaylasını mı basacak; yol üzerinde bulunan Müğkerek (Çakdere), Kelpikor (Esenboğa), Lavustan (Gedik) gibi köylere de baskı yapa yapa yol alınıyor. Sömürgecilerin bu operasyonlar sırasında önlerine gelen herkesi rasgele kurşunlayıp saatlerce kovaladıklarına halk defalarca tanık olmuştur. Aynı şekilde, Vağaver'e baskına gidilirken, Xunder (Dereyolu), Zatgerek

Devamı Syf: 18'de

15-16 HAZİRAN DİRENİŞİNE SAHİP ÇIKMAK FKBDC BAYRAĞINI YÜKSELTMEKLE MÜMKÜNDÜR

Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde önemli yeri olan 15-16 Haziran işçi direnişi, eğer bir anı olarak değil de, bir birlik ve direnme mevzisi olarak ele alınacaksa, günümüz faşist diktatörlüğüne karşı, işçi ve öğrenci gençlik başta olmak üzere tüm halk kesimlerinde muazzam bir birikim arzeden çelişkilerin çatışmaya ve oradan da devrime dönüştürülmesinde yol gösterici önemli derslerle doludur.

Cumhuriyet öncesinden bu yana sayısız direnişler ortaya koyan Türkiye işçi sınıfı, bu özelliğiyle proletaryanın ihtilalci özelliklerini üzerinde somutlaştırmıştır. Ancak, işçi sınıfı adına hareket eden, en gediklisi olarak da TKP başta olmak üzere, reformist sol, her dönemde işçi sınıfı hareketini liberal burjuvazinin bir takviye gücüne dönüştürmeye çalışmış; işçi sınıfı hareketinin eylem hattına yön verebilecek ideolojik-örgütsel sorunları çözümsüz bırakmıştır. TC'nin kuruluş yıllarında M. Suphilerin katledilmesi, Anadolu köylü hareketinin özünden boşaltılarak yedeğe alınması, 1 Mayıs'ın anlamından uzaklaştırılması ve en önemlisi de tüm bunların Ş. Hüsnüler, V. N. Törler TKP'sine onaylattırılması, bugünkü subjektif olumsuzluğun tarihsel temelini oluşturmaktadır. Bu nedenle, şimdiye kadar Marksizmin, **işçi sınıfının kendisi için bir sınıf olabilmesi için ideolojisine, politikasına, örgütüne kavuşması gerektiği,** şeklindeki evrensel gerçekliğine Türkiye işçi sınıfı ulaşamamıştır. Ancak, bugün de görüldüğü gibi, ideolojik düzeydeki tüm çarpıklığa ve örgütsel düzeydeki dağınıklığa rağmen, burjuvazinin baskı, yıldırma, teslim alma politikasının pratikteki yüksek dozajına karşı, kendiliğinden de olsa işçi ve öğrenci gençlik hareketi daima direngen bir tavır takınmıştır. Bu soylu direnişlerin en önemli halkalarından birisi de 15-16 Haziran işçi direnişidir.

1970'lere gelindiğinde, TİP'-in reformist barajı yarılarak boyutlanan öğrenci gençlik hareketine karşı ezme hazırlıklarını yoğunlaştıran tekelci burjuvazi, bir yandan da işçi sınıfının gelişmelerden muhtemel etkilenmesine karşı bir önlem olarak, onun ekonomik-demokratik kazanımlarını yasaklamaya hız verir. İşçiler, ekonomik-demokratik örgütleri olan DİSK'in yasaklanmasına karşı, örgütsüz ve önderliksiz bir tarzda eyleme geçerek 200.000'e varan bir sayıyla İstanbul'dan İzmit'e kadar sürecek bir yürüyüş başlatırlar. Polisin faşist saldırısıyla engellenen bu direniş, Türkiye işçi sınıfının tarihine, **"Şanlı 15-16 Haziran Direnişi"** olarak geçer.

Böylece, reformist sol'un teslimiyetçi çizgisi iflas etmiş, Kemalizm çemberinin kırılmasıyla işçi-gençlik hareketi devleti tehdit eder boyutlara ulaşmıştır. Tüm yetersizliklerine rağmen gelişme gösteren devrimci çizginin gelişme yolunu kapatmak, hareketi dumura uğratmak ve "istikrarı" yeniden sağlamak amacıyla 12 Mart faşist darbesi gerçekleştirilir. 12 Mart döneminin ardından yaşanan ideolojik-örgütsel düzeydeki anarşi ve kaosun en ağır bedelini de işçi sınıfı ödemiştir. Her zamankinden daha fazla olgunlaşan objektif koşullarda subjektif plandaki yetersizliklerin aşılması mümkün iken ve bu temelde işçi-köylü-gençlik devrimci ittifakı yaratılması gerekiyorken tersi yöntemlere başvurulmuştur. Reformist kanat ağırlıklı olarak liberal burjuvazi ve partisi CHP ile ittifak yollarını ararken, radikal kanat da giderek özünden uzaklaşıp küçük-burjuva iflah olmazlığının derinleşen batağına gömüldükçe gömülmüş; devrim için varolan muazzam potansiyeli çar-çur ederek, 1980 sonrasında 12 Eylül platformunun sol yakasında soluğu almıştır.

Yoksa, bugün Avrupa'da devrimin karşı propagandası ve uğraşı içerisinde olan "sol", 12 Eylül sonrasında Türkiye halkının devrim istemediğini mi iddia edecek? Eğer öyleyse, 1977 yılı 1 Mayıs'ında yarım milyona varan sayıyla Türkiye işçi sınıfı Taksim alanında hangi kin, öfke ve istemin ürünü olarak bulunuyordu? 1978 sonrası sıkıyönetim yasaklarına rağmen, 12 Eylül'e kadar hangi işçi semtlerinde polise karşı kahramanca çatışmalar yürütülmüyordu? Türkiye genelinde hangi okul ve üniversite, boykotsuz ya da forumsuz eğitime devam ediyordu? Faşist baskıların doruğa çıkarıldığı 1980 yılı içerisinde Çorum'-da, Fatsa'da, Tariş'te, Adana'da işçi sınıfı ve emekçi halk, polis ve ordu güçlerine karşı günlerce direnmedi mi? Yine, tüm inkarcılığa ve karşı saldırılara rağmen, Türkiye devriminin en birincil ittifak gücü olarak gelişen KUKM, faşist TC'nin otoritesini paçavraya çevirmemiş miydi? Bütün bu gelişmelerin örgütsel, ideolojik, pratik gereklilikleri, o dönemler gelişmesinin baharını yaşayan sol tarafından ne kadar yerine getirildi?

12 Eylül sonrasında, bütün bu gelişmeleri yaratan ve her türlü fedakarlığı gösteren Türkiye halkı ve işçi sınıfı yine aynı makinelerin başında, aynı topraklar üzerinde, aynı direnişleri yükseltmek için önder ve örgüt beklemektedir. Oysa bugünkü tasfiyeci sol, tam altı yıldır Avrupa trübinlerinden cunta mamülü miyop dürbünleriyle bakarak, "Türkiye'de devrimin koşulları yoktur" demektedir. Hatta, Türk menşevizminin yayın organı "Atılım", "Haydi mitinge" başlıklarıyla, Türkiye işçi sınıfını SHP'nin, DYP'nin, Türk-İş sancağının arkasında "uygun adım'a" davet etmektedir. Yine, Türk Narodnizminin yayın organı, "PKK ve sosyalizme karşı MÜCADELE", Türkiye'de ve Avrupa'da halkı KUKM'ne karşı mücadeleye davet etmektedir. Bu iki örnekten de anlaşılıyor ki, Türkiye işçi sınıfının devrimci mirasına ihanet eden tasfiyeci-provakatör güçler, 15-16 Haziran direnişinin gerektirdiği görevleri omuzlama gücünde değildirler. Fakat özellikle son altı yıllık kin ve öfke birikiminin bir yerlere kanalize edilmesi gerektiği bilinciyle hareket eden cunta, Kürdistan'daki gelişmelerin de etkisiyle çabalarını hızlandırarak, yeniden Demirelleri, Ecevitleri ısıtıp, miting alanlarına salmaktadır. Ancak, dönemin özellikleri ve görevleri cuntayı ve tasfiyeci-reformist sol'u suçüstü yakalamaktadır. Çünkü, artık Türkiye işçi sınıfı ve gençlik hareketinin bilincine hükmeden, en yakın müteffik gücü olan PKK-ERNK-HRK'nin yükselttiği bağımsızlık ve özgürlük mücadelesidir. Bir başka deyimle, her iki halkın devrimci ittifak ve zafer platformu olan FKBDC'-nin Kürdistan'daki ayağı iyice yer edinmiş, kökleşmiştir. Artık 75'ler öncesindeki gibi, Türkiye işçi sınıfı mücadelesi yalnız başına değildir.

Kürdistan halk savaşının en

Devamı Syf: 18'de

Aşağıdaki Yazı 30 Nisan 1986'da Avusturya Komünist Partisi Yayın Organı "Volksstimme" Gazetesinde yayınlanmıştır.

TÜRKİYE KÜRTLERİNE KARŞI NATO ORDULARI:

"... İŞKENCENİN YAPILMAMASI, İSTİSNADIR"

Bazı açıklamalara göre Türk ordusu, mayıs ayının sonlarından bu yana bir kez daha Türkiye- Kürdistanı'nda büyük bir operasyon sürdürmektedir. Bunun nedeni doğrudan doğruya, Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin Kürt yeni yıl bayramı NEWROZ'a bağlı olarak başlattığı **Bahar Taarruzu***'dur.*

Türkiye'nin geri kalan kesiminde sıkıyönetimin tamamen kaldırıldığı, ama Kürdistan'ın en izbe bölgelerine kadar bu sıkıyönetimin halen yürürlükte tutulduğu bir dönemde; Kürdistan'ın büyük bir bölümünün ordu ve polis güçlerince ciddi bir şekilde işgal altında tutulması, Türkiye-Kürdistanı'nda yirmili ve otuzlu yıllardan · bilinen, uluslararası insan haklarına aykırı o meşhur sürgünlerin daha da katmerleştirilerek yeniden gündeme getirilmesi ve büyük maddi harcamalar yapılarak sınır boylarında ölüm hatlarının tesis edilmesi, HRK (PKK'nin silahlı kolu) saldırılarının başlamasından bu yana Türk rejiminin başvurduğu uygulamalardır.

"Türkiye'nin En Büyük Hapishanesi"

Sınırlardan hayli uzakta bulunan Tunceli ve Bingöl vilayetlerinden büyük ailelerin (bir aşiret veya kabileye mensup aileler, bn.) bir bütün olarak sürgün edilmesi, Nusaybin ilçesinden halkın önemli bir bölümünün toprağından uzaklaştırılması ve "Tercüman" gazetesinin isimlerini belirterek verdiği Hakkari iline bağlı 11 köyün sakinlerinin zoraki tehciri (başka alana iskanı), sürgün olaylarına örnek teşkil etmektedir. Ayrıca Suriye sınırında 180 km. uzunluğunda bir ölüm hattı da oluşturulmuş bulunmaktadır. "Milliyet"in yazdığına göre, bu alanda 50 metre genişliğindeki bir hat her şeyden arındırılacak, mayınlanacak ve iz yapan toprak ile çok sayıda çit, dikenli tel ve NATO malı parmaklıklarla kaplanacaktır. Gözle görülebilecek mesafelerde, ışık dalgalarını belli bir istikamete gönderen istasyon tertibatı (projektörler) ile donatılmış kontrol kuleleri inşa edilecektir.

Aynı zamanda toplu tutuklamalar ve işkenceler de gündemdedir. İki arkadaşı ile birlikte Kürdistan'da inceleme gezisinde bulunan sosyal-demokrat SHP'nin milletvekili Cüneyt Canver, dönüşte şu sonuçlarla Türk Parlamentosunun karşısına çıktı: **"İşkencenin yapılmaması bir istisna haline gelmiştir."** Cüneyt Canver, Kürt şehri Tunceli'yi, Türkiye'nin en büyük hapishanesi olarak nitelendirdi. Burada, ilan edilmemiş bir sokağa çıkma yasağı hüküm sürmektedir. Şehir merkezinde kişi başına 3 polis düşmektedir; il sınırları içerisindeki 49 köyün muhtarları da vali tarafından görevlerinden alınmışlardır.

Terk Edilmiş Köyler

Bingöl ili sınırları içerisinde bulunan Doğanlı köyü olayı; Eylül darbesinden bu yana ilk defa Türk basınında bir olayın toplu işkenceler konusu olarak ele alınmasında bir rol oynadı. 27 Temmuz 1985 günü, 90 asker bu köyü basmış; çocuklar evlere kapatılarak, 150 köylünün tümü köy meydanlarında bir araya getirilmiş ve dayaktan geçirilmiştir. Daha sonra köylülerin bir bölümü 3 gün boyunca ağır işkencelere tabi tutulurken, diğer bir kesimi de evlere hapsedilmiştir. Öğretmen Sıddık Bilgin işkencelerde yaşamını yitirmiştir. Birçok başka köyde olduğu gibi bu köy de şimdi, sakinleri tarafından terk edilmiştir.

Türk rejiminin uygulamaları arasında bir de, silahlı köy milislerinin (korucuların, bn.) oluşturulması bulunmaktadır. Bu milisler öncelikle, yarı-feodal bağımlılık ilişkileriyle yerel ağalara bağlı olarak yaşayan, okuma-yazması olmayan ve ayrıca işsiz olan kişilerden oluşturulmaktadır. Rejim, darbe sonrasında debdebeli propagandalarla ülkenin her alanında, av silahları da dahil, tüm ateşli silahları toplarken, HRK'nin silahlı eylemlerinin başlamasıyla, Türk ordusunun 2/3'si Kürdistan'da bulunmasına rağmen, sivilleri yeniden silahlandırma gereğini duydu. En son olarak İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, köy korucu milislerinin sayısının 13.000 kişiden 25.000 kişiye yükseltildiğine ilişkin açıklamada bulundu.

Tüm bunlar; PKK'nin Kürdistan'da fiilen yıprandığı iddiasıyla açık bir çelişki içerisindedir.

Dieter Falk

Aşağıdaki Makale 19 Nisan 1986'da Le Matin Adlı Fransız Gazetesinde Yayınlanmıştır.

Türkiye'de Kürt Gerillaları:

YA HEP YA HİÇ

Askerler Aramalarını Yaparlarken, Muhalifler de Aynı Zamanda Dikkatli Eylemlerini Artırıyorlar.

İki yıldan beri Türkiye'de başlayan Kürt gerilla hareketi, Ankara'yı gün geçtikçe daha fazla endişelendiriyor. 24 Mart tarihinden beri Türk ordusu ülkenin doğusunda büyük arama operasyonları sürdürürken, Turgut Özal'ın hükümeti gerillaları izole etmek amacıyla önlemleri artırmaktadır.

Baharla beraber (hepsi aynı hareketin) -Kürdistan İşçi Partisi-PKK'nin mensubu olan gerillalar da eylemlerini hızlandırdılar. Çeşitli bölgelerde, özellikle Hakkari ve Dersim yörelerinde küçük jandarma karakollarına saldırıldı, askerler öldürüldü. Adıyaman bölgesinde petrol kaynakları (depoları) imha edildi. Son saldırı, bizlere açık bir şekilde göstermektedir ki, gerillalar "Türk devletinin ekonomik çıkarlarına" yönelik saldırı projelerini uygulamaya başlamaktadırlar.

"Kabul Edilmez" Hedef

Ülkede silahlı mücadele yürüten tek muhalefet partisi olan PKK, dönüşü imkansız olan bir mücadele başlatmıştır. Birçok yorumcuya göre, gerilla eylemleri bir delilik, zira "bunlar (eylemler) Doğu'da baskının artmasına yol açacaklardır." Onların hedefleri olan Bağımsız Kürdistan, Türk ırkını yüce bir ideal olarak gören aşırı sağcı ideoloji ile hareket eden askerler için, kabul edilmesi tümüyle imkansız bir hedeftir.

PKK tüm hakları isterken, rakibi en sıradan bir imtiyazı dahi verecek durumda gözükmüyor. Bu son 60 yıl boyunca, Ankara otoriteleri sürekli Türkiye'de Kürtlerin varlığını bile kabul etmek istememektedirler. Nitekim 8 milyondan fazla olan (Kürtler) sonuçta asla ulusal haklarını kullanamadılar. Örneğin, dilleri, kendi tarihlerini öğrenmeleri, çok orjinal olan kendi giysilerini giymeleri yasaktır.

Yoksulluk ve İşsizlik

Türkiye Kürdistanı'nda sıkıyönetim uygulaması hüküm sürerken, nispi oranda serbest bir

Devamı Syf: 18'de

Bir Devrimcinin Günlüğünden:

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin Yeni Döneminde, Güçlü Bir Kişiliğe Ulaşmak İçin Çaba Sarfedelim!

M. Rêwal

Kürdistan devrimciliği, diğer ülke örnekleriyle karşılaştırıldığında gerçekten zor, fakat en az zorluğu kadar soylu olan bir iştir de. Bunun, için de yaşanan süreçten kaynaklanan yönleri olduğu gibi, Kürdistan'ın tarihi, toplumsal, sosyal gelişmesinin ortaya çıkardığı yönleri de bulunmaktadır. Bu açıdan Kürdistan'da nasıl bir devrimcilik diye sorduğumuzda; cevabın bizzat Kürdistan gerçekliğinin yorumlanması ve kavranması temelinde verilebileceği de açıkça ortaya çıkmaktadır. İşte, Kürdistan'da gerçek anlamıyla ve adına layık bir devrimcilik bu koşulların üzerinde yükselmektedir.

PKK'nin direniş tarihi ve bugün gelinen aşama bu konuda bir hayli birikim yaratmıştır. Bu birikimler, aynı zamanda nasıl bir militan kişiliğini tutturmamız gerektiğini de çok açık olarak sergilemektedir. Bu konuda fazlaca bir sorunun olmadığını söyleyebiliriz. Çünkü tüm bu kişilikler bizzat kan temelinde ispat olmuştur.

Bugün sorunlarımız daha değişik bir noktada düğümlenmektedir. Pratik ve teorik düzeyde açıklanmış ve doğruluğu inkar edilmez bir gerçeklikle kanıtlanmış olan militan kişiliği, her düzeyde yaşama ve geliştirme sorunu vardır. Bu noktada da diyebileceğimiz, tüm devrimcilere, yurtseverlere düşen görev, tüm yaşamlarına ve çalışmalarına bu militan kişiliği egemen kılmalarıdır. Ama buna ulaşmakta hala zorluklar yaşadığımızı ve bir türlü istenilen düzeye ulaşamadığımızı da biliyoruz. Bunun birçok nedeni bulunmaktadır.

Kürdistan toplumu o derece tahrip edilmiş ki, kişilik muazzam ölçülerde zayıf düşürülmüştür. Böylesi bir ortamdan gelen kişilerin, tüm bu olumsuzlukların derin etkisini yaşadığını da biliyoruz. Hala saflarımızda bunun etkisine rastlamamız da bunun açık bir örneğidir. Tüm bunlar, yılların alışkanlığı olarak, topluma hakim kılınmıştır ve sömürgecilik tarafından ayakta tutularak yaşatılmak istenmektedir. Sömürgecilerin sık sık bu geri yönlere hitap ederek, insanlarımızı ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çıkarma çabalarının anlamı bir ölçüde de burada yatmaktadır. Yani, sömürgeciler bu gerilikten yararlanarak, halkımızın zayıflığını derinleştirmeye çalışmaktadırlar.

Tüm bunlara rağmen, bu zayıflıkları güçlü özelliklere çevirmede önemli bir aşamaya geldiğimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemizin bu konuda küçümsenmeyecek gelişmeler ortaya çıkardığı bilinmektedir. İşte, sorumlu devrimciliğe düşen görev, bu noktada kendisini göstermektedir. Mevcut birikimlerden en yaratıcı bir tarzda yararlanarak, eksiklik ve zayıflıkları giderip dönemin militan kişiliğine ulaşmak kaçınılmaz bir duruma gelmiştir. Dönemin devrimci görevlerinin altından layıkıyla çıkılmak ve başarılmak isteniyorsa bu kişiliğe ulaşmak son derece gereklidir. Açık ki, hiç kimse zayıf ve güçsüz bir yapıyla, dönemin ağır görevlerinin altından kalkabileceğini sanmamalıdır. Bu, kişiyi müthiş bir yanılgı içerisine götürür. Böyle düşünen arkadaşlarımız, biraz daha dönüp kendilerine bakmalıdırlar. Ama bazı arkadaşların böylesi bir konumu yaşamaktan uzak olduklarını da görmekteyiz. Halbuki biraz çaba sarfetseler, dönemi en güçlü bir tarzda karşılamaları işten bile değildir. Bu konuya verilecek biraz önem, dönemi kurtarmaya yetecektir.

15 Ağustos devrimci atılımıyla, ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarında yeni bir sayfa açıldı. Bu sayfa, aynı zamanda büyük kahramanların adlarını yazdırdıkları bir sayfadır da. Dar eylem gruplarından gelişmiş savaş birliklerine ve giderek halk ordusunun oluşumuna varana kadar, tüm bu gelişmeleri ortaya çıkaracak ve geliştirecek olan büyük kahramanlar bu dönemin gelişmelerine adlarını altın harflerle yazdırarak güç vermekte ve bu dönemin yaratıcı kişiliğinin nasıl olması gerektiğini de ortaya koymaktadır.

Biz bu gelişmeler temelinde soruna biraz daha yaklaşmış bulunuyoruz. Dönem büyük kahramanların rollerini oynamaları gereken bir dönemse, gerçekten bu gelişmeleri sağlayabilecek bir düzeye ulaşılmalıdır. Tabii ki bu rolün oynanması sıradan basit gelişmelerle mümkün olamaz. Birçok arkadaş tam da bu noktada yanılgıya düşmektedir. Hala zayıf ve çarpık bacaklarla yol alabileceğini, gerçekten ağır olan dönemin sorunlarının altından kalkabileceğini sanıyor. İşler böyle götürülmek istendiğinden dolayı da, ortaya çok acayip bir durum çıkmaktadır. Hatta kendilerine sorarak, "niye gelişmiyor, niye döneme gerekli cevabı veremiyorum" demektedirler. Böyle yakınacaklarına dönemin devrimci kişiliğine ulaşmada biraz çaba sarfetseler; daha yararlı iş yapabileceklerdir.

1985 yılının zaferle dolu bir yıl olarak kazanılması, bizi yeni bir mücadele aşaması ile karşı karşıya getirmiştir. Bu aşama da kendisine özgü bir gelişmeyi zorunlu kılmaktadır. 1985 yılı boyunca yürütülen mücadele, 1986'ya giriş dönemi ve Bahar Atılımı da çok açık ortaya koymuştur ki, daha az hata yapan ve yetkin bir çalışma sergileyen devrimcilik, zafer kazanmaktadır. O halde, yeni dönemin gerektirdiği militan kişiliğe ulaşmak ve bunu tüm yönleriyle faaliyetlerimize egemen kılmak son derece önem taşımaktadır. Dönemi zaferle tamamlamak istiyorsak bunun gerekli kıldığı militan kişiliğe de ulaşmak zorundayız. Bu sadece bir gereklilik değil, aynı zamanda kaçınılmaz bir görevdir de.

Peki buna ulaşmada neler yapılması gerekir. Hemen belirtelim ki birçok arkadaşın da zorluk çektiği noktalar bulunmaktadır. Mücadelemiz yepyeni bir kişilik yaratmaktadır. Bu kişilik sadece bugünü değil, geleceğimizi de, bir bütün olarak kurtaracak düzeydedir. O halde buna nasıl ulaşılacaktır? En başta geçmiş toplumun birçok özelliğinin aşılması, kalıntılarının yıkılması gerekmektedir. Bu noktada kişilikte yoğun bir çatışmayı yaşamak gerekmektedir. Eskiye ait ne varsa hepsine karşı mücadele yürütülmeli ve bunların yerine yeniyi temsil eden özellikler geçirilmelidir. İşte, kişilikte yaşanan yoğun çatışmalar ve yeninin zaferi kişiyi güçlü bir militan ve güçlü bir devrimci düzeyine de getirecektir. Tabii bu çatışmanın da hakkıyla yaşanması gerekmektedir. İşi ucundan tutarak yürütmek, kendini aşmayı getirmeyeceği gibi, kişinin güçlenmesini de sağlayamayacaktır. İşte birçok arkadaşın istenilen gelişmeyi yaratamamasının önemli bir nedeni de burada düğümlenmektedir. Bu süreçte mücadelenin yoğun olarak geliştirilmesi gereken bir nokta da burası olmak zorundadır.

Bu değerlendirmeler ışığında bir kez daha aynı soruyla karşı karşıya geliyoruz. Yeni dönemin kişiliği nasıl yaratılacak ve geliştirilecektir? Biz burada, biraz da olsa buna katkıda bulunmaya çalıştık. Açık ki bu konuda yapılan geniş değerlendirmelerin de irdelenmesi önem taşımaktadır. Yoksa burada tümüyle sorunu açtığımızı söylemiyoruz. Fakat esas olarak ele alınması gereken halkalara kısa da olsa değindik.

Sorumuza, cevabı kendimiz vererek yazımızı noktalamak istiyoruz. Evet, dönemin arzuladığı militan kişiliğe ulaşmak istiyorsak, eski elbiseleri yeniyle değiştirmekten çekinmeyelim! Tüm gücümüzü militan kişiliğe ulaşmak için seferber edelim!

Bangladeş'te Güdümlü Seçim Sonuçlandı

Darbe Lideri Erşad'ın Partisi İktidarda

Bangladeş'te 7 Mayıs'ta yapılan genel seçimleri askeri hükümetin desteklediği, Devlet Başkanı Hüseyin Muhammed Erşad'ın "Jatiya Partisi" kazandı. Yapılan açıklamalara göre; "Jatiya Partisi" 300 sandalyelik parlamentoda, ilk sonuçlara göre, 151 sandalye kazanırken, muhalefetteki "Avami Birliği" ise 75 sandalye kazandı.

Seçim sonuçlarının belirlenmesinden sonra, Devlet Başkanı Hüseyin Muhammed Erşad bir geçiş hükümeti kurdu. Kurulan geçiş hükümetinin, 4 yıl süren askeri yönetimden sonra, "sivil hükümete giden yolu açması" amaçlanıyor. "Sivil hükümetin" ise temmuz ayı içerisinde kurulması bekleniyor.

Bangladeş, 100 milyona yaklaşan nüfusu ile dünyanın sekizinci en kalabalık ülkesi sıfatını taşıyan; açlık, yoksulluk ve doğa felaketlerinin pençesinde kıvranan ve bu felaketlere ek olarak üst üste yaşadığı askeri darbeler ve istikrarsız hükümetler eliyle daha da derin acılar içerisine sürüklenen bir Yakındoğu ülkesi. Daha önceleri İngiltere'nin sömürgesi Hindistan'a bağlı olan, Pakistan devletinin Hindistan'dan kopuşu ile ona dahil edilen; ancak 1971'de Pakistan'dan koparak müstakil bir devlet haline gelen Bangladeş, o tarihten bugüne, bu kopuşun gerçekleştirilmesinde rol oynayan ordunun adeta istediği gibi üzerinde at oynatmasına maruz kalmıştır. Bangladeş bağımsızlık hareketinin sivil lideri Şeyh Mucib-ür-Rahman'ın 1975'te kanlı bir darbe sonucu ailesiyle birlikte öldürülmesi ardından ordu eliyle darbeler biribirini izler oldu Bangladeş'te. Onun yerine geçen ve 1978.seçimlerini açık bir farkla kazanan Ziya-ür-Rahman da 1981'de bir suikaste kurban gitmekten kurtulamadı. Darbeler geleneği, 1982 Mart'ında, şimdiki Devlet Başkanı Korgeneral Hüseyin Muhammed Erşad'ın kansız bir darbe düzenleyerek yönetimi gaspetmesiyle sürdü. Erşad, 1983'te kendi kendisini Devlet Başkanı ilan ederek, askeri yönetimlerin karakteri gereği, halk üzerinde dizginsiz bir baskı ve zulüm yönetimi sürdürmeye başladı.

Askeri yönetime karşı muhalefet hareketinin başını ise, eski devlet başkanlarından Şeyh Mucib-ür-Rahman'ın kızı Begüm Hasene ile Ziya-ür-Rahman'ın dul eşi Begüm Halide Ziya çekmektedirler. Begüm Hasene, 15 muhalefet partisinin oluşturduğu ve çok geniş bir oy potansiyeline sahip "Avami Ligi" koalisyonunun liderliğini yaparken; Begüm Halide Ziya da eşinin kurduğu "Milli Parti" ile onu destekleyen yedi sağcı partinin oluşturduğu BNP koalisyonunun liderliğini sürdürüyor.

7 Mayıs'taki seçimler öncesinde Devlet Başkanı Erşad, üç kez seçim yapılacağını ilan etmiş, ancak muhalefet partilerinin boykot kararı nedeniyle, bu hayata geçirilememişti. Begüm Hasene, seçimlerin yapılabilmesi için sıkıyönetimin kaldırılmasını ve siyasal faaliyetler ile insan haklarına getirilen kısıtlamaların sona erdirilmesini şart koşmaktaydı. Ancak daha önce üç kez ertelenen seçimler bu kez engellenemedi ve yoğun yolsuzluk söylentilerine, seçimler öncesinde ve sonrasında muhalefet üzerinde uygulanan kısıtlama tedbirlerine rağmen, parlamento üyeleri seçilerek askeri yönetimin güdümündeki icazetli bir yeni hükümet kuruldu. Faşist Türk cuntası ile yakın ilişkiler içerisinde olan ve onun "demokrasiye geçiş" takviminden çokça yararlanan Korgeneral Erşad'ın seçimleri gerçekleştirmeyi başarsa da toplumsal hiçbir soruna çözüm getiremeyeceği ve halkın muhalefetini susturamayacağı açıkça görülüyor.

Güney Afrika Faşist Rejimi Bölge Halklarını Tehdit Ediyor

Güney Afrika ırkçı-faşist rejimi, ülkedeki siyah halka karşı yürüttüğü insanlıkdışı saldırılarını tüm şiddetiyle devam ettirirken, komşu ülkelere karşı da askeri saldırılar geliştirmeye başladı. Mayıs ayı içinde üç komşu ülkeye karşı askeri harekatlara girişip, sınırı geçerek buralardaki Afrika Ulusal Cephesi kamplarına saldıran Güney Afrika askeri birlikleri bu arada Angola topraklarına da girdiler.

Angola Savunma Bakanlığınca bu konuda yapılan açıklamaya göre; Güney Afrika askerleri işgal altında tuttukları Namibya'dan sınırı geçerek Angola'nın Cumene bölgesine girdiler. Angola'daki devrimci iktidara karşı yıllardır karşı-devrimci faaliyetlerini sürdüren UNITA örgütüne yardım amacıyla yapılan bu saldırıların mayıs ayı boyunca sürdüğü ve 22 Mayıs günü 50 Angola askerinin katledildiği bildiriliyor.

Bu son gelişmeler de açıkça göstermektedir ki, Güney Afrika'nın faşist rejimi yalnızca siyah halk için değil, aynı zamanda bölgenin diğer mazlum halkları için de tehlikeli bir saldırgan güç durumundadır. Yıllardır dünya halklarının gözü önünde ve emperyalizmin desteğiyle Azania halkını katliamdan geçiren ve Hitler döneminin kitlesel katliamlarını kat kat aşan bir vahşet örneği sergileyen Güney Afrika faşist yönetimi, aynı zamanda emperyalizmin bölge halklarına karşı seferber ettiği bir jandarması rolünü oynamaktadır.

Azania halkının bu faşist çağdışı güruha karşı kin ve nefretine şimdi bölge halklarının öfke seli de katılmıştır ve faşist Botha rejimi halkların bu birleşik öfke selinde, döktüğü kanlar içinde boğulmaktan kurtulamayacaktır. Halkların birikmiş acılarının intikamı korkunç olacaktır!

Eden Pastora Nikaragua Devrimi Karşısında Yenilgiyi Kabul Etti

Nikaragua'da uzun süreden beridir devrimci yönetime karşı silahlı karşı-devrim faaliyetleri yürüten Eden Pastora, yürüttüğü kavganın sonuçsuzluğunu anlayarak 400 yandaşı ile birlikte Nikaragua'yı terkedip Kosta Rika'ya sığındı. Eden Pastora, yandaşları ile beraber başlangıçta Somoza faşist yönetimine karşı verilen mücadelede Sandinistlerle birlikte hareket etmiş; ancak Somoza'nın devrilmesinden sonra, devrimin daha da ileriye götürülmesi çabalarına muhalefet ederek karşı-devrimci silahlı eylemlerle yönetime karşı savaşmaya başlamıştı. Yürüttüğü bu faaliyetlerinin başarıya ulaşma şansı olmadığını gören ve ABD'nin Contralar eliyle yürüttüğü karşı-devrimci saldırıları ile aynı paralelde bulunduğunu farkeden Eden Pastora, mayıs ayı başlarında 400 adamı ile birlikte savaşı bırakarak Kosta Rika'dan sığınma talebinde bulundu.

Eden Pastora Nikaragua'yı terkettikten sonra, bu hareketinin gerekçesini şöyle açıkladı: "*Sandinista yönetimini devirmeye çalışan Amerika'ya alet olmak istemiyoruz. Bu mücadelede Amerikan askeri olarak savaşmak istemiyoruz. Bizimki aşırı solcu bir yönetime karşı verilen ulusal bir savaştı.*" Sandinistlere karşı başkaldırılarının umutsuzluğunu da şöyle ifade ediyordu Pastora: "*Bu koşullarda, Sandinista yönetimine karşı askeri bir zafer elde edemeyeceğimizi anladık.*"

Eden Pastora ve adamlarının karşı-devrimci faaliyetlerini bırakarak Nikaragua'dan kaçmaları, Nikaragua Devriminin emin adımlarla ilerlediğinin ve hiçbir karşı-devrimci çabanın artık bu devrimi yolundan saptıramayacağının en açık kanıtı olmaktadır. Faşist diktatörlüğün yıkılması ardından gelinen yol ayrımında, devrim önüne engel olarak dikilen ve devrimin emekçi sınıfların iktidarını sağlamlaştırmasının önüne geçerek sömürücü bir sınıfın yerine bir başkasını geçirmek isteyen bu kesimler şimdi bu amaçlarında önemli bir darbe yiyerek geri adım atmışlardır. Bu gelişme, Nikaragua Devriminin bundan sonra daha emin adımlarla ilerleyeceğini göstermektedir. Nikaragua Devrimi şimdi doğru temellerde daha çok derinleşme şansına sahiptir.

Diğer taraftan, ABD emperyalistlerinin beslediği ve Nikaragua yönetimine saldırttığı karşı-devrimci Contralar, çabalarını umutsuzca da olsa sürdürmektedirler. Bu toplumdışı olmuş çapulcular güruhu, uzun süredir halka ve yönetime karşı sürdürdükleri saldırılarını şimdi de Nikaragua'da bulunan yabancılara yöneltmeye başladılar. Bir süre önce burada çalışmakta olan 8 Alman, Contralar tarafından kaçırıldı. Rehinelerin kurtarılması için başta Nikaragua yönetimi olmak üzere çeşitli çevreler çabalarını sürdürürken, Nikaragua'da bulunan 70 kadar Alman işçi de Federal Almanya'nın Managua Büyükelçiliği'ni basarak, Büyükelçinin ABD Başkanı Reagan'a başvurup arkadaşlarını kurtarmasını istedi. Ancak Contralarla çeşitli çevrelerin yaptığı görüşmeler sonucu rehineler geçtiğimiz günlerde serbest bırakıldılar.

Şili Halkı Faşist Cuntaya Karşı Mücadelesini Yükseltiyor

Şili'de Allende liderliğindeki sosyalist hükümeti 1973'te gerçekleştirdiği kanlı bir faşist darbe ile devirerek iktidarı gaspeden ve bugüne kadar eşine ender rastlanır bir vahşetle yönetimini sürdüren General Augusto Pinochet rejimine karşı halkın devrimci muhalefeti gün geçtikçe artıyor. 13 yıldır bu faşist rejimi başından atmak için kararlılıkla mücadele yürüten ve bu kavgada yüzlerce evladını şehit veren Şili halkı hiçbir baskı, tehdit ve saldırıdan yılmadan savaşını sürdürüyor ve faşist cuntayı her geçen gün biraz daha köşeye sıkıştırıyor.

Bugüne kadar asker ve polisin namlularının tehdidi altında sayısız miting, gösteri, grev ve yürüyüş gerçekleştiren Şili halkı, son aylarda bu tür eylemlerini daha da yoğunlaştırmaya başladı. Özellikle 1 Mayıs günü yüzbinler sokağa dökülerek son yılların en büyük ve kitlesel eylemini gerçekleştirdiler. Polisin eylemcilere saldırısı sonucu çıkan çatışmada onlarca kişi yaralandı veya öldürüldü, yüzlercesi tutuklandı. Ancak bu faşist saldırılar, ortamı daha da kızıştırmaktan öte sonuç vermedi. Diğer yandan devrimci gerilla kuvvetleri de saldırılarını yoğunlaştırarak sürdürmektedirler.

Haiti ve Filipinler'de halkın faşist iktidarları alaşağı etmesi Şili halkı için de bir ilham kaynağı oldu. Şili halkı, Haiti ve Filipinler'den edindiği derslerle bu faşist diktatörlüğü artık daha fazla başında tutmamaya kararlı görünüyor. Şili'deki değişik partilerde yoğunlaşan muhalefet güçleri, Pinochet'e karşı ortak mücadele kararı aldı. Şili'nin en büyük iki siyasi partisi olan Hıristiyan Demokrat Parti ile Komünist Partisi, faşist cuntayı devirmek amacıyla işçi kuruluşları ve meslek odalarını harekete geçirmeyi hedefleyen bir "sivil itaatsizlik" stratejisi üzerinde anlaştılar.

Diğer yandan, ülkedeki gelişmelerden giderek daha çok tedirgin olan ve faşist Pinochet rejiminin devrilerek halkın iktidarının kurulmasından korkan ABD, faşist cuntayı biraz daha "ılımlılaşma" yolunda zorluyor. Haiti ve Filipinler deneyinden dersler çıkaran ABD, vakit henüz çok geç olmadan Şili'de de benzeri tedbirler almayı hedefliyor. Ancak, General Pinochet bu yoldaki ihtarlara ısrarla kulaklarını tıkayarak sert faşist uygulamalarını sürdürüyor.

ABD'nin Şili'de almayı planladığı tedbirlerin etkili olması ise son derece şüpheli görünüyor. Çünkü Şili halkı, Haiti ve Filipinler halklarından farklı olarak, 1973'ler öncesinde Allende hükümeti döneminde oldukça demokratik gelişmelere tanık oldu ve gerçek özgürlüğün ne olduğunu yaşayarak öğrendi. Bu açıdan, gözboyayıcı tedbirler onu mücadeleden alıkoyamayacaktır. Allende dönemini yaşamış ve hiçbir zaman aklından çıkaramamış bulunan Şili halkı, gerçek huzur ve mutluluğu devrimde ve kurulacak gerçek bir halk iktidarında bulacaktır. Bu amaçla mücadelesini bu hedefe ulaşıncaya dek kararlılıkla sürdürecektir.

Pakistan ile Afganistan Arasındaki Çatışmalara Bir Yenisi Eklendi

Afganistan ile Pakistan arasında mayıs ayı içinde yeni çatışmaların meydana geldiği bildiriliyor. Bu konuda Pakistan Dışişleri Bakanlığınca yapılan bir açıklamaya göre, 5 Mayıs'tan itibaren Pakistan'ın Paraşinar bölgesine karşı Afganistan'ın uçak ve topçu ateşiyle giriştiği saldırıda 30 kişi öldürülürken, 1 Afganistan uçağı da Pakistanlılar tarafından düşürüldü.

Bilindiği gibi, Afganistan hükümetine karşı mücadele yürüten karşı-devrimci Afgan gerillaları Pakistan toprakları üzerinde ve Afgan sınırında üsleniyorlar. Karşı-devrim hareketi buradan yönlendirildiği gibi, gerici Afgan gerillaları da zaman zaman sınırı geçerek Afgan ordusuna karşı eylemler geliştiriyorlar. Gerillalar Pakistan tarafından maddi, manevi ve teknik açıdan yoğun bir şekilde destekleniyorlar.

Afganistan'ın, Paraşinar bölgesine karşı giriştiği askeri harekatın, bu alanda üslenmiş bulunan ve kendisi açısından bir tehdit unsuru olan karşı-devrimci gerillaları buradan söküp atmayı ve Pakistan tarafından kendilerine verilen desteği kesmeyi amaçladığı sanılıyor.

BİR GÜNÜN HİKAYESİ

Aziz

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Uzun bir bekleyişten sonra barınaktan önce yavaş, sonra hızlı bir ses yükseldi. İçeri düşen askerin sesine benziyordu. İlk anda herkes yerinden kalkıp kaçacakmış gibi oldu. Çünkü Apocular gizli tünellerden çıkarak hepsini teslim alabilirlerdi. Ama ses yabancı değildi, bu yüzden yerlerinde kaldılar.

Asker baygın bir şekilde uzun bir süre kaldıktan sonra kendiliğinden ayılmış, hayatta olduğuna şaşırmıştı. Nasıl olurdu? Bir çift gözü ve silah namlusunu görmüştü. Rüyada mıydı? Gece boyu gelişlerini, barınağa inişini ve bir çift gözü düşündü, yanılıyor muydu? Yanılıp-yanılmadığını öğrenmek için belindeki kütüklüğe, silahına dokundu. Hayır, bir çift göz dışındaki gelişmelerde yanılmamıştı.

Komutan ve askerlerden yardım istemesine rağmen hiç kimse gelmemişti. Aslında komutan kendisine seslendiğini duymuş fakat telaşa kapılmıştı. **"Bu Apocuların oyunudur"** diyerek ne kendisi gitmiş, ne de askerleri göndermişti. Asker kimsenin gelmediğini görünce kalkıp dışarı çıktı. Bütün gözler kendisine çevrilmişti.

–Komutanım bu barınak değilmiş, evmiş, boşaltmışlar... Şey komutanım ben inerken ayağım kaydı da düştüm, bayılmışım...

Asker zafer kazanmış bir edayla konuşuyordu, ama onun korkudan bayıldığı da kimsenin gözünden kaçmamıştı. Önce onun çıkışını Apocuların bir oyunu diye düşünmüşler, ama daha sonra durumu anlamışlardı.

Komutan çekine çekine askere doğru ilerledi. Birkaç askeri de çağırdı, "düşen" asker önde, barınağa indiler. Yeraltında gördüklerin oda büyüklüğünde, etrafı ve üstü odun, altı ise tahtalarla döşenmiş, dört tarafı raf olan büyük bir şeyi ilk defa görüyorlardı. Herkes şaşkındı, büyümüş gözlerle etrafa bakıyorlardı. Kendilerine ve ordularına olan güvenleri sarsılmıştı.

–Yahu bunlar nasıl insanlardır. Yeraltında şehirler kurmuşlar, tüneller kazmışlar da haberimiz yok. Yok arkadaş yok, bunlar yeraltı devletidirler, burada en az 100 kişi eğitim görmüş, barınmıştır. Biz bunları böyle yakalayamayız...

Askerler komutanlarından ilk kez böyle sözler işitiyorlardı, işin ciddiyetini bu kadar net görüyorlardı. **"Öyle ya. Yoksa devlet niye bu kadar Apoculardan korkuyor"** diye kendilerine sordular. "Bereket versin ki, barınak boştu, yoksa Apocular hepimizi vurabilirlerdi, bir tek kişi bile kurtulmazdık" düşüncesi hepsine hakim olmuştu.

Faşist komutan, önce raflara dokunmadan her tarafı kontrol etti. İşin içinde Apocu kurnazlığı olabilirdi, dikkat etmek gerekirdi. Raflarda bulunan boş şişelere, ağaçlarla örülmüş duvarlara, tahta döşemeye baktı, uzun süre inceledi. Gizli bir bölme, tünel olabilirdi. Fakat ne gizli bir bölmeye ve ne de tünele rastlayabildi. Mevcut olan sadece uzun süre önce terkedilmiş bir barınak, yerdeki paslı tenekeler, yırtık lastikler, çürük tahtalar ve sağa-sola atılmış boş şişelerdi. Bunları dışarı çıkararak dizdiler, ardından da barınağı bir enkaz haline getirdiler. Faşist komutan ve askerler bu işleri bir an önce bitirme telaşındaydılar. Askerler kısmen rahatlamışlarsa da korku ve tedirginlikleri hala devam ediyordu. Hain ise, "ödül"ünü bekliyordu. "Ödül"ünün ilki bir "aferin"di, ikincisi de faşist komutanın bir "teşekkür"ü olabilirdi. Ama "teşekkür"lük birşey yapmamış olacak ki, komutan dönüp bakmıyordu bile. Hain ölümün korkusunu yeniden yaşamaya başlamıştı. **"Ya Apocular benim olduğumu öğrenirlerse? Ya askerlerden biri gidip Apoculara söylerse..."** Ya'ları devam edip gidiyordu.

Faşist komutanın gelişteki sevinci de kursağında kalmıştı. Başlangıçta, "birkaç Apocu vurur ya da yakalarsam rütbemi yükseltirler, gül gibi hayat sürerim" diye düşünmüştü. Ama ormana adım atmasıyla birlikte işin ciddiyetini çok iyi anlamıştı. Barınağı görünce korku histerilerine tutulmuş, ölümü yanıbaşında hissetmişti. Aslında barınağın boş olması, Apocularla karşılaşmamaları askerler gibi onu da sevindirmişti, çünkü ölüm korkusunu iliklerine dek yaşamıştı. Ama herşeye rağmen, rütbe yükseltme tutkusundan, faşist duygularını, vahşiliğini, sadistliğini uygulama hırsından vazgeçmemişti. Bu yüzden üzülmüştü.

Barınağın sökülmesi, "eşyaların" dışarı çıkarılması, Reolara, kariyerlere taşınması işinin bitmesiyle birlikte hepsi arabalara binmek için arkalarına baka baka koştular. Arkalarında kara, isli dumanlarını, vahşi uğultularını bırakarak gidiyorlardı.

Askerler kendi aralarında gülüşüyorlardı. Aralarından bir asker yüksek sesle **"he gardaş he gülün halimize. Apocular çıksaydı o zaman hepimizi güzel güldürürlerdi..."** dedi.

–Vallahi öyle! Adamlar yeraltında apartman yapmışlar. Bunu kaç kişiyle yapmışlar, nasıl yapmışlar, neyle yapmışlar, onu allah bilir...

–Diyorlar ki Apocular havada uçan kuşu vuruyorlarmış, ölümden de hiç korkmuyorlarmış...

–O gün komutana çay götürmüştüm. Alay komutanı da vardı. Oturmuş konuşuyorlardı. Apocuların asker vurmadıklarını, önce komutanları hedeflediklerini, çok iyi eğitilmiş olduklarını söylüyorlardı... Yoksa bizim komutan niye o kadar korkuyordu?

–Bu Apocular da kim oluyor? Bir çıksalardı görürdü onlar. Gözümü kırpmadan teker teker vururdum...

Askerlerin hepsi son sözü söyleyen askere alaylı alaylı baktılar, ardından da durdurulmaz bir kahkahaya başladılar.

–Sen gene bedavadan atıyorsun. Ulan bir dal çatırdısıyla yere baygın düşen kimdi? Zorbela ayılttılar seni, neredeyse dünyanı değiştiriyordun. Bir de kalkıp havanı atıyorsun. Tabi tabi gözünü kırpmadan teker teker vurursun, bunu biz çok iyi biliriz!

Başka bir askerin **"arkadaş onu-bunu bilmem, ben bu işte yokum, iyi ki sağ kurtulduk"** demesiyle askerlerde ses kesildi. Doğru ya! Az da olsa ölümden kurtulmanın sevinci vardı, birkez daha "yaşama" dönmüşlerdi. Umutsuzluk, inançsızlık, korku ve tedirginlik dolu olan yarı-ölümlü bir "yaşama".

Orman yabancı işgalcilerin gitmesinden duyduğu sevinçle türkü söylercesine uğulduyor, korkakların haliyle alay eder gibi uğultular çıkarıyordu. Kuşlar yeniden cıvıldaştı, sular motor uğultularından kurtulmanın sevinciyle çağladı.

Bir günün hikayesinin bir kesiti böyle başladı ve böyle bitti. Ama gelecek günlere bir şeyler ileterek ve bir şeyler öğreterek...

12.1.1986

Gönül sen de hasret misin
Kızıl gül açmış bahçeme?
Naz mı eylersin
gonca gül gibi
Dağ mı özlemişsin?
Asi dağları,
Dağ engindir, yücedir
Konarsa başına bir bülbül
Özgürlük çağırır o zaman.
Altın kafes nedir ki, tutsak!
Gül de yeşerir kar altında,
Ama gem vurulamaz yüreklere
Söken şafak gibi
Tertemizdir asi dağ
kızın yüreği.
Kirli çizmeler leke sürer
beyaz tenine
toprak ana.
Yeşermesin diye bahar,
mutlu bahar.
İnanır mısın asırlardır
gözüm aç?
Doyamam ki bir yudumda.
İçemem ki sevdanı hep.
Aşk mecmuası çizemem ki
tenin için,
Romancı ve ressamlar varken
neyim ki?
Ama nakış nakış
işleyeceğiz seni,
Kızıl kordon, yağlı kurşun
ak gerdan ile.

GENELDE VE KÜRDİSTAN'DA HALK SAVAŞI

«Halk savaşı, halk tarafından halk için verilen bir savaştır» (Giap)

Kapitalizm gelişerek can çekişen aşaması olan emperyalist konuma geldiğinde, sermayesini yoğunlaştırarak, emekçiler üzerinde en amansız şiddetini uygulamaya koyuldu. 20. yy'ın ilk çeyreğinde zulmün, vahşetin ve halkların tutsaklığının diyarı olan Rusya'da çelişkiler en amansız bir biçimde yaşanıyordu. Halk kitlelerinin kabaran öfkesini otokrasi zaptedemez hale gelmişti. Zincir en zayıf halkasından parçalanmak zorundaydı. Parlayan Lenin şafağı gerçekliği formüle etmişti: *"Proletarya kuvvet yoluyla otokrasiyi ezmek ve burjuvazinin tutarsızlığını etkisiz hale getirmek için köylü yığınlarıyla ittifak kurarak demokratik devrimi sonuna kadar götürmelidir."* Ekim Devrimi, işçi ve yoksul köylülüğün gerçekleşen ittifakı temelinde halk savaşının bir yöntemi olan ayaklanma ile sonuca gitti. Niçin ayaklanma yöntemi diye sorulabilir.

Her şeyden önce Leninizm, burjuva iktidarının ancak zor yoluyla yıkılabileceği ve devrimin ancak geniş kitlelerin her türlü mücadele yöntemiyle devrimci gücün ortaya çıkarılması ile başarılabileceği anlayışını içerir. Rusya koşulları bunu zorunlu kılmaktaydı ve üstelik emperyalist bir ülkeye özgü koşullardı. Başka halkları ezen ve emperyalist statüdeki bir egemen sınıfa karşı mücadelede kentlere dayanma sorunu vardı. İşçi sınıfı uzun süreli bir siyasal ajitasyon ve propagandayla bilinçlenip örgütlenme olanağına sahipti. Bu koşullarda burjuva devlet mekanizmasını parçalayıp, proletarya iktadarını kurmak için; şehirlere dayanarak, kısa süreli ayaklanma ile devrimi zafere götürmek mümkündü. Eğer koşullar elverişliyse en uygun yöntem de budur. Bir de Ekim Devrimi'nin gerçekleşmesinin öngününde var olan emperyalistler arası çelişkiler ve savaş koşullarının yarattığı ortam dikkate alınırsa, bu durum daha iyi anlaşılacaktır.

Ekim Devrimi, halkın silahlanmış gücüyle, kendi ülke koşullarına ve uluslararası ortamın gerçekliğine bağlı olarak izlenen yöntemle halk tarafından gerçekleşen bir devrimdir. Devrimci savaşlar tarihinde bir dönemeci oluşturur. O, ilk kez, işçi sınıfı partisi önderliğinde işçi-köylü ittifakının halk kuvvetlerine dayanarak, sınıfsız bir topluma gidiş yolunu açan emekçilerin gerçek halk savaşını yaratmıştır. Sömürülen sınıflar, kendi ekonomik ve politik kurtuluşları için yürüttükleri mücadelelerini doruğuna vardırarak iktidarla taçlandırmışlardır. En önemlisi de, Ekim Devrimi, daha sonra gelişecek devrimci mücadelelerin temelini oluşturmuştur. O, yeni bir çağı; proleter devrimler çağını açmış olduğu gibi; Batının proleter devrimleri ile Doğunun sömürgesel devrimleri arasında da bir köprü kurmuştur. Ekim ayaklanmasının hemen ardında, üç yıl gibi bir süreyi kapsayan halk savaşı sürmüştür.

Ekim Devrimiyle birlikte, ifadesini iktidarda bulan sosyalizmin somut gerçekliği ortaya çıkmıştır. Artık emperyalizm, karşısında ideolojik ve politik anlamda mücadele veren bir sosyalizmin yanısıra, etki alanları sürekli genişleyecek bir sosyalizmi bulmuştur. Bu noktada o, artık tükenen bir noktadadır. Bu nedenle, gücünü daha da yoğunlaştırarak, şiddetini en üst ve en saldırgan boyuta ulaştırır. Karşıdevrimin sürekli ve en kanlı bir biçimde zorunu uyguladığı faşizmle karşı karşıya gelinir. Faşizm, metropollerden en kanlı şekliyle bağımlı ülkelere yayılır. Halklara karşı dinmeyen sürekli bir zor uygulanır. Bu süreçte halk savaşları da yeni özgül biçimler kazanarak zenginleşir. Halk savaşları, yoğunlaşmış karşı-devrim iktidar zoruna karşı, sürekli ve en modern tarzda teçhizatlandırılmış zoru bertaraf etmeye hizmet eden; zayıf konumdaki halk güçlerinin kuvvetlerini merkezileştirmeye yönelik olan ve kerte kerte güçlenen, sürekli bir devrimci zoru, UZUN SÜRELİ BİR HALK SAVAŞINI geliştirir. Ne var ki, bu süreçte, Balkan halklarının mücadelesi kendisine has bazı farklı yanlarla ayırdedici bir özelliğe sahiptir. Burada da sonuca ayaklanmayla gidilir. Ve günümüzde, tam da bu noktada çoğu kez yanılgıya düşülür. Bağımlı veya sömürge ülkelerde strateji tespitine gidilirken; kısa süreli ayaklanma ile ve şehirlere dayalı olarak zafere ulaşılabileceği sanısına kapılınır. Oysa, bu ya o ülkelerdeki devrimci süreci ve uluslararası ortamın yarattığı sonuçları kavrayamamanın ya da uzun süreli, zorlu sömürge koşullarına has bir mücadeleyi yürütmede sebat edememenin, küçük-burjuva sınıf yapısından kaynaklanan bir çarpıtmasıdır. Evet, Balkanlarda ve onun en karakteristik örneğini oluşturan Bulgaristan'da sonuca bir ayaklanma ile gidildiği doğrudur. Ancak buradaki halk savaşının genel devrimci gelişim sürecinin ne olduğu önemlidir. Bu halklar daha 19 yy'ın sonundan itibaren önemli devrimci gelişmeler yaşamaktadırlar. Köklü bir ulusal direnişçi mücadele geleneğine sahiptirler. Ve hem siyasal hem de sosyal olarak Rusya'daki gelişmelerden en yakından etkilenen halklardır. Oradaki işçi sınıfı hareketi içindeki tüm olumlu ve olumsuz gelişmeler kendilerine yansımaktadır. Daha o yıllarda işçi sınıfı kendi siyasal örgütlenmesine sahip olmuştur. I. Dünya Savaşı ardındaki yıllarda Komünist Partisinin büyük önderlerinden Dimitrov gibi devrimcilerin bile parlamentoda temsili güçlerini oynayabildikleri bir burjuva demokratik dönem yaşanmıştır. Temelinde kentler olmak üzere, siyasal ajitasyon ve propagandayla geniş kitleleri bilinçlendirip örgütlenme olanağı vardır. Komünistler etkin bir politik mücadele döneminden geçmişlerdir. Bu kadar hızlı gelişmeler içinde emperyalizmin yandaşı bir avuç çete iktidarı faşist bir darbeyle gaspeder. Kitleler bu uygulamaya karşı zaten bir ayaklanma durumundadırlar. Komünistler ise sadece bu ayaklanmada en önde savaşırlar. (1923, Eylül Ayaklanması). Ancak devrimci sürecin yeterince olgunlaşmadığı görülür. Bu ayaklanma, gelecekteki büyük hareketin bir provası ve hem de deneyim kaynağını teşkil eden bir mihenk taşı olur. Yıllar boyu süren bir partizan savaşı (gerilla savaşı) başlar. Temel hareket alanı yüksek Balkan Dağlarıdır. Oradan köylerdeki ve şehirlerdeki düşman kuvvetlerine, garnizonlarına saldırılar düzenlenir. Halk kitleleri cephe esprisince örgütlenir. Gelişen koşullara göre cephenin muhtevası genişler. Bu, halk kurtuluş ordusunun yaratıcısı olur ve 1940'lı yıllarda ise dünya çapında gelişen bir savaşla bütünleşir. Faşist orduları püskürten Sovyet Kızıl Ordusu bu ülke topraklarına kadar gelir. Komünistler bu anı güçlü bir şekilde değerlendirerek, genel bir halk ayaklanmasını kardeş Sovyet halkının desteğiyle birleştirirler. Yıkılan faşist iktidarların yerine halk iktidarları doğar.

Ne var ki, Doğudaki halk hareketleri UZUN SÜRELİ BİR HALK SAVAŞI'nın tüm kendine özgü, karmaşık, çetin ve aşamalı süreçlerini yaşarlar. Bu ülkelerin (sömürge, yarı-sömürge, yeni-sömürge, Vietnam, Çin vs.) uzatılmış savaş stratejisi; halk savaşında bir yöntem olan ayaklanmayı reddetmemekle birlikte; kendi ülke koşullarının somutundan hareketle, gerillayı stratejik bir öge olarak kabul eder ve sonuç alıcı mevzi savaşlarına doğru böyle ilerler.

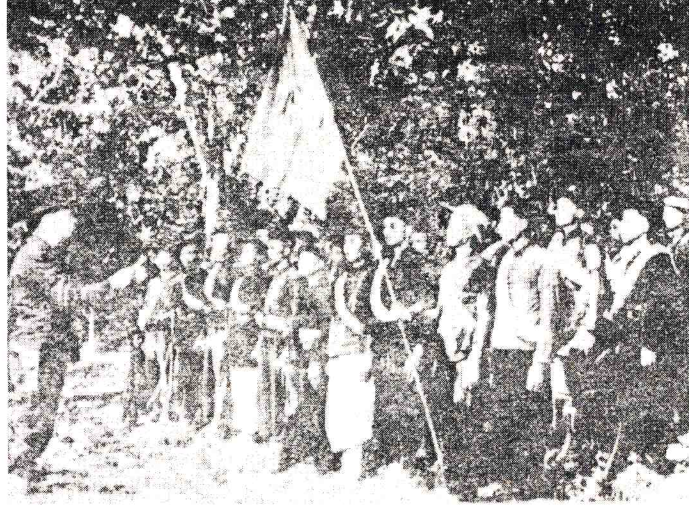
"Stratejik olarak uzatılmış bir savaş ve çabuk sonuçlu seferler ya da muharebeler, aynı şeyin iki yüzüdür, iç savaşlarda aynı zamanda ve eşit önemde kabul edilmesi gereken ve anti-emperyalist savaşta da uygulanabilen iki ilkedir." (Mao)

Fakat bu ülkelerde, *"her şeyden önce, bu strateji'* uzun süreli bir savaş stratejisi *olmalıydı. Bu, bütün devrimci savaşlar ve bütün halk savaşları mutlaka uzun süreli savaşlar olmalıdır demek değildir. Eğer başlangıçta şartlar halk için elverişliyse ve güçler dengesi devrim lehine dönüşebilirse, devrimci bir savaş kısa zamanda sonuçlanabilir. Fakat... biz çok daha güçlü düşmanla savaşmak zorundaydık. Gayet açıktır ki; güçler dengesi daha başında tayin edici çarpışmalar verme imkanını bizim elimizden alıyordu. Kısacası bizim için düşmanı çabucak yenilgiye uğratmak imkansızdı.*

Sadece uzun ve zorlu bir direnişle kendi güçlerimizi sağlamlaştırırken, düşman kuvvetlerini azar azar yıpratabilir, güçler dengesinin gittikçe lehimize dönmesini sağlayabilir ve sonuç olarak zaferi kazanabilirdik. Başka bir şansımız yoktu... Uzun süreli devrimci savaş, içinde birkaç farklı aşamayı bulundurmalıdır." (Giap) Stratejik savunma, stratejik denge ve stratejik karşı- saldırı aşaması olarak ele alınmalıdır. Bunun somut mücadele biçimleri; gerilla savaşı, hareketli savaşı ve mevzi savaşıdır. Ancak,*"Biz düşmandan siyasi olarak, düşman da bizden maddi olarak üstün bir durumdayken, halk savaşında zaferi sağlamak için, yaygın bir* gerilla savaşı *geliştirmek gerekir. Gelişme seyrine bağlı olarak, mevzi ve hareketli savaşlarla da desteklenen, ama esas mücadele şekli* gerilla *olan bu dönem, düşmanın stratejik saldırıda, halkın ise* stratejik savunmada *olduğu* ilk aşamadır."

HALK SAVAŞINDA STRATEJİK SAVUNMA VE GERİLLA SAVAŞI

"Gerilla savaşı, güçlü bir şekilde donatılmış ve iyi eğitilmiş olan saldırgan bir orduya karşı koyan, iktisadi bakımdan geri bir ülkenin geniş kitlelerinin savaşıdır. Düşman güçlüyse ondan sakınılır. Düşman güçsüzse ona saldırılır. Modern donatımına karşı ona rahat vermeyerek ya da askeri harekatı siyasi ve ekonomik eylemle birleştirerek karşı koyar. Cephenin sabit bir yeri yoktur. (Düşman neredeyse cephe de oradadır." (Giap)

General Giap, 34 kişilik Silahlı Propaganda Mufrezesi'nin kurucu üyeleri ile (22 Aralık 1944).

Ülkenin düşman işgali altında bulunan bölgelerinde gerilla faaliyeti yayılır. Yürütülen devrimci savaşım toplum yaşamının politik, ekonomik ve kültürel olmak üzere bütün alanlarını kapsar. Her ferdi bir asker, her köyü bir kale, her parti hücresi ve köy yönetim komitesini bir savaş kurmayı haline getirmek esastır. Halk savaşının bu ilk aşamasına geçişte yetersiz donatımla işe başlanacağı besbellidir. Zaten politik ve ekonomik bakımdan geri ve dengesiz bir gelişim içinde bulunan sömürge, yarı-sömürge veya yeni-sömürge bir ülkenin, büyük ve güçlü bir düşmanı, küçük ve zayıf kuvvetlerle yenme hareketidir bu. Hiçbir araca sahip olunmasa dahi, onu elde etmek ve kullanmayı öğrenmeye çalışmak kutsal ve kaçınılmaz insani görevdir. Zira, *"Silah elde etmeye ve bunların kullanılışını öğrenmeye çalışmayan ezilen bir sınıf (veya halk b.n.) köle işlemi görmeyi hak eder."* (Lenin) Bu, İnsan Hakları Bildirisinde bile teminat altına alınmış bir husustur. *"Devlet, halkın haklarına aykırı davranırsa; başkaldırı halk için görevlerin en kutsal ve kaçınılmazıdır."* Nitekim, Giap durumu şöyle ifade ediyor: *"Partimiz, silahlı ayaklanma için hazırlık yapmaya karar verdiğinde, elimizde ne askeri kuvvet, ne de faaliyetlerimiz için sıçrama tahtası olarak kullanabileceğimiz bir metrekarelik özgür toprak parçası vardı."*

Düşmanın en fazla denetimi altında bulundurduğu alanlar büyük kentler, ara muharebe hatları ve önemli ovalık alanlardır. Düşman en güçlü mevzilenmesini buralarda tahkim eder. Ordu ve kolordu merkezleri, idari ve kültürel merkezler buralardadır. Düşmanın denetimi altına alamadığı alanlar, hiç kuşkusuz ki büyük önemdedir. Görev, bu bölgeleri çoğaltmak ve genişletmek için, mantar gibi fışkıracak gerilla bölgelerini bu alanlara dayandırmaktır. Bunun için sadece politik, askeri ve ekonomik değil; en önemlisi, kültürel alanda da büyük çaba göstermektir. Zira düşman, ülkenin eski kültür merkezlerini, kültür bakımından da kendi geri bölgeleri haline getirir. O halde, kendi direnme savaşını veren halk da, olayı tersinden ele alıp, kültür bakımından geri, yurtseverliğin en diri olduğu alanları kültür merkezleri haline getirmekle uğraşır. Direnişin ilk kültürü de burada doğar. Ve direniş destanlarıyla örülü kültür buradan; düşman tarafından iğdiş edilmiş olan alanlara yayılır. Bu da uzatmalı savaşın kırdan kente yayılma karakterinin bir diğer hususudur.

Bu ilk aşamada düşman güç bakımından üstün, direniş kuvvetleri ise aşağı durumdadır. Aşamanın başından sonuna doğru izlenen seyirde, güçler dengesinde çeşitli nispi farklılıklar ortaya çıkar. Zaten yoksul durumda bulunan halk, bu savaş halinin başında daha da zorlanır. Ekonomik olarak her gün daha da yoksullaşır. Çin vb. ülkelerde bu durumu bazı kimseler "boyun eğme" teorisi için istismara kalkışırlar. "Silaha sarılmak düşmanın saldırılarını azdırır, halk katliamdan geçirilir, ekonomik olarak çöker" vaazlarıyla, "silahın bırakılması" istenir. Fakat aynı dönemde, ikinci bir değişim vardır ki bu, geleceğin tüm seyrini belirler. Bu, savaşta kazanılan deneyimler, devrimci silahlı kuvvetlerin kaydettikleri gelişmeler, politik ilerlemeler, halkın seferber edilmesi, kültürün yeni muhtevayla gelişimi, gerilla savaşının ortaya çıkması ve uluslararası desteğin artmasıdır.

Aynı dönemde düşmanda da ortaya çıkan farklılıklar önemlidir. Uzatmalı savaşta onun sonunu belirleyecek gelişme; yüzbinler değerine varan maddi kayıp, silah ve savaş gereçlerinin tükenmesi, askerlerin maneviyatının bozulması, kendi halkında hoşnutsuzluk, ticari darboğaz, parasal harcama, dünya kamuoyu tarafından kınanması gibi olaylardır. Diğer bir durum ise, işgal altında bulundurduğu topraklarda ekonomik sömürünün derinleştirilmesidir. Bunu ise "iş olanakları açılıyor" bahanesiyle, bazı kimseler bu tür ülkelerde "ulusça boyun eğme ve uzlaşma" teorisine dayanarak yaparlar. Bu, düşmanı kısa ömründe besleyen yan olur.

Oysa buradan çıkan tek önemli sonuç, savaşın UZATMALI BİR HALK SAVAŞI olmasındaki zorunluluğunun kesinliğidir.

Gerilla savaşı bu güçler dengesi ortamında doğar ve gelişir. Ancak başkan Ho Chi Minh'in talimatlarından alınan bir özgüllük görülür Vietnam savaşında. Bu, *'düşmanın, az veya çok istikrarlı bir yönetim ile işgal kuvveti olarak güçlü mevzileri elinde tuttuğu durumlarda, ayaklanmanın öncü birlikleri olarak 'silahlı propaganda birlikleri'nin kullanmasıdır."* Daha sonra birçok ülkede izlenecek olan stratejik savunma aşamasının ilk evresindeki SİLAHLI PROPAGANDA BİRLİKLERİ, Viet-

nam halkının UZUN SÜRELİ HALK SAVAŞINA kendi deneyiminden sunduğu bir katkıdır.

Ulusal kurtuluş savaşını yükseltmek ve bunun görevlerini yerine getirmek için, halkın doğrudan katılımı ve buna parti örgütlerinin öncülüğü birinci derecede bir olgu olduğuna göre; silahlı propaganda birliklerinin de asal görevi bu olacaktır. Yani silahlı propaganda birliklerinin birincil görevi parti örgütlerini inşa etmektir. Azgın karşı-devrimci saldırılar ortamında, parti örgütlerinin inşası, yürütülecek silahlı propaganda ve ajitasyon faaliyetlerine doğrudan bağlıdır. Bu demektir ki, silahlı propaganda birliklerinin birincil yanı siyasaldır. Bu politik ortamı yaratmaya uygun birliklerin ilk hedefi, düşman tarafından, parti örgütlerinin imhasına yönelik olarak geliştirilmiş ajan-muhbir ağıdır. Bunun yanısıra, hain feodal-komprador güçler, işkenceciler de hedeftir. Ancak bu hedeflere yönelirken, yaratacağı politik ortam esas olarak dikkate alınır. Düşmanın oluşturduğu ağ'a indirilen darbelerle, halka güven verildiği gibi, halk içinde kökleşmenin de zemini yaratılır. Bu faaliyetlerle halk içinde yürütülen siyasal propagandayla, tüm halkın birliğinin sağlanması esas alınır. Bu, zafere varmak için tüm halkın cephe birliğini oluşturmaktır. Parti öncülüğünde halkın bünyesine nüfuz eden silahlı propaganda birliklerinin en önemli bir diğer stratejik görevi de halkın birleşik cephesini yaratmaktır.

Bir üçüncüsü de, güçlü bir siyasi ard cepheye sahip olunmadığı ortamda, başlatılamayan gerilla savaşını başlatmak için politik hazırlığı yürütmektir. Zira gerilla savaşında ikmal, teçhizat, levazım sorunları olduğu gibi; saklanma, eğitim yapma ve dinlenme için de güçlü siyasal ard bölgeler gereklidir. İşte, silahlı propaganda birliklerinin ülke çapında yürüttüğü faaliyetlerle, halk içinde gerillanın hazırlık temeli yaratılmaktadır. Gerilla savaşı, ancak, silahlı propaganda birliklerinin yarattığı gizli üsler temelinde yükselebilir. Halk içinde sağlanan siyasi eğitimle, gerillaya maddi ve manevi destek sunulur. Bu süreçte gerillanın teknik hazırlıkları da yapılır. Bunun yanısıra, gerilla birliklerini yönetecek, askeri ve siyasi bilgilerle donatılmış gerilla komutanları da ortaya çıkarılır.

Gerillanın bir ön biçimi olan silahlı propaganda birlikleri, ordu düzeninden farklı bir hareket tarzına sahiptirler. Her düzeyde mutlak merkeziyetçilik yerine (ordudaki gibi), komuta insiyatifi, hareket esnekliği önemlidir. Genel stratejiye bağlılıkta, merkezi bir hareketlilik sözkonusu iken; taktik hattın harekete geçirilmesinde birlikler insiyatif sahibidirler.

Silahlı propaganda birlikleri ülkenin genelinde yürüttükleri faaliyetle gerillaya geçişin koşulları doğan bölgelerde gerilla birliklerine dönüşür. Birlikler, gerilla birliklerine dönüştüğü bölgelerde, stratejik savunma aşaması boyunca, gerilla faaliyetleri geliştirmekten de yükümlü gerilladır. Her ne kadar gerillanın birinci yönünü askeri faaliyetler oluşturuyorsa da uygun biçimde siyasal faaliyetleri de sürdürmekle yükümlüdür. Ancak, silahlı propaganda birlikleri, gerillaya geçiş koşullarının olmadığı alanlarda, bu koşullar oluşuncaya kadar kendi varlıklarını sürdürür. Öyle ki, ülkenin bir sahasında stratejik savunma aşamasının ilk evresi olan silahlı propaganda faaliyetlerini sürdürürken; aynı dönemde elverişli sahalarda gerilla birliklerinin faaliyetlerini yürütür.

Gerilla savaşında saldırılar genellikle beklenmedik ve şaşırtıcı saldırılar biçimindedir. Gerilla birliklerinin temel prensibi, harekatta bulunurken; gizli ve hızlı hareket etmek, düşmana birden bire saldırmak ve muharebeyi çabuk sonuçlandırmaktır. Gerilla savaşının temel ilkesi saldırıdır. Her savaşta olduğu gibi, gerilla savaşında da, savaşan hasımların hangisinin insiyatifi ele geçireceği önemlidir. İnsiyatifi yitiren güç, edilgen duruma düşer ve hareket olanağı kısıtlanır. Gerilla buna büyük önem verir ve savaşta insiyatifi elde tutmaya çalışır. Zira, onun savaşımında normal mevzi savaşlarının da üzerinde, insiyatif onun için yaşamsaldır. Bu nedenle, zor koşullardan hareket eden gerilla, insiyatifi elde tutmak için düşmanın zaaflarından yararlanır. Düşmanın işgalci ve barbar bir güç olması, gerilla birliklerine milyonlarca yurtaşın desteğini kazandırır. Düşman ordu birliklerinde er'den komutana kadar bir şaşkınlık ve manevi çöküş yaşanır. Bu ise, düşman komutanlarının karar ve iradelerinde şaşkınlık ve ahmaklık yaratır. Bu noktada, desteğini kazandığı halkın içinde hareket eden gerilla, insiyatifi elde tutma olanağı bulur.

Esneklik gerillanın diğer bir ilkesidir. O, kuvvetlerini esnek kullanır. Bu da, insiyatifi doğrudan gerillanın lehine çevirir. Gerilla savaşı, doğası gereği, üstlendiği görevlere ve düşmanın durumuna, araziye ve yerel halkın koşullarına uygun olarak kuvvetlerini esnek bir şekilde kullanır. Bu kuvvetleri, hareket tarzı, dağılma, toplanma ve mevzi değiştirmedir. Çin'de, kuvvetleri kullanan bir gerilla komutanı, denize ağ atan bir balıkçıya benzetilir. Ağ'ını hem elden geldiğince geniş yayar ve hem istediği anda bır araya toplayabilir. Balıkçı ağı atarken, suyun derinliğini, akıntının hızını, bir engel olup olmadığını hesapladığı gibi; gerilla komutanı da kuvvetlerini yayarken, bütün kuvetlerin bağlantısını, muharebeyi sürdürme ve ana kuvvetlerini yeteri kadar elde bulundurma hesabını yapmak zorundadır. Av yeri nasıl sık sık değiştirilirse, gerilla birliği de mevzisini sık sık değiştirmek zorundadır. Dağılma, toplanma, mevzi değiştirme gerilla savaşında esnekliğin üç yoludur. Tüm bunları yaparken, en önemlisi de planlama temelinde hareket etmesidir.

Gerilla savaşı sürdürüldüğü ortamda, gerillanın henüz ele geçiremediği ancak sık sık baskınlar düzenlediği bölgeler sözkonusudur. Giderek bu bölgeler, gerillalar oradayken onların, gerillalar gidince ise, işgalci gücün elindedirler. Bu bölgeler henüz tümden gerilla üsleri sayılmaz ve bunlara gerilla bölgeleri denilir. Bu gerilla bölgesinde savaş veren gerilla kuvvetleri, birliklerini genişletir, savaşımı hızlandırır. Nitekim bu gerilla bölgeleri, gerilla savaşına özgü savaşımdan geçtikten sonra, üs bölgeleri haline dönüşür. Bu üs bölgelerinde düşman kuvvetleri önemli oranda imha edilir veya teslim alınır. Halk kuvvetleri harekete geçirilir. Üs bölgeleri sağlamlaştırılır. Gerillanın daha düzenli, hareketli birliklere geçişi sağlanır. Giderek gerilla bu üs bölgelerin mevzilerine dayanarak, düzenlenen hareketli savaşlarla üsler daha da gelişir.

Ne var ki, uzatmalı savaşın doğası gereği bazı alanlarda üs bölgeleri oluşturulurken ve bazı alanlarda gerilla bölgelerinin varlığı sözkonusu iken; bazı alanlarda ise, gerilla kendi bölgelerini oluşturma çabası içindedir.

DEVAM EDECEK

Baskı Gören Halk Örgütlendi mi...

Baştarafı Syf: 8'de

(Yürekli) köyleri ile dağlarda bulunan çobanlar ve Iğdır tarafından gelen yarı göçebe halka (Koçerler) da baskı uygulanıp sindirilmeye çalışılmaktadır.

Bunca baskı ve zulüm sonucunda düşman ne kazandı? Tek kelimeyle kendisi lehine hiçbir şey. Ancak halkın kin ve nefretini derinleştirdi; mücadele azmini biledi. Halka yapılan işkenceler, atılan dayak ilk panik dışında hiçbir yılgınlık ve korku yaratmadı. Aksine adeta günlük yaşamın bir parçası haline geldi. Sonuçta öyle bir tablo ortaya çıktı ki, düşman köyün bir ucundan çıkarken, devrimciler diğer uçtan köye girdiler. Halk, sömürgecileri işaretle, "İşte, geldiği gibi gidiyor it sürüsü, vahşi Romi reş!" diyerek devrimcileri bağrına bastı. Düşman baskısı halk ile devrimciler arasındaki bağları daha da güçlendirerek onları ortak kavgada bütünleştirdi.

Düşman bunca baskı ve zulümle halkı devrimci öncülerinden koparamayınca bu kez de kuru tehditlere başvurmaya başladı: "Hepinizin canını yakacağız. Sizleri zindanlara doldurup, köylerinizi bombalayacağız. Köylerinizin ismini haritadan sileceğiz. Sizlere banka kredisi vermeyeceğiz. Siz devletin hiçbir olanağından faydalanamayacaksınız, çünkü komünistsiniz, bölücüsünüz. TC'ye ihanet ediyor, Kürt devleti kurmak istiyorsunuz..." Bu tehditlere karşılık köylüler ise şöyle konuşmaktadırlar: "Bugüne kadar bu devletin bize ne faydası dokundu ki! Ormanı talan eden o; çayırlarımızı, tarlamızı tatbikatlarda ezip geçen o; bizi yok pahasına çalıştırıp sömüren, rüşvet alan o; şehre indik mi dayaktan geçiren o. Bugüne kadar ne doktorunu ve ne de veterinerini gördük. Bize bugüne kadar devlet zamdan, zulümden başka ne verdi ki, bugün ne verecek? Hiçbir şeyini istemiyoruz."

Halk herşeye rağmen, devrimcilerden yana olduğunu gizlemiyor. Çok sınırlı bir kesimi dışında yardım ve desteğini esirgemiyor. Katlandığı acılara, çektiği ızdıraba karşılık halkın devrimcilerden istediği bir tek şey var: Sömürgeci komutanların, MİT ajanlarının ve muhbirlerin cezalandırılması. Bir ajan cezalandırıldı mı halk sevincini dağda, ovada, köyde, şehirde, her yerde açıkça dile getiriyor; komutana dolaylı tehditlerde bulunmaktan geri durmuyor. Düşmanın ağır baskıları ve buna karşılık devrimcilerin halka eziyet edenleri cezalandırması, halkı her geçen gün daha fazla ulusal kurtuluşçu saflara itiyor.

Evet, TC'nin Göle ve Şenkaya'daki dostluğu budur. Onun koruyuculuğu işkencedir, ırza geçmedir. Onun sahip çıkışı sömürüdür, talandır. Onun alandaki varlığı kan emicilikten başka birşey değildir. Alandaki azınlıklardan tutalım aileler ve kabileler arasındakilere kadar, her türlü çekişmenin, çatışmanın tek sorumlusu ve körükleyeni Türk sömürgecileridir. Onlar ulusal ve toplumsal gelişmemizin, halkımızın mutluluk ve refahının önündeki en büyük engeldirler. Bu vahşi ve barbar güçten hesap sormak ancak ve ancak 7'den 70'e kadar tüm bir halk olarak, PKK önderliğinde gelişen KUKM'nin birleşik cephesine ve halkımızın askeri gücü HRK'ye katılıp savaşmakla mümkündür. Bundan başka hiçbir kurtuluş yolu yoktur.

M. Şenkur

Türkiye'de Kürt Gerillaları...

Baştarafı Syf: 10'da

ortamın sürdüğü ülkenin kalan kesiminde basın "Doğu sorununa" yaklaşma fırsatı bulmaktadır. En önemli Türk gazetelerinin ilk sayfalarında hemen hemen her gün gerilla eylemleri ve askeriye ile ilgili haberler yayınlanmaktadır. Her ne kadar isyancılar "çete" veya "terörist" olarak adlandırılıyorlarsa da, bazı redaktörler, Kürtlerin çoğunluğunun ilgisiz bir şekilde yaşamak zorunda bırakıldıklarına, gelişmekte olan ülkedeki duruma dikkat çekmektedirler. Günlük "Hürriyet" gazetesi, ocak ayında yaptığı yayında, işsizliğin özellikle Doğu şehirlerinde ciddi boyutlara ulaştığına (Diyarbakır, Urfa, Elazığ illerinde) ve Doğu'da 1 milyonu aşkın işsiz bulunduğuna değinmektedir.

Bazı parlamenterler de bu konuda artık el kaldırıp, söz almakta tereddüt etmemektedirler. İki Sosyal Halkçı Parti (SHP) milletvekili (merkez solda legal muhalefet partisi), nisan başlarında, Kürdistan'da yaptıkları bir gezi dönüşünde bu konularda endişelerini dile getirmişlerdir. "Devlet, sorunu çözmek için fabrika yapmamakta, fakat asker göndermektedir. Bundan ötürü bölgede durumun daha da ciddileşeceğini düşünüyoruz" diye basına açıklama yapmışlardır.

Etienne Dubuis

15-16 Haziran Direnişine...

Baştarafı Syf: 9'da

yakın etkisini yaşayan Türkiye işçi sınıfı ve öğrenci gençlik hareketi bugün örgütsüz de olsa, faşist yönetimi derinden düşündüren çıkışlar yapmaktadır. Bilinmelidir ki, bu çıkışlar yakın geleceğin fırtınalı günlerinin müjdesidir. Ancak bu kez mücadelenin nihai zaferle sonuçlanmasının güçlü özellikleri ve koşulları vardır. Bugün en gerekli görev, faşist Türk devletini devrimle yıkma sorununda en devrimci platform olan FKBDC'nin Türkiye cephesinde pratik hazırlıklara girişmektir. Çünkü, Kürdistan'daki mücadelenin Türkiye emekçi halkına taşırılmasında FKBDC'nin rolü ve kanalları belirleyicidir. Böylece, daha Kürdistan'daki gelişmelerle tepesi-tabanı çatırdayan faşist Türk devletinin enkazı, Türkiye'de yükseltilecek mücadele ile tüm halk düşmanı güçlerin başına yıkılacak sonları hüsran olacaktır.

O halde, 15-16 Haziran İşçi Direnişinin 16. yıldönümünde Türkiye işçi sınıfı, öğrenci gençlik hareketi ve tüm anti-faşist güçlerine düşen görev, Kürdistan halkının öncü güçleri PKK-ERNK-HRK'nin yükselttiği direniş bayrağını selamlamak ve Türkiye'de de FKBDC'nin direniş bayrağını kaldırmaktır; bu bayrak altında örgütlenmek, faşist cuntanın, liberal burjuvazinin ve tasfiyeci sol'un teslimiyetçi dayatmalarına karşı çıkmak ve 1986'yı şanlı bir direniş yılı haline getirmektir.

Yaşasın Şanlı 15-16 Haziran Direnişi!
Yaşasın Kürdistan-Türkiye Halklarının Ortak Direniş Hattı!

K. Keddar

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postlagerkarte Nr.060579C
5300 Bonn 1

Impressum:
I. Korkmaz
c/o Feyka-Kurdistan

Danimarka	5.- dkr.	Norveç	4.- nkr.
Avusturya	12.- s.	Fransa	4.- ff.
İngiltere	0.50 £.	İsviçre	1.50 sfr.
Hollanda	2.- hfl.	İsveç	4.- skr.
Belçika	40.- bfr.		

فلنقف بجانبه وفي وجه الشوفينية والاشتراكيـة ـ الشوفينية. ولنطرح الوحدة والتضامن والمساواة.

اذا كانت الاحزاب الشيوعية في الدول المجاورة مرتبطة بتصميم بالصفة التي تحملها، عليها تـرك السياسة التصفوية الذيلية التي تسلطها على نضال التحرر الوطني الكردستاني، وأن تتراجع عـن رؤيتها لنضالنا العادل على أنه مضر، اما أن تدعمه واذا لاتفعل ذلك، عليها أن تقف على الحياد.

الى الرأى العام التقدمي والديمقراطي والاشتراكـي

احد أول أسس الديمقراطية والاشتراكيـة في عصرنا هو دعم تحرر الشعوب المستعبدة. فلا يمكن ابداً كثرة أعدائنا ونقص أصدقائنا عقبة أمام استمالينا لهذا الحق ولو متأخرا وأيا كانت الظروف فلتكن. اننا نؤمن بأن مساندة حقنا هذا هو احدى ضرورات مصالح البشرية التقدمية أيضا. حتى لـو كان غير قابل للمساندة فليوقف على الحياد، علـى الاقل لاتقعوا في وضع تدعمون فيه حملات الابادة التي يشنها أعداؤنا.

اننا نبين أن عصرنة وطننا وانضمامة الى قافلـة التقدمية، مهما كان تخلفه فليكن، والارتبـاط المتبادل باستخدام هذا الحق وتأدية ضروراتـه العملية دين ومهمة واجبة على البشرية التقدميـة التي لا يمكنها التراجع عنه.

* نضال شعبنا من أجل وطن مستقل ومجتمع حـر أعظم قيمة يجب الارتباط بها
* لا يمكن وبأية حجة كان تأجيل حـق شـعبنا المقدس في الثورة أو ربطه بشروط
* سيتوحد شعبنا في جبهة التحرير الوطـني الكردستانية ويقاتل وينتصر تحت قيادة حـزب العمال الكردستاني

المقال مأخوذ من سرخوابـون
العدد : ٤١
شهر أيار (مايـو) ١٩٨٥.

"عندما لايكون كتابة التاريخ بالكلمات فيجب أن يكتب بالبنادق

فارابونـدو

* الى مظلـوم دوغـان *

٢١ آذار
عبر ألوان ثوب كئيب
في متاهات الغيب
اعلنت السماء

هذا هو الوداع الاخيـر

فسقطت دمعة
وتلتها دمعة اخرى
قد مسات
وشكلت نهـرا
وكتبت كلمة
وآخر كلمة اخرى
فالفوا حـسـرا من الكتب

*

صورة مظلـوم
عند اقتراب آذار تلمع
وعيوننا تدمع
قال ـ هذا قلبي خذوه
اصنعوا منه قنبلـة
هذه عيناي ازرعوهما

لتنبتا في كردستان سنبلـه

* * *

باي انت كالشمس
خالد انت كالارض
سنحفر اسمك في الصخـر
على الجدران
على الشوارع
على قطرات الندى
على الزهـر
سننقش اسمك على الرمال
التي ينقلها الهواء من بلد الى بلد
على ساحات المدارس
في العيون المحروقة
على الزنود المعروقة

* * *

الفاشية تحرق الارض
والاطفال والاغنيات
لكن ستسقط أسماء القتلة
مثل الطير من السماء

وسيرتفع اسمك .. وخيري وكمال
تحملها طيور السنونو في كل الارجاء

* * *

كردستاننا يامظلوم
اشجارها تحمل على كل غصـن
شهيدا، قيثارة، اسما ... طيورا
كردستاننا حبلى بالخنادق .. بالليل
بالقتلى وبقلوب مليئة بالزهور
لكـن PKK
عند كل خطـوة
ينشـد الشمس القادم
يزرع الغد
وعرفانــه
PKK
يقتل ماسينا
وينقله الخوف من ماضينا

بافـــي عفيـــن

قوات التحرير تشن الهجوم على احدى وحدات العدو في شرناق

المعروف أن منطقة شرناق التابعة لمحافظة سيرت هي احدى أهم وأقوى قلاع تصعيد نضال التحرر الوطني ضد الدولة الفاشية التركية. فقد أصبحت مثلما أثناء قفزة ١٥ آب للمقاومة - الثورية في ١٥ آب الثانية أيضا ورغم كل التدابير بل حتى القصف الجوى، ميدانا لاعنف المقاومات. لهذا السبب أصبحت شرناق هدفا لاشرس هجمات العدو وأكثرها وحشية خلال شهرى ايلول واكتوبر. ففي ١٥ اكتوبر قامت قوات التحرير بالهجوم على احدى وحدات العدو الكامنة في المنطقة الجبلية المحيطة بشرناق التي علم أن سكانها قد وصلوا الى درجة "الانتفاضة" في وجه هجمات العدو الشرسة المذكورة أعلاه، وتمكنت من قتل وجرح الكثيرين من أفراد الوحدة. والجدير بالذكر أن الجيش السابع الاستعمارى نفسه قد اعترف بهذه العملية التي لم تتعرض فيها قوات التحرير الكردستانية لاية خسائر. فبينما أعلن المستعمرون على اثر هذه العملية التي اعترفوا فيها بمقتل أحد جنودهم، أعلنوا على الفور نبأ "اعتقال سبعة انفصاليين في ماردين" بهدف الحد من التأثير الايجابي الذى خلقته العملية لدى سكان المنطقة رغبة منهم في منع انهيار معنويات الجيش الاستعمارى من جهة أخرى. ولكن على الرغم من ذلك علم بازدياد عزيمة النضال والاندفاع لدى الشعب وتصاعد خوف وهلع الاوساط الاستعمارية والميليشيا الخائنة وانهيار معنوياتهم لاخر درجة.

الهجوم على وحدة استعمارية في تشقورجه

بتاريخ ٢٦ اكتوبر قامت وحدة تابعة لقوات تحرير كردستان بهجوم مفاجئ على احدى وحدات جيش الاستعمار الرابضة في تشقورجه. وان كان العدو قد اعترف بمقتل ٩ جنود وجرح اثنين آخرين الا أن خسائره الحقيقية أكثر من ذلك بكثير. هذه العملية التي خلقت تأثير صدمة كبيرة عند الاستعمار لاقت أصداء كبيرة لدى الرأى العام أيضا.

هذه العملية الهجومية الاخيرة التي تعتبر جزءا من عمليات الانصار التي تنفذها قوات تحرير كردستان المرتبطة بجبهة التحرير الوطني الكردستانية على شكل هجمات وكمائن، قهرت العسكرية الاستعمارية الفاشية التركية وأعوانها الذين كانوا يستعدون للاحتفال بالذكرى الثانية والستين لتأسيس الدكتاتورية الكمالية الفاشية الذى أعلن على أكوام عظام وأنهار دماء واستغاثات ودموع أطفالنا ونسائنا وفتياتنا وفتياننا وعرائسنا وشيوخنا الذين مزقت أحشائهم بالحراب. بالمقابل علم بأن شعبنا قابل العملية بحماس شديد.

وقوع ألويتين للعدو في الكمين الذى نصبته قوات /HRK/ في قزل تبه

أحد أكثر الاقاليم التي تطور فيها النضال وانتشر بعد مقاومة ١٥ آب، هو محافظة ماردين ومناطقها وأريافها التي تتمتع بشعور وطني قوى جدا والتي تعتبر احدى أقوى المناطق التي حصل في المد الثورى بقيادة حزب العمال الكردستاني قبل ١٢ ايلول.

ففي هذا الاقليم الذى حولت قوات تحرير كردستان كل مناطقها الى قلاع للمقاومة خلال شهرى تموز وآب، مثلما في كل أنحاء كردستان في ماردين والمناطق المحيطة بها أيضا كثف المستعمرون من هجماتهم. ◦ امسية ١٨ اكتوبر قامت قوات التحرير /HRK/ التي وعدت بالرد بالمثل على كل هجمات العدو والموجهة الى شعبنا وقواته الطليعية قامت بنصب كمين لالويتين للاستعمار في المنطقة المحيطة بقزل تبه وأوقعت بالجيش الاستعمارى الفاشي أعدادا كبيرة من القتلى والجرحى. هذا وكان الرفيق سعيد أقسوى قد استشهد في هذا الاشتباك الذى دام ساعات طوال. وعلم بأن عملية / /الجريئة هذه قد خلقت حماسا واندفاعا كبيرين لدى شعبنا في هذا الاقليم.

وحدات HRK ترد بالمثل على الهجمات الاستعمارية الشرسة

على اثر عمليات المقاومة التي صعدت بشكل منتشر في الذكرى السنوية الاولى لقفزة مقاومة ١٥ آب، قام العدو الاستعمارى الفاشي برفع وتيرة هجماته الموجهة الى شعبنا وقواته التحريرية. وأحد الاقاليم التي صعدت فيها هذه العمليات محافظة دياربكر ومناطقها. لان محافظة دياربكر ومناطقها أيضا تأتي على رأس الاقاليم التي تم فيها

يتبع على الصفحة

شعبنا السياسية واجتياز السلبيات الموجودة في هذا المجال ومن أجل توطيد مفهوم الثقة المتبادلة والنضال الموحد .

مع تأسيس جبهة التحرير الوطني الكردستاني الذى أعلن في ٢١ آذار (مارس) ١٩٨٥ والتي تعتبر حصيلة النضال الايديولوجي والسياسي والتنظيمي والعملي الذى تخوضه حركة/ PKK/دون انقطاع منذ عام ١٩٧٣ وحتى الان ، وصل شعبنا الى سلاح جديد قوى آخر. فقد خرجت بذور الوعي التي زرعت بتقديم تضحيات كبيرة حتى اليوم والاتحاد الذى سكبت الدماء من أجل احيائه ، خرجت من كونها امنية وأصبحت حقيقة ملموسة . وقد وصل الى معرفة الاعمال الايديولوجية السياسية والتنظيمية الرجعية التي تشكل ومنذ مئات السنين عقبة أمام وحدتنا القومية والسياسية . وبعد وصوله الى سلاح مثل جبهة التحرير الوطني الكردستاني ، لن ينخدع بالقوى التي تدفعه الى ال[illegible] من أجل مصالحها الخاصة تحت قناع ال[illegible]يرة ، الدين والمذهب والتي تنظم اللامقاومة التي لا تعني سوى حياة العبودية ، وسيعرف كيف يفشل المؤامرات والاستفزازات التي توجه اليه والى طليعته حزب العمال الكردستاني ، وسيعرف كيف يتحد ويحارب تحت راية طليعته جبهة التحرير الوطني الكردستانية والتي تعبر عن وحدته السياسية وذلك من أجل تحرره الحقيقي .

الى كل مناضلي ومؤيدي الحزب

لقد فقد حزبنا حتى اليوم العشرات من مناضليه الجيدين نتيجة افتقارهم الى فهم التطورات السياسية بعمق ، وبسبب السطحية وطيب القلب في تناول المسائل وعدم ابداء اليقظة والمهارة السياسية اللازمتين . ميزوا بين الصديق والعدو ، تناولوا مسألة من الى أين وكم سيكون صديقا ميزوا ذلك بتنبؤ سياسي قوى ومفهوم عميق . لا تظنوا أن كل يد تمتد اليكم أنها يد الصداقة. امسكوا بهذه الايدى ولكن لا تكونوا مهملين في أخذ التدابير وتفحصها في كل ثانية . لا تسمحوا لاستغلال واستثمار نواياكم الحسنة بشأن الصداقة والمروءة. لقد [illegible]نا الرفاق محمد قره سونغور وكاظم دميرتاس ومتين يلماز وكاظم ايدين وكريم بايتار وأخيرا ثمانية من رفاقنا كلهم تحت قناع الصداقة . تعقد النقاشات وندس للبيوت تحت اسم الصداقة ولكن نطعن من الخلف باستمرار . أدركوا خاصية التعصب القومي البدائي والانتهازية هذه . حزبنا غير قادر على تحمل خسارة كهذه مرة أخرى . لا تنسوا بأن عدم تنفيذ متطلبات ذلك يلحق أضرارا بالغة بالشعب وبالحزب . ولنضغط على أدمغتنا وقلوبنا حتى النهاية من أجل الوصول الى النضج والمهارة السياسية اللازمة .

أيها الشعب الكردستاني المقدام

صونوا وتبنوا تنظيمكم القيادى حزب العمال الكردستاني الذى يمثل ويحمي - مهما كان الثمن - تحرركم الحقيقي من أشرس هجمات العدو ومواقف القوى المفروض أن تكون حليفة والتي تحمل أخطارا جدية . لا تسكتوا على المؤامرات والاستفزازات . تبنوا خيرة وأخلص أبنائكم الذين يواجهون أقسى ظروف الطبيعة بأبدانهم العارية دون أن يبالوا بالصيف - الشتاء ، بالبرد - والحر ، بالجوع - العطش من أجل انقاذكم من الحياة اللاعصرية المخجلة وتحقيق استقلالكم وحريتكم ، ويواجهون رصاصات العدو بصدورهم دون انتظار مقابل ، ويذهبون للعمليات ضد الاستعمار الذى مد أيديه القذرة الى أعراضكم وأموالكم وأرواحكم والى الموت دون أن يغمضوا أعينهم ، أولادكم الذين خرجوا من بينكم ، تبنوا نضالهم ونهج خلق كردستان مستقلة حرة الذي يمثلونه . اسألوا الحساب من الذين يقتلون بدناءة أولادكم الشجعان هؤلاء . لا تعفوا عنهم بأى شكل من الاشكال . ذودوا عن حزبكم حزب العمال الكردستاني وجبهتكم جبهة التحرير الوطني الكردستانية وعن قواتكم المسلحة قوات تحرير كردستان ، التفوا حولها وقاتلوا من أجل تقرير مصيركم بحرية وبأنفسكم .

أيتها القوى الوطنية والتقدمية الكردستانية

لا تصبحوا أداة للمؤامرات والاستفزازات التي تريد اركاع وتحطيم ارادة شعبنا التحررية المقدسة . ارفضوا هذه السياسات التي تريد تحريك الصدامات الداخلية باستخدام وجودكم وفي مقدمتكم الحزب الديمقراطي الكردستاني - العراق . ادعموا الوحدة والمقاومة على أساس الوطنية

أيتها القوى الشعبية لشعوب الفارسية والتركية والعربية المجاورة ، نضال حرية الشعب الكردستاني يعني أيضا تحرر شعوبنا جميعا .

واستمرار وجودها الطبقي حتى يومنا مثلما مكنهما ذلك من العيش. ولكن وطننا وشعبنا فقدا حياتهما المستقلة الحرة. ويعاني شعبنا الجوع والشقاء ووضعا لا يأمن فيه على مستقبله وتراب وطنه يحتوى على كل أشكال الثروات الباطنية والسطحية.

وان كانت بعض الفئات من الطبقات الحاكمة في كردستان قد حاربت بين الحين والاخر ضد السيطرة الاجنبية، الا أن ابعادها لم تتجاوز مطالب ضيقة مثل الحكم الذاتي. ولم تكن مفاهيمها الايديولوجية ـ السياسية والاهداف البرنامجية النابعة من ذلك لم تكن كافية للقضاء على السلبيات الموجودة النابعة من الاختلافات العشائرية والمذهبية والدينية، مثلما لم تكن كافية لخلق وحدتنا القومية. بل العكس نرى أنها فتحت الطريق أمام تعمق جروحاتنا هذه. في يومنا وان كانت الطبقات الحاكمة قد تنظمت على شكل مجموعات وتحت اسم أحزاب مختلفة، فهذا لا يعني أنها اجتازت العلاقات العشائرية والابوية التقليدية ووصلت الى المفاهيم العلاقات المعاصرة. أى أنها ما تزال تعيش التنظيم العشائرى القديم تحت مظهر الحزب. تبعا لهذه الخصائص، دعنا من تمكنها من القضاء على الصدامات الداخلية الناشئة عن نقاط ضعف مجتمعنا، اننا نرى هذه الصدامات تستمر متعمقة أكثر. هذه المفاهيم والتنظيمات الناشئة عن التعصب القومي البدائي والبرجوازية الاصلاحية الصغرى، أوصلت شعبنا الى الهزيمة مرارا حتى يومنا ودفعته للاقتتال فيما بينه. وما تزال مستمرة في الاصرار على مواقفها هذه.

بالاستفادة من ضعف كردستان اجتماعيا وقوميا وسياسيا تعمل الامبريالية من جانب على اغماد تنظيماتها العميلة الاستفزازية في صدر شعبنا كالخنجر تحت مظهر "التحرر القومي والاشتراكية" وتحرك الصدامات الموجودة بين التنظيمات وتستنفذ قوى شعبنا بدفعه للاقتتال فيما بينه، أما من الجانب الاخر فانها تحرك الصراعات العشائرية والدينية والمذهبية بواسطة عملاءها رجالات العشائر والدين وتعمل على عرقلة تحقيق وحدتنا الوطنية عاملة بذلك على استنفاذ قوى شعبنا في حرب داخلية لا معنى تخدم اعداء و رغبة منها لاستمرار سيطرتها فترة أخرى أطول.

في هذه النقطة القوى الثورية للقومية الحاكمة هي الاخرى لم تؤد مهامها. فبدل قيامها ببذل جهود ايجابية من أجل تحقيق وحدتنا الوطنية والسياسية، تعمل هي الاخرى مثل برجوازيتها المستعمرة لكردستان على الاستفادة من ضعفنا الاجتماعي وهكذا تتسبب في تعمق قضايانا بشكل أكبر وتشكل عقبة أمام تحقق وحدتنا. لقد قامت بانكارنا حتى الان. ولكن حين فرض شعبنا ونضالنا نفسيهما، حاولت هذه المرة الاستفادة من ذلك. خاصة الحزب الشيوعي العراقي والحزب الشيوعي التركي اللذين يعملان على تصفية نضال التحرر الوطني الكردستاني وطليعته / PKK /.

لقد بدأ الشعب الكردستاني الذى يعاني جهلا كهذا ويعيش في قفص كهذا ولا يستطيع روية الحقائق واستيعاب أين تكمن مصالحه، بادراك حقيقة نتيجة توحيد بذور الثقافة التي زرعها حزب العمال الكردستاني مع العمليات العملية والتنظيمية مثلما بدأ بالالتفاف حول طليعته /PKK/ الذى يخوض النضال في سبيل ذلك. وان كانت حركة PKK / تطورت وقويت في كردستان الشمالية الغربية الا أنها أثرت بعمق على شعبنا في الاجزاء الاخرى وأصبحت مصدرا كبيرا للامل.

أبرم حزب العمال الكردستاني العلاقات مع مختلف القوى في الاجزاء الاخر من أجل تمكين شعبنا من اجتياز السلبيات التي يعيشها ولصياغة نضاله الذى أوصله الى يومنا دون أن يسقط السلاح من يده ورغم تعرضه للهزيمة مرارا، وادخاله الى الطريق الصحيحة كما عمل على عقد التحالفات من أجل تقوية النضال المشترك. وسعى بكل قواه من أجل وضع حد للصدامات الداخلية التي أصبحت أحد جروحنا الاجتماعية الدامية. وتناول مسائل النضال المشترك على أسس وكمسألة برمجية. والذى حصل أن وقع بروتوكولات تحالف مع الاتحاد الوطني الكردستاني وفيما بعد مع الحزب الديمقراطي الكردستاني ـ العراق. أما في ممارسته العملية فقد ظل مخلصا للاسس التي وقع عليها ولم يتراجع خطوة واحدة الى الوراء عن تنفيذ متطلباتها في كل وقت وبذل جهودا مكثفة من أجل ذلك.

نريد هنا أن نبين مرة أخرى بأن حزب العمال الكردستاني في المرحلة التي وصلناها، مهما كان الوضع سلبيا فليكن، دون التهرب من أية تضحية سيبذل بكل ما في وسعه الجهود كاحدى ضرورات ارتباطه بالشعب ووطنه، من أجل تحقيق وحدة

وستؤدى به الى المذابح". هذه العمليات تصد جرئ وعادل ضد الدولة الاستعمارية الفاشية التركية وحلف الناتو الشرس الذى يقف وراء هانغذت في كردستان الشمالية - الغربية. في نفس الوقت وباعتبارها عمليات أوقفت الدعم الذى سيقدم الى نظام صدام الدموى، فانها تعتبر أكبر دعم وتضامن قدم للحركة الوطنية والديمقراطية العراقية. اذا كان الجيش التركي لا يستطيع اليوم القيام بالهجوم على العراق أو ايران أو أية دولة أخرى، فهذا ناتج عن المقاومة التي صعدتها حركة / PKK / في المرحلة الجديدة.

ان الشئ الذى يبين جوهر عملية ما هو الهدف تتوجه اليه هذه العملية. فالعمليات موجهة الى أكبر قوة هجومية فاشية في منطقتنا وعليه، موجهة الى سياسات دكتاتورية صدام الفاشية وعملياته العسكر . فاذا كانت ستقيم عمليات ١٥ آب، يجب أن تقيم بناء على هذا الاساس. وأن هذه القوى مرغمة على اعطاء الجواب فيما اذا كانت العمليات الموجهة الى الدكتاتورية عادلة وتقدمية أم لا. المسؤولية واللامسؤولية تجاه الشعب ستظهر نفسها في هذه النقطة. والا فنقول "عمليات غير غيرمسؤولة مغامرة، استفزاز" دون توضيحها ايديولوجيا - سياسيا واجتماعيا لا يكون سوى التقييم الاقل حياء وخجلا. وسيمسك هذا الشعب بيد الذين يتناولون خطوته بهذا القدر من اللامسؤولية ويهاجمه ويبصق في وجهه ويحاسبه سوء حساب.

وبالمجئ الى مزاعم أن نهج المقاومة - الثورية لحركة / PKK / وعمليات ١٥ آب "تؤدى بالشعب الى المذابح" واضح بأنها حالة روحية مضحكة قبلت العبودية ليس الا. يقول معلم البروليتاريا الكبير انجلس بهذا الصدد: "القيام بتجربة ثورة ديمقراطية، حتى لو انتهت هذه التجربة بالفشل تزيل وتكنس الخجل و الخوف الذى تراكم مئات السنين في ذاكرته وتعيد الاحترام حتى للشعوب المحتقرة بأكبر شكل." اذا الموضوع ليس مسألة قطعية انتهاء العمل بالنجاح أو الفشل. فالمهم هو أن يستعيد الشعب احترامه من جديد، و أن يزيل ويكنس خجل وخوف مئات السنين. أجل فقد لعبت عمليات ١٥ آب الدور الذى يجب أن تلعبه في هذا المجال. لقد منحت شعبنا الشجاعة والفخر. فينظر شعبنا اليوم، داخل الوطن وخارجه، الى المستقبل بتفاؤل وعزة، وباعتزاز الذى منحته عمليات ١٥ آب. كما فتحت هذه العمليات الطريق أمام مناقشة شعبنا ووطنا وأصبحا مادتين في جدول أعمال الكثير من الاوساط في العالم.

اننا نفهم مسألة أداء المسؤولية تجاه الشعب على أنها تصعيد نضال المقاومة ضد النظام الفاشي الاستعماري الذى مد يده الى أموال وأرواح وأعراض الشعب، وتنظيم الشعب واستنهاض هذا الشعب الى العمل على هذا الاساس وبناء على هذا المفهوم الذى نراه صحيحا ونعمل على أداء مسؤولياتنا تجاه شعبنا ضمن حدود قوانا.

لن تستطيع أية مساعي رجعية صد شعبنا عن التجمع والقتال تحت راية جبهة التحرير الوطني الكردستانية

كردستان وطن تمزقت وحدة ترابه وسكانه ووحدته السياسية والقومية. ويقع كل جزء منه تحت استعمار دولة لها خصائص اقتصادية واجتماعية واجتماعية وسياسية مختلفة. وتشكل القضايا الناشئة عن الاختلافات العشائرية والدينية والمذهبية الباقية من القرون الوسطى، أثرا سلبيا للغاية على تطور وحدتنا الوطنية. والسيطرة الاجنبية أيضا من أجل استمرار وتقوية وجودها الاستعماري تبقي وتحيي هذه المؤسسات اللاعصرية عن طريق العنف. لقد اخرج شعبنا تماما عن كونه شعبا يفكر ويرسم ويقوم بالعمل من أجل نفسه، وتم ايصاله الى نقطة يتحارب فيها مع بعضه البعض وضد الشعوب الشقيقة في سبيل مصالح القوى الاجنبية الحاكمة ومصالح الخونة الاكراد التابعين هكذا اوصل شعبنا الى وضع لا يرى فيه أين مكمن مصالحه الحقيقية في هذا القفص الاجتماعي.

ان الطبقات الحاكمة الكردية هي الاخرى مسؤولة عن وضع وطننا السلبي هذا. اذ أنها لم تحقق وحدة شعبنا السياسية لكي تحارب ضد القوى الاستعمارية التي تستولي على كردستان. بل العكس استخدمت نفوذها الديني والعشائرى وأهدت وطننا للغزاة الاجانب، ودفعت شعبنا للاقتتال فيما بينه في صدامات دينية ومذهبية وعشائرية. ربما مكنها ذلك من توطيد سيطرتها

ضرورة هامة لحمل صفة الانسان . فمهما كان العدو قاسيا والصديق غير مبال فليكن ، فقد ثقفت ونظمت نفسها وقامت بالعمل بشكل يتلائم مع متطلبات مبدأ ضرورة المقاومة والقتال من أجل عدم التراجع عن الانسانية . ونفذت كل ما تطلب تنفيذه داخل الوطن وخارجه باسم الوطنية ، نفذته كاحدى ضرورات الاممية والثورية . وقد أدت مهام تضامنها مع الشعب العربي والفلسطيني وهي تقاتل في المقدمة دون أن تتراجع خطوة واحدة الى الوراء في سبيل حمل أصعب المهام . وقدمت الشهداء وسكبت الدماء في سبيل ذلك .

بالمقابل فرضت سياسة حقيرة على حزب العمال الكردستاني . فلم يراد الاعتراف بحقيقتنا كوطن وقومية وشعب . حتى أنه أريد أن نتراجع عن خطنا السياسي الايديولوجي وأن نصغي أنفسنا بأنفسنا وأن نلجأ الى " تنظيمات معينة كموظفين " . وعمل حزب العمال الكردستاني على التوضيح لهذه القوى بأنه لن يتراجع عن حماية أعراض وشرف الشعب ، وأنه لن يخون نضاله السابق وشعبه وشهداء الحزب ولن يصفي نهجه الايديولوجي والسياسي ولن يسمح للايدى أن تمتد الى هذه القيم التي يعتبرها سبب وجوده ، وأنه سيكسر الايدى التي تمتد اليها . أما حين رأت أن كل جرائمها التاريخية ستنكشف أمام مقاومة حزب العمال الكردستاني التي تتصاعد ، وأنه لن يركع ، لم تتأخر في توجيه أخبث الهجمات والمؤامرات اليه .

كلما تطور وعي الاستقلال والحرية لدى شعبنا ، وكلما توجه الى حل القضايا على ضوء الحقائق العلمية المعاصرة ، سيكشف عن الوعي العبودى في التاريخ وعن أصحاب هذا الوعي بشكل أفضل ، وكلما كشفت هذه لن يعفو عنها ولن يقبلها في بنيته . لقد تكتلوا على حركة /PKK/ بقدر ما استطاعوا بسبب هذا القلق . اننا نريد هنا أن نبين ضرورة قيام القوى المذكورة بتوضيح هذه التصفوية والسياسات والمؤامرات التي توجهها الى نضال التحرر الوطني الكردستاني وطليعته حزب العمال الكردستاني . لماذا يريد الحزب الشيوعي العراقي والحزب الشيوعي التركي تصفية حزبنا منذ ولادته وحتى الان وبكل قواهما ؟ فالقيام بالثورة من الحقوق الاكثر طبيعية لكل الشعوب . فالشعب المستعبد دون أن يأخذ الاذن من أى مكان ، ومهما كانت القضايا الاجتماعية والسياسية التي يعيشها ثقيلة فلتكن ، مكلف بخوض المقاومة دون رؤية ذلك عقبة أمام القيام بالثورة لاى سبب من الاسباب ودون التقيد بأى زمان أو مكان . اليوم ، هل أمام الشعب الكردستاني - أكثر الشعوب تخلفا عن العصر وأخرج عن كونه قومية وحجز داخل قفص اجتماعي - مايمكنه فعله عدا توجيه الثورة؟ هل لشعب ما وسيلة لتطوير ثورته غير تطوير وعيه الاستقلالي الحر وتصعيد نضاله ؟ هل يمكن لشعب ما تحقيق النصر دون اللجوء الى أشكال المقاومة اللامحدودة واللامعدودة؟ هل من الممكن تحقيق ثورة شعب ما بغرض من الخارج ؟

ان الشعب الكردستاني مضطر للدخول في طريق التحرر باللجوء الى كل أشكال النضال ضد الاستعمار الغاشي التركي المسلط عليه ، المسلحة وغير المسلحة ، السياسية والعسكرية ، والايديولوجية - الاقتصادية ، الفردية والجماعية ، بالحقد والبغض بالمعول والرفش والكمين . . . . وما شابهها ويبذل كل أشكال الجهود هذه في نفس الوقت هي حرب اثبات ان كان له أو ليس له حق الحياة كشعب وقومية وان كان لائقا بعيش حياة شريفة أم لا . يعني ، هل مومياء تذوب بتأثير الجو أم أنه تبر سيشع تحت أشعة الشمس؟ فالشعب الكردستاني يمر اليوم بامتحان كهذا . يقول ماركس بهذا الصدد ما يلي: " الحروب تمرر القوميات من الامتحان . وهذا ما يبرر جانبها . فمثلما تذوب المومياء تحت تأثير الجو على الفور ، الحروب أيضا تحكم بالموت على المؤسسات الاجتماعية التي فقدت قوتها الحياتية " .

ان شعبنا المنتفض بقيادة حزب العمال الكردستاني ضد حياة مئات السنين المخجلة مع قفزة ١٥ آب العظمية بأنه لم يفقد قوته الحياتية ، بل العكس أثبت بأنه يريد الخروج الى مسرح التاريخ بشكل مشرف وأنه وجد في نفسه الشجاعة اللازمة من أجل ذلك . ولكننا على الرغم من ذلك نرى أن الحزب الشيوعي العراقي والتنظيمات الطفيلية / ١١ / الفاقدة لقوتها الحياتية والمتحولة الى أشلاء سياسية ، التي أخذها الى جانبه يقيمون في المنشور الذى أصدروه ، خطوة شعبنا التاريخية هذه على أنها " عمليات غير مسؤولة تلحق الضرر بنضال الشعب

الحزب الشيوعي العراقي و الحزب الشيوعي التركي مرغمين على ترك التصفوية التي يواجهان بها نضال التحرر الوطنى الكردستانى

بدايته في العدد السابق

ماهي مصالح الشعب الكردى ، من كيف وبأية لا لا مسؤولية يلحق الضرر بها ؟

مع أن حزب العمال الكردستاني ضعيف ويفتقر الى التجربة والمساندة الدولية ،الا أنه يعمل من خلال نهجه الايديولوجي والسياسي على الاستقرار في أعماق الشعب الكردستاني . لقد أتينا من بين صفوف شعبنا ، وأننا أبناءه . وأننا نحس تماما بالتخلف والبؤس والشقاء الذى يعيشه شعبنا ،ونريد تغيير كل هذه الامور التي نحس بالخجل تجاهها .

قد يستطيع النظام الرأسمالي ـ الامبريالي انكار وجودنا وطننا وشعبنا . وأن يرفض حق الوجود لحقيقتنا الاجتماعية والوطنية . ولكنه لا يمكن وبأى شكل من الاشكال قبول سكوت البشرية التقدمية والمنظومة الاشتراكية والقوى التي تعيش وتفكر معها أمام الانكار أو وضع لن تقبله حتى أية قبيلة بدائية يفرض على شعبنا الذى يراد ابادته بين فكي كماشة استعمار وحشي مهما كان شعبنا بعيدا عن الفكر والعلم المعاصر فليكن . اذ أنه لا يمكن التفكير في الا يتم الاعتراف بهذا الحق للشعب الكردى الذى يعتبر أحد أقدم شعوب العالم ، وخاصة بعد أن أنيرت درب النضال من أجل الاستقلال والحرية التي تعتبر طريق الخلاص الحقيقي لشعوب العالم ، وفي يومنا الذى اكتسبت فيه تجمعات شعبية لا يزيد عددها عن مئات الالاف هويتها القومية مع ثورة اكتوبر . أو اذا ادعي بأنها تعترف به أى "بشعبنا" يجب أن تنفذ ذلك بتقديم دعم ملموس الى نضاله وعمله الثورى .

في هذه النقطة مثلما لم تؤد القوى الواجب أن تكون حليفة لشعبنا ولنضاله العادل ، مثلما لم تؤد المهام الملقاة على عاتقها ، أيضا تريد فرض وضع باطل وغير عادل . ماذا نريد نحن : هل لنا حقيقة قومية وشعبية أم لا ؟ اذا كان لنا حقيقة ، فهل لنا الحق في الانتفاض وخوض النضال من خلال حرب تحرير شعبية؟ اذا كان لنا الحق ، حينها هل يمكن حصر ذلك في زمان ومكان معينين؟ اذا كان يتم التمتع بهذا الحق من افريقيا السوداء حتى استراليا ، من أمريكا اللاتينية حتى زيلندة من التجمعات البدائية حتى التجمعات القاطنة في الصحارى السيبرية الجليدية ، تمتعنا نحن أيضا بهذا الحق أو ليس من أكثر حقوقنا الطبيعية؟ في تلك الحالة دون أن ننفذ مهامنا التي ألقاها التاريخ والعصر على عاتقنا تجاه شعبنادون التعرف على زمان ومكان محددين ومهما كانت الظروف صعبة فلتكن ومهما كنا متخلفين وأيا كانت نواقصنا ونقاط ضعفنا ، هل من الممكن أن ننضم الى مجموعة الاسرة الدولية الشريفة وأن نعيش حياة عز وشرف؟

تبعا لهذه الاسباب ، حزب العمال الكردستاني هو حركة شعبية صعدتها مجموعة من بين شعب كادح فقير . لقد واجهت انكار وهجمات الاشتراكية الشوفينية الشرسة في تركيا . وسعي لخنقها بواسطة العنف الدموى للاستعمار التركي وهي ماتزال بذرة صغيرة ، فواجهت انكارا وخيانة لم ترى من الطبقات الحاكمة المحلية . وفقدت خيرة مناضليها نتيجة هجمات الاشتراكية الشوفينية والبرجوازية الصغرى الاصلاحية الكردية والمستعمرين الاتراك والقوى الحاكمة المحلية الذيلية . فبينما قتلت الفاشية التركية العشرات منهم تحت التعذيب وفي الزنزانات أيضا تطالب باعدام المئات . وقد حولت الدولة الاستعمارية الفاشية التركية وطننا من أدناه الى الى ساحة منحرب . ويفرض التعذيب وقلة الشرف على كل فرد وعائلة من مجتمعنا . الا أن حزب العمال الكردستاني فرض الانسانية والمقاومة تجاه كل ذلك .

نظرا لهذه الاسباب اجتازت حركة / PKK / كل أشكال المصاعب . ولم تتراجع عن المقاومة التي تعتبر

DOMANA HİLPİŞKÎNA BUHARÊ DE DERBÊN GİRAN Lİ HÊZÊN ORDÎYA MÊTİNGERÎ-FAŞÎST KETİN

- *Li Êrûhê Behtirî 20 Milîs, Leşker û Serleşker Hatin Cezakirin*
- *Li Çolamêrgê 15 Leşker Hatin Kuştin*
- *Li Kîxi 4 Sîxur bi Mirinê Hatin Cezakirin û li Ser Qereqola Dijmin Ber Hatin Barandin*
- *Li Midyad û Gerçewsê Dest li Ser Çekên bi Dehan Milîs Hate Danîn*
- *Li Pazarcikê Sabotajek li Dijî Xeta Borîyên Petrolê Pêkhat*

Piştî ku zehmetîyên zivistaneke dijwar li paş man û buhar destpêkirî pêde, rêya zêdebûna livbazîyên me yên rizgarîya netewî jî behtir vebû. Kiryarên rojên cejna Newrozê de gihan taxên bilindtir, ordîya mêtinger ji kur lerizandin û hejandin. Cunta ku domana zivistanê de operasyonên dijwar pêkanî û bawer dikir, berî ku buhar destpêbike ê yekîtiyên rizgarîyê tune bike, leqayî xweyneke mezinbû û derbên girantir ji yên dîroka xwe payhev girt. Dijmin bilî hemû keftûlaftên xwe û xwebatên xwe, nikare pêşîya pêşketin û rûdanan bigire.

Livbazîyên berxwedanê yên ku domana cejna Newrozê de li Êrûh, Adîyaman, Yûksekova, Dêrsim, Şirnex, Dêcle û li gelek derûdorên din de peşveçûn, bûn jê re delîlek, ka çawa têkoşîna çekdarî li çar cîgehên Kurdistanê rayê xwe gerandiyê; wusa ku, tucaran dîsa nikaribe bê birîn. Kiryarên payhev pêkhatin û dengên xwe di demekî de ku bêhna buharê nuh xwe belav dikir, bilind kirin, bilî operasyon û şehkirinên dijwar bicih hatin; lewma bawerîkî gelek mezin li bal gel derxistin ronahîyê. Bilî hemû demagojî û sextekarîyên mêtingerên faşist, ev livbaziyên me yekcardin îspat kirin ku ka çawa yekîtiyên me yên rizgarîya netewî rayên xwe di kuriyên axê de dagerandine. Li beranberê demagojiyên bi îddîayên mîna "ji derveyî welat hatine, komeke ji 400 kesanin. Dixwazin ji ser tixuban dîsa birevin" ûhw. dihatin zêdekirin, li dû kiryaran hat mohrkirin ku têkoşer li çiya, deşt, gund û bajarên Kurdistanê ne; ev jî xwe bi bêbatlanîya livbazîyên duhev dîyar dikir. Bivî avahi hemû îddiayên mêtingeran ji bêbin bûn û têkçûn.

Kiryarên ku li gora têdayîya Newrozê ê hemdemî hatin birêvebirin, gava li tevayî Kurdistanê çira berxwedanê pêxistin (dadan), pêre jî mizgîneki seranser duxuyan kirin ku, wê sala 1986'an bi serfîrazîû zaferên mezin bê derbaskirin.

Serî de mêtingerên faşist, çepê xirakar û rêvemayî û burjuvên piçukên Kurd yên xwesipar û hevkar, giş ji yek devê xutbe li ser didan ku, têkoşîna me a rizgarîya netewî "nemaye", "ê din nikare pêşve here" ûhw. Daku van gotinên xwe bi bingeh bikin jî, gava Komara Tirk pişta xwe dida duxuyanîyên hêzên "çep", çepê hilweşandkar jî berjewend ji rojnameyên kolonîalîst û nunerên Komara Tirk distandin. Di vê barê de, şirîkatiya rojnama "Milliyet" û hêza bi navê "Partîzan", herwusa şirîkatîya "Yekitîya Çep" û rojnama "Mîllîyet" bi rengê hinkareke pêwist, dikare bê şanîkirin. Kiryarên me yên ku cejna Newrozê de gihan bilindahîya xwe û domana mihên buharê de xwe dorfireh kirin, ji hêlekî derbên giring li van karên şirîkî dan, ji hêla din ji hemû daxwaz û ramanên van dorhêzan pûçkirin.

Hilpişkîna Buharê bi livbazîyên xurt û dijwar hêj jî berdawam dike. Herdû mihên pêşin de bêhêjmar kiryar pêkhatine. Lê me karî, tenê birekî ji van livbazîyan agahîn bistênin. Nuçên li derheqê van kiryaran, hêj bi temamî berdestê me nebûne. Bilî kiryarên ilmê me pêketî, gelek kiryarên din jî pêkhatine.

Domana van livbaziyan de, li kêleka kuştin û birîndarkirina gelek sîxur, milîs, noker û leşkeran; xuserên pir mezin li bingehên aborî yên pewist, li qoreqol, radar ûhw., li merkezên agahîkirinê û tora rêyan yên dijmin hatin xistin.

1-) Li bajarê Adîyamanê 4 leşkerên mêtingeran yên ketin xefka hêzên rizgarîyê, bi mirinê hatin cezakirin. Cemsa leşkeri, ku ev leşker tê de bûn, hate îmhekirin. Derî vê jî gelek leşkerên din jî birîndar bûne.

2-) Kiryareke sabotajê li dijî Saziyên Dagirtina Petrolê li Toybelan bajarê Adîyamanê bireve ket. Dijmin xusarên aborî û diravî yên gelek mezin girt. Dawîya sabotajê (êrîşê) de agir bi Saziyên Dagirtina Ziftê ket; dijmin xusareke diravî -25 milyon Lîrên Tirkî- girt.

3-) Hêzên HRK li gundê Axaçyurdu, Qopanîya Findikê, nawça Êrûhê kiryarên ref-bi-ref bicihanîn. 5 Parêzkarên gund, keyê gund, 3 leşkerên mêtingeran; giş bi hevre 11 kes bi mirinê hatin cezakirin.

4-) Li dora Geyikpinar herema Dêrsimê, şerekî çekdari di navbera yekitîyên kedxwaran û hêzên HRK de derket. Gava vî şerî de heliqopterek (balafirek) li erdê hate xistin, serleşkerek û 2 leşker; giş 3 leşkerên kolonyalîstan hatin kuştin.

5-) Şerek jî li navça Ovaçik herema Dêrsimê derket. Li vir jî serî de serleşkerek, gelek leşker hatin kuştin an birîndar kirin.

6-)Yekîtiyen HRK êrişek birin ser qereqola navça Dêcle ku nêzîkî navenda bajarê. Di nivê sukê de "başçavuşek" -serleşkerê qereqolê- bi mirinê hate cezakirin.

7-) Yekitiyen rizgarîyê kiryarek li dijî milisên gundê Boxazli, navça Dêcle pêkanin. Gava 2 çetên milîs hatin kuştin, şoreşgeran dest danî ser çekên 2 milisên din jî.

8-) Li navça Şirnexê bajarê Sêrtê yekîtiyên dijmin ketin kemîna hêzên HRK. Kêlîya 3 leşker, 2 sixurên glîkar; giş tev 5 kes bi mirinê hatin cezakirin, gelek leşker û cahşên din jî birîndar ketin.

9-) Li navça Midyadê bajarê Mêrdînê şerek di navbera yekîtiyên mejokdaran û hêzên HRK derket. Di vî şerî de 3 leşkerên dijmin hatin kuştin,

gelek jî birîndar bûn.

10-) Li dora navça Qilaba (Uludere) bajarê Çolamêrgê 2 çaran şerên çekdarî qewwimîn. 4 leşkerên mêtinger hatin kuştin, gelek jî ji hêla şoreşgeran hatin birîndar kirin.

11-) Êrîşek çû ser gundê Bozkuş navça Êrûhê. Çetekî milîs bi mirinê hate cezakirin, 4 cahş jî xedar birîndar bûn.

12-) Li navça Beytûşşebap bajarê Çolamêrgê di mêjûyên ji hev cuda de, hin şerên çekdarî derketin. Çavuşek û 4 leşkerên koloniyalîstan hatin kuştin. Domana van kiryaran de hêj-mareke bilind ji lêşkerên mêtingeran birîndar ketin.

13-) Li navça Çalê (Çuqurca), 2 cemsên leşkerî ketin xefka yekîtiyên HRK. Herdû cemse hatin imhekirin. Bûyerê de dijmin gelek mirî û birîndar li paş xwe hêla.

14-) Domana kiryarekê de ku li bajarê Amedê (Dîyarbekrê) pêkhat, 4 serleşkerên (subayên) mêtingeran hatin berûfîşek kirin.

15-) Li navça Pertekê herema Dêrsimê şerek di navbera leşkerên mêtingeran û hêzên HRK derket. Gava têkoşerekî me şehîd ket, yek jî brîndar kete destê dijmin. Di vî şerê ku qedera çend seetan domkirî de, ji hêzen dijmin jî gelek hundabûn hene.

16-) Li navça Wîranşahr bajarê Ruhayê (Urfa) domana livbazîyekî de gilîkarek bi navê Casim bi mirinê hate cezakirin.

17-) Li navça Gerçewşê bajarê Mêrdînê du (2) kiryarên ji hev çuda li dijî parêzkarên gund pêkhatin. Dest li ser çekên milîsan hat danîn. Piştî ku milîs sundxwarin ê din milîsî nema dikin, dîsa hatin berdan.

18-) Li qopanîya Kerboran bajarê Mîdyadê li dijî parêzkarên 5 gunden livbazî birêketin. Şoreşgeran dest danin ser çekên milîsan û piştî milîsan sundxwar ku nema vî karî bikin, hatin azadkirin.

19-) Êrîşek çû ser gundê Ormanardi navça Êrûhê. Xanîyê keyê gund û merkeza îstixbaratê bi peqandina rokêtan hatin hilweşandin. Gava Wezîrê Karên Hundurî ê Tirkîye li bajarê Sêrtê bû, ev kiryar pêkhat. 2 parêzkarên gund vê bûyerê de birîndar ketin.

20-) Yekîtiyên HRK êrîşek birin ser qereqola Kîxi bajarê Bîngolê. Qereqola dijmin de xusaren pir mezin peyda bûn. Mîna tê gotin, gelek leşker birîndar ketine an jî hatine kuştin.

21-) Mêjuyên ji hev cuda de hin livbazîyên din jî, li navça Kîxi birêketine. 4 keyên gundan ku sîxurî û gilîkarî dikiran bi mirinê hatin cezakirin.

22-) Domana şerekî de ku li bajarê Çolamêrgê qewwimî, şervanek şehîd ket, yek jî birîndar kete destê dijmin. Di vî şerî de dijmin gelek mirî û birîndar li du xwe hiştîye; lê mîna herdemê dijmin xwest vê rûdanê ji veşerê. Dijmin li derheqê kuştîyên xwe tu duxuyani nekirîye.

23-) Li gundê Çanak navça Qaraqoçan sîxurek bi mirinê hate cezakirin.

24-) Li navça Qaraqoçan şerekî çekdarî di mabeyna hêzên HRK û ordîya mêtinger de derket. Gelek leşkêrên dijmin hatin kuştin an birîndar ketin. Têkoşerên HRK tu hundabûn nedane, lê dijmin xistine nav tirs û xofê.

25-) Hêzên HRK li gundê Tilkîler navça Pazarcik sabotajek li dijî xeta borîyên petrolê bicih anîn; xeta petrolê ku xusarên pir mezin girt, domana çend rojan de hêj jî dişewitî. Ji hêla din, gava yekîtiyeke leşkerî dihat cihê rûdanê kete xefka hêzên HRK. Taliya vê kemîn vedanê de, serî de serleşkerek (ustegmen), gelek leşker hatin kuştin an birîndar kirin.

NEWROZ'A SALA 1986'AN DÎ TÊKOŞÎNA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN DE BÛ GAVEKÎ SERKEFTÎNÊ

Serpêhatina berxwedana dîrokî ê gelê Kurdistan NEWROZ, sala 1986'an de hêvîyên serfîraziya gelê me di têkoşîna serxwebûn û azadiyê de behtir pêşve xist û bi xurtkirina yekîtiya gelê me yekcardin hate pîrozkirin û jiyandin. Şevên (xeflên) pîrozkirina cejna NEWROZ'ê ku çend hefte berî 21'ê Adarê destpêkirin, heta destpêka miha Gûlanê dawîya hefta yekemîn bi şahî hatin berdewamkirin û bivî avahî sersaleki din a vê cejna giranbuha me li paş xwe hîşt. NEWROZ îsal li çiya û deşt, li gund û bajarên Kurdistan, li derveyî welat û gelek cihên Rojhelata-Navîn; bi şahî û dîlanî, bi çek û bêçek, eşkere û veşartî bi gelek rengan û bi têdayîkî gelek hêja û bilind hate pîrozkirin. Agirê NEWROZ'ê îsal ji her salê bêhtir, bi pelên geş bilindbû û tevayî Kurdistan ji çar aliyan ve ronahî kir û hêvîyên gelê me wusa ku tucaran nekaribin dîsa bên vemirandin, anî jîyanê.

Belê!.. Newroz'a sala 1986'an di Şerê Rizgarîya Netewa Kurdistan de pelekî nuh a bi şanûşeref, a bi navûdeng vekir. Di vê pelê dîrokî de; meşa milleteki ber bi ronahîyê, bi derbên mezin belavkirina tarîyên zilumat û li Kurdistan'ê afirandina tarîxekî nuh hatîye nivîsandin. Di vê pelê de herwusa; têkçûn û binkeftina dijminên serxwebûn û azadîyê, perçebûn û tarûmarbûna herbabêt leyistok û êrişên wan hatîye nivîsandin. Ev pel bûye delîlê rastîyên berçav; mêtingerîya Tirkên faşîst û hercure xulamokên wê yên ruçikniximî û eşkere ber bi mirinê lê gelê Kurdistan, ji niha ve ber bi serfîraziyê diçe.

* * *

Newroz li Kurdistana Bakura-Rojava, bû destpêka hilpişkîneke nuh a mihên buharê. Gava Newroz li gelek gund, navçe û bajarên Kurdistanê bi livbaziyên tolhildanê yên jêhati li dijî ordîya dijmin û saziyên dijmin hate silav kirin, ev livbazî pêre jî duxuyan kirin, Hilpişkîna Buharê ku wê bi serkeftinên mezin berdewam bike, destpêkiriye. Domana livbaziyên Newroz'ê de ku taybetiyên mîna –bi hundabûnên kêm di Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistna de derbên giran li dijmin ketin– di xwe hildigrin û domana Hilpişkîna Buharê de, gava bi dehan leşkerên dijmin hatin kuştin an birîndar kirin, barê diravî de jî dijminê mêtinger derbên xedar girt. Herwusa, bingehên mezintir yên mêtingeran li Kurdistanê; "parêzkarên gund" û milîsên sîxur ji derbên pêwist girtin û gelek ji wan bi mirinê hatin cezakirin. Newroz, ku cejna berxwedanê ye, li dijî bêbextî û xwesiparî ji, bi rengekî xurt a bivî avahi hate pîrozkirin.

Mîna salên derbasbuyî îsal ji Newroz li hin welatên din yên Rojhelata-Navîn, bi beşdarbûna girsên gel yên ji Kurdistan, bi şahî û dilxweşî hate pîrozkirin. Girsên gel yên ji Kurdistan yên ku li her derê xwedî li dewlemendîyên xwe yên netewî derdikevin û van dewlemendîyan zînde digrin, li welatên weke Libnan û Lîbya'yê ku mêtingerî wan avêtiyê van welatan, bi pêkanîna şevên pîrozkirina cejna Newroz'ê, serpêhatina dîrokî bi rengekî gelek xurt jîyandin. Şevekî pîrozkirina cejna Newroz'ê a bi şahî ku hilm ji pêşketina têkoşîna li Kurdistana Bakura-Rojava girtîye, roja 15'ê Adarê li navça Barlas li Libnan'ê hate sazîkirin. Bili zorûzehmetîyên babêtî dora 1000 kesan beşdarî şevê bûn û li vir girsên gel, bi alikariyên xwe yên diravî û yarmetî, piştgirtin û hevkarîkî bi him ji bona Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan pêşkêşkirin. Roja 28

Adarê şevek jî li bajarê **Trablus** li **Libya'yê** hate sazîkirin. Dora 500 kes beşdarî şevê bûn. Li keleka xurtbûna şevê û şahiya di şevê de, jî hêla alikarîya diravî jî ev şev Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan xurtkir.

Herema ku Newroz li vir bi hîmtirîn hate jîyankirin û pîrozkirin, Kurdistana Bakura-Rojava bû. Li vê perça Kurdistan gelê Kurd ku herdemê bi bîrûbawerî Newroz parastîye, îsal ji her salê bêhtir bi keyfxweşî û zanyarî cejna xwe pîrozkir, lew têsirên Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan yên kur îsal di dilê xwe de bêhtir karî peyda bibîne. Li paytextê **Surî** bajarê **Şam'ê**, li **Heleb'ê** û gelek bajarên din yên mezin şevên pîrozkirina cejna Newroz'ê hatin sazîkirin. Nêzîkî 100 hezar mirov têkilî şahiyan bûn. Mîna li gelek derûdoran li van deran jî, talîya provakasyona hin hêzên neyar û rûçik niximî 4 welatperwer şehîd ketin. Lê dîsa jî nekarî bê rawestandin ku Newroz ji bo rizgarî û berxwedana netewî, nebe bingeheke jidandî a grêdayîya vê aramê.

Weke her salê îsal jî Newroz li Ewropa bi beşdarbûna hezaran mirov û bi serfirazî hate pîrozkirin. Girsên gel yên ji Kurdistan yên ku li gelek welat û bajarên Ewropa ji hev cuda dijin, di şevên ku li 16 bajaran hatin sazîkirin de gihan hev û duruşmên cengê qîrandin. Şevên Newroz'ê ku hîma hevkarîya bi deh-hêzaran mirov girtin, li kêleka xurtkirina têkoşîna me a rizgarîya netewî ji van welatan, delametîya yekitî, bihevrebûn, piştgirtin û zexmkirina jîyana berxwedanê jî kirin.

Domana şevên Newroz'ê de, ger bi destê serdestên welatên ku li wir şevên Newroz'ê sazîbûn, ger jî bi destê gelek çepên qelp yên ji Tirkîye û Kurdistan'ê, ji bo têkbirina şevan gelek êrîş, qomplo û fenbazî birêveketin. Ji girtina dora avahîyên ku li wir wê şev bicihbêne ji hêla polîsan ta operasyonên tevlî balafiran (helîqopteran); ji tirskirina xwedîyên avahîyan ta şikandina çamên eywanan; ji bizdandina girsên gel ta xwestina, rawestandina hatina wan bo amedebûnê, serî li gelek rê û azînan dan. Lê belê ev dekûdolap giş di serî xwedîyê wan de hatin peqîn û perçebûn. Girsên gel yên ji Kurdistan fenbazîyan ji nêzîk pir êşkere dîtin û şopandin; gava nifrîn li van hez û doran barandin; kombikom, refbiref jî beşdarbûna xurttir di şevan de bicîh anîn. Li van welatan xwedî li doza xwe derketin. Gelek zelal dan nasdan ku ê din tu kes û tu hêz nikare wan ji rêya wan bivegerîne.

* * *

Şevên pîrozkirina cejna Newroz'ê yên li Ewropa hatin sazîkirin, evîn jêrin:

STUTTGART:

Li vî bajarî Newroz, roja 15'ê Sibatê hate pîrozkirin. Dora 1000 welatperwerên ji Kurdistan beşdarbûn. Herçuqasî ev pîrozkirin, pîrozkirina cejna Newroz'ê a yekemîn bû û gelek hêzên neyar, serî dan xebatên rawestandina vê şevê, dîsa jî kedkarên Kurdistan yên bi rengekî aqtîf têkilî şevê bûn, yekcardin bi delîl eşkere kirin ku wê xwedî li têkoşînê û berxwedana netewî derkevin û van rûmetîyan biparêzin.

FRANKFURT:

Roja 1'e Adarê Newroz li Frankfurt'ê hate pîrozkirin. Behtirî 1000 karkerên niştîmanperwer amadebûn. Şev gelek geş û bi şahî derbasbû û kefa girsan bi bernamê gelek hat. Girsên welathêz, bernama şevê ji dilûcan û bi rengekî xwedî-bal şopandin û guhdarî kirin. Dilşahbûna xwe bi her avahî dîyarkirin.

NURNBERG:

Roja 2'ê Adarê Newroz li vî bajarî pîrozbayî bû. Ser 700 kesî, jî welatparêzên Kurdistan beşdarbûn. Karkerên ji gund û bajarên dora Nurnberg têkilî şevê bûn, bernama pêşkêşbûyî bi rengekî dilxweşî şopandin. Bi duruşmên awaz û zînde yekcardin bangkirin ku wê hertim piştgirt û parêzkarên têkoşîna ma a rizgarîya netewî bin.

BASEL:

Li Basel Newroz roja 8'ê Adarê hat pîrozkirin. Dora 2000 karkerên welathêz yên ji Kurdistan beşdarbûn. Ji ber ku eywanê de cihê runiştinê nemabû, bi sedan mirov ser pîyan (şipya) guhdarîya bernama şeva Newroz'ê kirin. Vexwendî bi duruşmên berxwedanê, pir zelal berçav kirin, ka çawa giringe meriv xwedî li cejna Newroz'ê derkeve û granbuhatiya vê cejnê bênê zman. Gelek pêşveçûyî û demokratên ji Îsviçre jî amade bibûn. Lewma pir hesanî meriv dikarî bişopîne, hevkarî û piştgirtinekî çawa di şevê de xwe derxiste holê. Di demekî de ku têkoşîna me û hêza pêşanga wê bi gelek xebatên dorên neyar dixwestin benê raberin û pişenga kirin, gelek hêzên pêşveçûyî û demokratên dînê hevkarikî germ pêşkêş kirin. Lewma ev şev ji bo gelê me û têkoşîna me ciheki pêwist girt. Namebrûskên ji gelek saziyên pêşveçûyî û demokrat û ji gelek partîyan hatin, delîlê vê rastîyê yên berçavin.

Hinek ji namebruskên di şevê de gihan me evin: Berpirsiyarîya ERNK (Enîya Rizgarîya Netewa Kurdistan) li Ewropa, Komîtên Kurdistan (li Frense, Almanya, Hollanda, Îsviçrê, Belçîka), SVP (Partiya Sosyalîsta Niştimanî li Tirkîye), Piştgirtên Enîya Demokratîka Filistîn li Îsviçrê, Rêkxistina Mafên Mirovî li Freiburg, Rekxistina Têkoşîna li dijî Nijadperestî li Freiburg, Komîta Piştgirtina Muhaciran li Freiburg, Dêra (Kilîsa) Saint Nicola li Freiburg, ÎKP (Partîya Komunîsta Îtalya), Komela Kurdistan li Îsviçrê, AKAT (Tevgera Filehan li dijî Hingavtin û lêdanan), Mirza René, Mirza Christiane, Mirza Geneviere et Bernard Canzalî û sereke C.E.D.R.İ. (Sazîya Mafê Mirovan û Muhaciran li Navnetewan) li Îsviçrê Mirza François Bouchardeau.

MANNHEİM:

Newroz li vir roja 9'ê Adarê pîrozbû. Dora 500 karkerên ji Kurdistan hatin cejnê. Şev gelek bi disîplîn û zînde derbasbû. Di vê şevê de karkerên Kurdistan, yekcardin dîyarkirin ku amadene bo cihê xwe di nav refên ERNK de bigrin. Têkilî têkoşînê bibin û bi rengekî aktîf di nav refên rêkxistin û komelên girsan xebatê bikin. Herwusa pir zelal anîn ziman ku, bilî hercure zorûzorbaziyan wê xwedî li hêza pêşanga şoreşa Kurdistan derkevin.

DUÎSBURG:

Şeva pîrozkirina Newroz'ê û pîrozkirina yeksaliya damezrandina Enîya Rizgarîya Netewa Kurdistan (ERNK) roja 15'ê Adarê li Duisburg'ê hate pîrozkirin. Dora 3000 mirov beşdarî cejnê û sersalîyê bûn. Berî ku şev destepêbike, operasyonekî polîsan ku heta îro li Almanya nehatiye dîtin, hate jîyandin. Talîya glîkarî û germkirina polîsan, ji hêla hin kesûdorên nasî me, ev operasyon destpêkir û hate meşandin. Hêzekî polîsan ji 9000 (9 hezar) kesan, glîkarîya van doran ji xwe re sedem girtin û bi hacetên xwe û helîqopteran operasyon birêvebirin. Domana operasyonê de pêşîya eywana ku li wir cejn wê bê pîrozkirin û dora bajarê Duisburg'ê –cihên hatin û derketina ji bajêr– ji hêla polîsan hatin zivirandin. Polîs xwest kontrola kesbûnî bike û bi sedan mirov kişandin qereqolan. Le belê bilî hemû sehkirin û kontrolan, tu hacetên sucê bidest wan ve neket. Girsên ji Kurdistan peyvajoya operasyonê de duruşmên xweragirtin û berxwedanê bangkirin. Bi ezm û bîryareke gelek mezin têkilî şevê bûn. Dilşahî û xurtbûneke wusa mezin hate şanîkirin, ku ta îro hêj nehatibû jîyandin. Rewşa serbilindahîya girsan û rewşa bîzava polîsan ciheki mezin di nav pelên rojnamên Almanya de girtin.

HAMBURG:

Dora 1300 kes beşdarî şeva

pîrozkirina Newroz'ê li Hamburg bûn. Şev bi paş hiştina gelek zehmetî û xebatên xiniz yên rawestandina şevê, bicih hat. Hin hêzên sosyal-şovenên Tirk û hin xulamokên wan xwedîye eywanê bi mirinê tehdît kirin û berî şevê bi rojekê camên eywanê ku buhatiya wan dora 100 hezar Markên Almanî (DM) bû, şikandin û anîn xwar. Lê belê dîsa jî nekarîn pîrozkirina cejna Newroz'ê birawestînin. Şev gelek bi şahî, dîlanî û dilxweşî derbasbû. Ruçkê hêzên xiniz hate şot û tazîkirin. Girsên gel grêdana xwe bi têkoşîna rizgarîya netewa Kurdistan re bangkirin û dîlaneke cengê jîyan. Duruşmên berxwedanê eywan ji kur hejandin.

HANNOVER:

Dora 1000 kesan vexwendîya cejna Newroz'ê bûn. Taybetî gelek zarok û jin beşdarbibûn. Hemû mirovên beşdarbibûn, bi yek deng û awazê duruşmên cengê û berxwedanê qêrînkirin. Piştgirtina xwedî nimune bo têkoşîna rizgarîya netewa Kurdistan danîn holê.

KOLN:

1500 welatparêzên ji Kurdistan beşdarî pîrozkirina cejna Newroz'ê li bajarê Koln bûn. Alîkarîkî xurt a ji herhêlan bo şerê serxwebûn û azadîya Kurdistan derkete holê. Bernama şeva Newroz'ê li vî bajarê jî, ji hêla karkerên Kurdistan bi dilxweşî û şahî hate şopandin û guhdarîkirin. Karkerên ji Kurdistan domana şevê de duruşmên berxwedanê yên ji dilûcan qîrandin. Şev gelek bi disîplîn û nîzam derbasbû.

BÎELEFELD:

Di şeva pîrozkirina cejna Newroz'ê li vî bajarî de dora 800 niştîmanperwerên Kurdistan beşdarbûn. Karkerên Kurdistan, bi rengekî fireh jin û zarokên xwe jî anîbûn cejnê. Şeva li bajarê Bielefeld, şevek ji yên xurt û zinde bû. Vexwendîyên amade bibûn, alikarî û piştgirtineke xurt pêşkeşî şerê rizgarîya netewa Kurdistan kirin. Bi her rengî, xwedî li têkoşîna berxwedanê derketin û mirin bo dijminên gelê Kurdistan daxwaz kirin.

KOPENHAG:

Xebatên rizgarîya netewî li Danimarka gelek nû ne. Lê dîsa jî şeva pîrozkirina cejna Newroz'ê de, zêdeyî 700 kesan beşdarbûn. Herçuqasî xebatên li vî welatî gelek nû ne û hêj rayên xwe baş negirtine jî, ev têkilîya mezin şanî dide ku, ka çuqas têkoşîna me a rizgarîya netewî a pêşve diçe tesîreke mezin li ser mirovên Kurdistan û girsên gel hiştîye. Daku têkilîya welatperweran kêm be û mirov neyîn cejnê, hêzên burjuvên piçuk yên reformîstên Kurd gelek fenbazî û dekûdolap birêve birin. Bi keftûlaftên mezin xwestin niştîmanperwerên Kurdistan bitirsênin. Lê belê giş ev xebatên xiniz û azinên bêbext ji hêla girsên gel hatin pûçkirin. Karkerên Kurdistan bi merxasî û hogirî xwedî li cejna xwe a netewî û dîrokî derketin û rûmetîyên niştîmanî parastin.

DEN-HAAG:

Li Den-Haag'ê Newroz roja 12'ê Nîsanî hate pîrozkirin. Nêzîkî 2000 kesên ji Kurdistan amade bûn. Komara Tirk (KT) û sîxurên wan yên provakator berî şevê gelek leyîstokên rawestandina şeva Newroz'ê birêve birin; bi telefonan girsên Kurd hatin tehdît kirin, îxbara narincokan (bombe) li eywanê hate kirin, fitnên mina "wê di şevê de şer derkeve" belavkirin ûhw.

Gava tiştek bidest wan ve nehat, ê din rabûn roja pîrozkirina cejna Newroz'ê konsêrek (şeva musîkê) sazikirin. Lê belê mîna li her derê, li vir jî ev xebatên dijminî bi avê de çûn. Girsên herikîn eywana şevê, eywan ji binî heta serî dagirtin. Bi sedan kes nacar man ku şev, ser piyan guhdarî bikin. Serpêhatina berxwedanê Newroz yekcardin biserket û girsên Kurd, duruşmên cengê bangkirin. Bi van duruşman têkoşîna me behtir xurt kirin. Perê ji barê diravî de, têkoşîna me bi rengekî serxwe xurt û hîm kirin.

BERLÎN:

Cejna Newroz'ê îsal ji her salî hîmtirîn li bajarê Berlîna Rojava hate pîrozkirin. Nêzîkî 1200 karkerên Kurd yên li Berlîn'ê dijin, beşdarî pîrozkirinê bûn. Karkerên Kurd duruşmên xwedî derketina şerê serxwebûn û azadîyê bi avahikî dengbilind qîrandin û ji hêla diravî ji alîkarîkî mezin bu têkoşîna rizgarîya netewa Kurdistan pêşkêş kirin. Şeva li Berlînê ger ji hêla bernama Newroz'ê, ger ji ji hêla tewrê vexendîyan, bû pîrozkirineke nimune, ku gelek bi disîplîn û nîzam derbasbû.

WÎEN (VÎYANA):

Serpêhatina berxwedana netewê Kurdistan Newroz îsal li Avusturya jî bi şahî û serbilindî hate pîrozkirin. Karkerên Kurd yên li vî welatî, piştgirtin û alîkarîyên xwe bo Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan bi terzekî xurt bicih anîn.

Newroz li Wien roja 10'ê Gûlanê hate pîrozkirin û nêzîkî 400 welathez beşdarbûn. Şev gelek pak derbasbû. Girsên Kurd bi duruşmên xwe, li kêleka xwedî li TRNK derketinê, naskirina têkoşîna me li vî welatî jî bicih anîn. Herçuqasî xebatên me yên rizgarîya netewî hêj nû ne jî, vexwendîyên hatin şevê, baş dan nasîn ka çuqas tesîr ji têkoşîna me girtine.

Komeke bi navê "Partîzan" a sosyal-şoven, ku ji mêje dixebite pêşveçûna têkoşîna me a rizgarîya netewî û alîkarîya karkerên Kurd bo têkoşînê birawestîne, li vir jî tewrê xwe ê xiniz meşand û xwest şeva pîrozkirina cejna Newroz'ê sabote bike. 50-60 kes ji endamên vê komîkê hatin cihê şevê û xwestin provakasyon derxînin, lê gava nekarîn bikevin eywana şevê, ê din li derve praovakasyonên xwe domandin. Bi tewrê xwedî-biryar ê welatperweran, ev provakasyon hat pûçkirin.

ATÎNA:

Welatperwer û şoreşgerên Kurdistan yên li Atîna bi sazîkirina şevekî Newroz'ê li qempên Lavrîon, îsal Newroz pîrozkirin. Serî de ACÎLCÎLER û SVP, gelek sazî-kes û hêzên pêşveçûyî û şoreşger piştgirtina şeva Newroz'ê kirin. Dengê têkoşîna me a rizgarîya netewî li vir jî bi rengekî xurt hate belavkirin. Weke tê zanîn li vir hin hêz û kesên sosyal-şoven û yên burjuvên piçûkên Kurd timûtim xebatên çewt nîşandana mana cejna Newroz'ê meşandine. Lê belê bi rengekî şoreşgerî pîrozkirina cejna Newroz'ê, ev xebatên nizm jî bi avê de çûn.

Ger pîrozkirina cejna Newroz'ê û ger jî civîneke bo rojnaman, ku eynî domanê de pêkhatin, têkoşîna me bi gelên dinê li vir jî dan nasdan û bûn sedema zedebûna alîkarîya wan bo şoreşa Kurdistan.

PARÎS:

Bernama pîrozkirina cejna Newroz'ê a îsal, berî şevên Atîna û Wien, bi "Şeva Yekîtî û Piştgirtinê-Newroz" ku roja 2'ê Gûlanê li bajarê Parisê bi tevkarîya hêzên FKBDC (Enîya Berxwedana Yekbûyî li Dijî Faşîzmê) hate sazkirin û dawî pêhat.

Di şeva Parisê de, piştgirtina şoreşgerîa gelên Tirkîye û Kurdistan'ê hate zimên. Nêzîkî 2000 pêşveçûyî û demokratên ji herdû welatan beşdarbûn. Bernama çandî a şevê bi xwendina xwoşxana Enternasyonal destpêkir û bi dîlan û şahî berdewamkir. Li kêlaka hozan û dengbejên HUNERKOM, hin dengbêjên Tirk ji stran û kilamên xwe bi zmanên Kurdî û Tirkî pêşkêş kirin. Helbestên yekîtî û cengê hatin xwendin. Herwûsa komên govendê, leyîstokên renga-reng pêşkêş kirin.

Berpirsîyarên Partîyên endamên FKBDC peyvên konevanî xwendin û rewşa konevanî bi vexwendîyan dan nasdan.

Şev bi van duruşman destpêkir û dîsa bi van duruşman dawî pêhat: "Bijî FKBDC", "Bijî Yekîtîya Têkoşîna Gelên Tirkîye û Kurdistan'ê", "Bimre Xwesîparî, Bijî Berxwedan", "Bijî HRK", "Bijî ERNK", "Bijî PKK", "Bimre Cunta Faşîsta Kedxwar."

DERÎYÊ ZMANÎ

Amadekar Cankurd

"Bang"

Amraziyêd bangê evin:

Bo keserê: Ox, ax, ah, of, ay, haho...
Bo gaziyê: Lo, lo-lo, lê, lê-lê, o, gelo, ey, êy, heylo, heylê, ê...
Bo dilxweziyê: Xwezî, kêşka, kaş, bire, xwezkê...
Bo ecêbmayînê: Zehî, fah, nalo!, na..a ...a, tah, hê, hê û hê, ta..a...
Bo pêşdanê: Hilo, haydê, dê...

Hindek pevekên li ser bangê:
Ax niştîman ev çi rewşe!?
Gelo! çima em her li paş mane?
Xwezî! ez bi we re herim gund!
Hê û hê! ev çi barane bi ser me de tê!?
Hilo em herin qada cengê...

"Bersivok"

Amraziyên bersivokê evin:
Nîne, na, ney, ne (boyî nayînê)
Wek:
Li Kurdistanê ciyê mirovên dij–gelan nîne.
Nemire agirê serxwebûna gelê Kurdistan.
Netenê em Kurdistanê dixwazin, lê em Kurdistaneke bê zordestiya dewlemendan dixwazin û jêre xwîna xwe erzan didin.
Erê, ha, fermo (boyî erêtiyê)
Wek:
Erê, zor û sîtema Kemaliyan ji bîr naçe.
Kuro!
Ha
Tu dibhîsî?
Fermo
Li Kurdistanê xort ho dibin tivingan, diçin cenga turanperestan
Erê bavo, erê em dibihîsin, em jî diherin

(Piçukkirin)

Piçukkirin Kurdî de bi van pirtikane:

Çe İk Ko

I)- Çe:
Bax-baxçe
Deban-debançe
Par-parçe

II)- İk:
Dûv-duvik
Dest-destik
Ling-lingik
Sêl-sêlik
Pir caran "ik" ji bo nizimkirina navekî tê û pir caran navê tiştekî dî dide, wek:
Destik: Ne bes destê piçuke, lê tiştekî ku em pê digirin, bi destên xwe
...û weke wê sêlik
...û weke wê **duvikê** cixarê... ûhd.

III)- Ko:
Şêr-şêrko
Mêr-mêrko
Law-lawko
Lê tîpa "o" ne ji bo piçukkirinê ye, ew ji boyî bangê ye.

(Guman)

Guman bi van bêjeyan pêda dibe, gava em di gotina xwe de dudilî bin:
Gumandikim, qey, dibe, belkî, xwedê dizane... ûhd.

Lê gava em bi gotina xwe bawer bin, em dibêjin:
Birastî, bêguman, bêşaşî... ûhd.

(Tek û Kom)

I)- Peya, Gur, Bêje
(Di nav teherê **"Sek"** de)
II)- Peyan, Guran, Bêjeyan
(Di nav teherê **"Kom"** de)
Lewre em dibêjin "Kom" bi van paşpirtikan pêda dibe:
N, An, Yan

(Sun)

Gava yek bixwaze sundê texînê gotinê, ewê pêşpirtika **"bi"** di pêş navê "xw" de deyne, wek:

Bi xweda-Bi dana-Bi afrînda-Bi ella-Bi Kurdistan-Bi serê Zerdeşt-Bi serê koço-Bi nivişta mala xaço-Giska me bi nêriyê we re neçû... ûhd.

(Re Ve De)

Evan sê pirtikin di Kurdî de cîyekî bilind distînin, ji ber ku di pir deran de tên û bi hemû pişk û nav û nîran re tê:

Di bin re	Di pêş re
Di ser re	Di ber re (Nîr ê Lûs)
Di pê re	Di êvarê re
Di wê demê re	(Nîrê çaxê)
Di wî re	Di wê re
Di wan re	(Bernav)
Di berfê re	Di goşt re
Di gund re	(Nav)
Di hev re	Di xwe re (Navê Gum û navê Xweyî)
Di dostiyê re	Di rûmetiyê re (Navê Razber)

Di van hemû cîyan de xwuya dike ku wada (mana di nav re) şanî me dike.
Lê gava em **"ji"** têxînin şûna **"di"**, wek:

Ji wî re	Ji gund re
Ji hev re	Ji kê re?

Wada (ji boyî) xwuya dike.

Di wî de	Di hundur de
Di ser de	(Têdebûnê şanî me dike)
Ji wî ve	Ji hundur ve
Ji ser ve	(Jêbûnê şanî me dike)

Lewre em dikarin bêjin cîyê van pirtikan zor bilinde, di Kurdî de.

(Hinek amrazîyên din)

Cihkî:
Hundur-Der ve
Pişt-Pêş
Ser-Bin
Jêr-Jor
Dûr-Nêzîk
Çiqasî:
Zehf-Gelek-Hîçne
Awakî:
Pevre-Werge-Sif-Nemaze
Erênî:
Nexwe-Tutişt
Nayênî:
Tu-Yekser-Hîç-Ne-Na
Demkî:
Hîngê-Îro-Hema-Berê-Zûka-Qendebe-Zûkani-Tucar-Duhî-Eydî-Êdî-Pêr-Car car-Dem dem-Geh geh-Roj roj-Hagehan-Carina-Niho-Gava-Hingavî-Zû-Dereng-Nişka-Hema-Hemîn-Herro-Hêja... ûhd.

Bi vî rengî nivîsara me a li ser **Zimanê Kurdî** "Hevotima Zimanê Kurdî" *giha dawîyê. Hêjmarên kovara me yên bên de, emê hin tiştên din li ser ziman, tore û çanda Kurdî pêşkêşî xwendevanên xwe bikin.*

Dema We xweş bimîne

Baştarafı arka sayfada

ziydi. Sayı milyona ulaştığında, belli bazı çevrelerde vicdanı sızlayanlar oldu. Senatör Edward Kennedy, mülteci kamplarının durumunu yerinde gördükten sonra Cenevre'ye ve dünyanın öteki merkezlerine giderek, bu insanların kasıtlı olarak mülteci durumuna sokuluşunu uluslararası bir sorun olarak sunmaya ve gerekli maddi yardımın uluslararası mülteci örgütlerince yapılmasını sağlamaya çalıştı.

Bombalardan tutun buldozerlere dek her şey, Amerikan gücünün erişebildiği kadar çok köyü ortadan kaldırmak için kullanılıyordu.

... ...

Gıdasızlıktan kurumuş çıplak bir köylüyle konuştum. Hiç utanmışa benzemiyordu ve utanmasına gerek de yoktu. Bedenine yapışmış gri çamur tabakası herhangi bir çıplaklık izlenimini ortadan kaldırıyordu. Canlı kayadan bir heykel, insan biçiminde hayat bulmuş bir toprak parçası gibiydi.

"Benim halkım her zaman buradaydı" dedi. "Babam, onun babası ve dedemin babası geriye sayabildiğimiz kadarıyla hepsi. Yankee şeytanları, bombaları, mermileri ve tanklarıyla mezarları parçalasa bile, onların kemikleri burada gömülü. Burada yaşayacağım ve burada savaşacağım. Yankee bombalarıyla ya da mermileriyle ölürsem, en azından kemiklerim atalarımınki ile aynı toprak parçasında kalacak."

Bu koşullarda herhangi bir ürünü nasıl yetiştirebildiğini sordum.

"Eskisi kadar çok üretemiyoruz ama yetiştirdiklerimiz yaşamaya ve savaşmaya yetiyor" dedi. "Hiç yaban sığırımız kalmadı ve Amerikalılar sabanların çoğunu tahrip etti. Tarlaları bombaları ve mermileri ile sürüyorlar. Bazan, pirinç tohumu ve biraz lahana ekmek için içi su dolu kraterleri tırpanla biraz düzeltmek yetiyor. Küçük bahçelerimizi imha etmek üzere tankları gönderdiler, fakat ilk birkaçı çamura gömülünce vazgeçtiler. Bu tarlalara şimdilerde biraz daha su veriyoruz" dedi acı bir gülümsemeyle. Yüzüne yapışmış çamurların bir kısmı döküldü gülerken. "Biz Cu Chi'liyiz" diye bağladı sözlerini, "ot, kök yeriz, gerekirse toprağı bile yeriz ama atalarımızın toprağını asla terketmeyiz. Bizler, oğullarımız, hatta torunlarımız istilacılar defolup gidene dek savaşacağız."

Daha önceki ziyaretimde tanıştığım, NLF'nin Cu Chi bölge komitesi üyesi Hiep, Cu Chi'nin Ben Cat'tan 20 km kadar kuzeydoğuya doğru uzanan bir bölgenin en güney noktasını oluşturduğunu söyledi. Bu bölge sürekli bombalanıyordu, "öyle ki" diye sürdürdü açıklamasını Hiep "toprak, üzerinde hiçbir şeyin hareket edemeyeceği, yaşayamayacağı ya da büyüyemeceği bir çöle dönüştürülmeye çalışılıyordu. Bizim kuvvetlerimizin başkente doğru ilerlemesini engellemenin yanısıra Amerikalılar, Landsdale*** olarak isimlendirilen 'pasifikasyon planı'nın bir parçası olarak, halkı mülteci kamplarına gitmeye de zorlayacaklarını umuyordu. Her şeye rağmen halk dayanıyor. 60.000 kişinin arasında ancak 800 kişi, aşağı-yukarı 150 aile bölgeyi terketti. Fakat mülteci kamplarına gitmek üzere değil. Burası eski bir devrimci bölge olduğu ve gerimiz tamamen kurtarılmış topraklara dayandığı için ayrılanların çoğu buralara gitti. Diğerleri ise bombalamanın bu denli yoğun olmadığı denetimi belirsiz bölgelere göçtü. Hiç kimse mülteci kamplarında Amerikalıların, ayda 500 piestra ve bir ev satın alacak kadar para vaatlerine kanmadı. Ajanlarımızdan birkaçı kamplara girdi ve oradaki korkunç koşulları rapor etmek üzere geri geldi. Kamplara gitmeyi kafalarından geçirenler olduysa da ne olup bittiğini duyunca vazgeçtiler. Anlatılanlara göre açlık ve sefilikten aileler kırıyıyordu. Amerikalıların, yaşamlarını sürdürmek için verdiği iğrenç malzemeye de kamp komutanları el koyuyordu."

... ...

Bu durumda, Amerikalılar bir köyden ötekine "pire-sıçrayışı" ile "herkesi öldür, her şeyi yoket" baskınlarını gerçekleştiriyor, bir hafta kadar sonra geri gelerek görevlerinin "her şeyi yak" safhasını tamamlıyordu.

Mülteciler, çeşitli köylerdeki durumu anlamak üzere her gece gözcüler gönderiyordu. Benim kampı ziyaretimden bir gün önce, keşfe çıkanlardan birisi yakalanmış ve öldürülmüştü. Amerikalıların bölgeyi terkettiğinden emin olur olmaz, tüm kaçanlar köylerini yeniden kurmak üzere geri dönüyordu. Bazı ek bilgileri toplamak için bir hafta sonra döndüğümde, kampta yalnızca yüz kişi kadar kaldığını gördüm. Bunlar da, ötekilere kıyasla sınırdan daha içerdeki köylerine dönmek için haber bekliyordu.

... ...

Bu katliamlardan sağ kalanlar, Kamboçya'nın Takeo ve Suay Rieng illeri yerine Güney Vietnam'daki "mülteci merkezleri"nden birine kaçmış olsalardı hiç kuşkusuz "Vietkong teröründen kaçanlar"a ait istatistiklere eklenecelerdi.

Uluslararası Savaş Suçluları Mahkemesinin ikinci oturumunda tanıklık yapan Dr. Erik Wulff, ABD'yi aynı zamanda kasıtlı olarak "Mülteci yaratmak"la da suçladı. Wulff, "Mülteci Merkezlerinde" neler olduğunu şöyle tanımladı:

"Aileler, başlarında polisin bir adamı olmak üzere gruplara bölünmüş. Bunu nasıl yapmış olabilirler? Halk gönüllü olarak köyünü terketmez. Vietnamlılar pirinç tarlalarına, köylerine özellikle bağlıdır. Atalara saygı çok önemli bir yer tutar. Her Vietnamlı köylü, kendi doğduğu köyde yaşamak, evlenmek ve çocuk sahibi olmak ister. Halk, köyünü kendi rızasıyla terketmez. Mülteci kamplarına gitmeleri için zorlanmış olmalılar. Amerikalılar bu amaçla, şimdilerde genel olarak kullanılan bir deyimle 'mülteci yaratma' denilen çeşitli yöntemler uyguluyor. Amerikalı subayların büyük bir çoğunluğu tarafından kullanılan bu terimden doğal olarak basın toplantılarında hiç söz edilmiyor. 'Mülteciler nasıl yaratılır?'

"İlk önce, 'serbest ateş bölgesi', 'serbest atış bölgesi', 'serbest hedef bölgesi' gibi teknik terimlerle tanımlanan belli yöreler seçiliyor..." Dr. Wulff, Senatör Kennedy'nin belirlediği türden, bildiriler atma, bombalama, napalm kullanma, makinalı-tüfeklerle köyleri tarama gibi yöntemlerin kullanıldığını, halkın bu teröre rağmen diretmesi halinde ise zorla taşındığını anlatarak sürdürdü konuşmasını: "Taşıma işi için uçaklar ve helikopterler getiriliyor. Askerler silahlarıyla dürterek halkı bunlara bindiriyor. Beraberlerinde herhangi bir eşya götürmeleri kesinlikle yasak. Bu, Amerikalıların kibarca yaptıkları uyarılara kulak asmamanın cezası oluyor..."

Bu bölümde anlatıldığı gibi, o zamanlar Senatör Kennedy'nin verdiği "nüfusun üçte biri" gibi bir oran kesinlikle abartılmış olmakla birlikte, ABD-Saygon komutası "denizi kurutmayı" kısmen de olsa başarmıştı. Ancak NLF'nin 1967-68 yağışsız mevsim saldırılarındaki başarısının da kanıtladığı gibi balığın, üstelik eskisinden çok daha etkili olarak yüzmesine yetecek kadar su hala vardı. Amerikalıların ödedikleri bedele karşılık elde ettikleri sonuç, "deniz"in önemli bir bölümünü büyük kentlerin girişlerine taşımış olmalarıydı. Böylece, "balık" kendisini çok daha güvencede bulmuş ve 1968 Yeni Ay Yılı saldırılarına hazırlanabilmişti. Bu yapay "deniz" sayesinde NLF kuvvetleri Tet Saldırısını gerçekleştirdi. Yürekleri Amerikalılara karşı duydukları nefretle tutuşan yüzbinlerce "mülteci" NLF kuvvetlerinin en güçlü müttefikleri olarak askerleri ve silahlarını sakladı, tüm Güney Vietnam boyunca kasaba ve kentlere gizlice girmelerine yardımcı oldu.

Böylece ABD'nin "mülteci yaratma" politikası, planlananın tam tersine sonuçlar getirdi.

---

*1959 Ekim'inde "Vietkong zanlısı" 1000'den fazla kişinin zalimce zehirlenerek katledildiği yer.

**Jonathan Schell, *The Village of Ben Suc, Knoph*, New York, 1967, Sayfa 94.

***O sıralar Tuğgeneral olan Landsdale, albay iken etkin bir CIA ajanı olarak Ngo Din Diem'in Saygon'da iktidara gelmesinde kilit rol oynamış, Fransız yanlısı silahlı dini grupları dağıtmıştı. Sonra emekli olmuş, fakat Lodge ikinci kez büyükelçi olarak Güney Vietnam'a atanınca, "pasifikasyon"u yönetmek için göreve çağrılmıştı. Mart 1967'de Lodge'un yerine atanan Ellsworth Bunker, topyekun başarısızlığın sorumlusu olarak Landsdale'in işine son verdi.

DENİZİ KURUTMAK

Sömürgeci-faşist Türk devleti, Irak, İran ve Suriye sınırları boyunca Kürdistan toprakları üzerinde 30 km genişliğinde bir "tampon bölge" yaratmak için yıllardır çalışmalarını sürdürüyor. Bu çalışmalara ek olarak, son aylarda Şırnak ve Dersim'de stratejik köyler inşa etme yolundaki çalışmalar yoğunlaştı ve bir plan olmaktan çıkarılarak pratiğe geçirilmeye başlandı. Sömürgeciler bu faaliyetlerini, ABD emperyalistlerinin Vietnam'daki deneylerine dayanarak geliştirmekte ve bu çalışmalar bizzat ABD'li danışmanlarca yönlendirilmektedir. Faşist TC'nin bugün ilk adımlarını attığı bu uygulamalarını ve gelecekte nasıl biçimlere büründürüleceğini daha iyi kavramak için ABD'nin Vietnam'daki uygulamalarına bakmakta yarar var. Bu amaçla, Wilfred G. Burchett'in **Vietnam Kazanacak** *kitabından bu konu ile ilgili bazı pasajlar aktarıyoruz.*

Berxwedan

Washington, Amerikan kamuoyuna "sürekli ilerleme" masalı satmak için, yapay bir "Vietkong teröründen kaçan mülteciler" yaratıyordu. Büyük kentlerin çevresindeki kulübelerden oluşan kamplara gönderilenlerin istatistiksel artışı, "ilerleme" gibi gösteriliyor ve komünist hainliğinin bir kanıtı olarak sunuluyordu.

Bu talihsizler gerçekten terörden kaçıyor. Ama bu, B-52'lerin yağdırdığı binlerce tonluk bombanın yarattığı Amerikan terörüdür. Bir de, ABD askerlerinin tarama operasyonlarından kaçan mülteciler var. Bu operasyonların tek amacı NLF denetimindeki ve denetimi belirsiz bölgelerdeki halk üzerinde terör havası estirmek, Saygon-denetimindekilere gözdağı vermektir. Benzer bir yöntem de "saf değiştirenler"in istatistiklerini oluşturmak için kullanılmaktadır. Tarama operasyonlarında aynı Amerikan subayı, yakalananların mülteci merkezlerine mi sürüleceğine, Saygon ordusuna yazılmak üzere "Açık kollar" kamplarına mı götürüleceğine ya da "azılı Vietkong" olarak işkence ve ölüm mangalarına mı teslim edileceğine karar veriyordu.

Jonathan Schell, Ben Suc ile ilgili kitabında, köylere yöneltilen saldırılardan sağ çıkanların kepaze Phu* kampına zorla nasıl götürüldüğünü ve kampı çevreleyen dikenli teller üzerine asılmış bez pankartlarındaki" ÖZGÜRLÜĞE ve DEMOKRASİYE HOŞGELDİNİZ" ve KOMÜNİZMDEN KAÇAN MÜLTECİLERİN KABUL MERKEZİNE HOŞGELDİNİZ yazılarıile nasıl karşılaştıklarını anlatıyor.** Bunların sayıları bile ilerleme raporlarına ekleniyordu.

... ...

"Mao Tse-tung'un klasik tanımına göre gerilla savaşçıları balık, içinde yüzdükleri deniz de halktır. Deniz olmaksızın balık yüzemez."

ABD savaş makinası balığı yakalamayı beceremediğine göre, denizi kurutmak için işe koşulmalıydı. Evans-Novak makalesi, NLF denetimindeki bölgelerde yaşayan, hareket eden ya da yetişen her şeyin topyekun imha edilmesi yolunda girişilen yoğun çabaların bir başlangıcıydı. Köyler üzerinde bombalar, bitkilere zehirli kimyasal maddeler yağdırılarak ve "Hepsini öldür, hepsini yak, hepsini yoket" sloganlı tarama operasyonları ile NLF denetimindeki bölgelerde yaşayan, büyüyen her şeye, tüm erkeklere, kadınlara, çocuklara, hayvanlara, kuşlara topyekun savaş ilan edilmişti. ABD resmi politikasına göre, derhal gelecek olan bu ölümden kaçmanın tek yolu, "Mülteci Kabul Merkezleri" diye adlandırılan toplama kamplarında yaşayan ölü olmayı kabul etmekti. Abartma mı?

"Her gün her hafta, her ay, yoldaşlarınızın, üs kamplarınızın, tünellerin daha çoğu ortaya çıkarılıyor ve imha ediliyor... Yalnızca ÖLÜM var yakınınızda. Uçakları duyuyor musunuz? Bombaları duyuyor musunuz? Bunlar ÖLÜMÜN: SİZİN ÖLÜMÜNÜZÜN sesidir. Yaşamak için şimdi kaçın."

Köyler üzerine atılan tipik bildirilerden birisi bu. Kağıdın yazılı olmayan arkasında da, okuyanı korkutmak için, barsakları dışarı uğramış bir bomba kurbanının ya da ölümün bir başka tanımının fotoğrafı basılmış. Fakat, Saygon denetimindeki bölgelere kaçmaktan başka bir yöntemle ölümden kurtulmaya çalışmak suç kanıtı oluşturuyor. Bombardıman akınları sırasında, bir köylünün bombadan ya da makinalı tüfek mermisinden kaçması suç kanıtı ve öldürülmek için bir bahane oluyor. Amerikalıların köye girişinden hemen önce gerçekleştirilen hava ve topçu bombardımanı sırasında barınağa saklanan herkes otomatikman, kapana kısılmış fare gibi gazlanacak bir "Vietkong" sayılıyor. Hatta, böyle bir barınağa sahip olmak bile suç. Bu nedenle, Amerikalılar "kazayla" Saygon denetimindeki ya da denetimi belirsiz bölgedeki köylerden birisini bombaladığında verdirilen kayıp, NLF bölgelerinden bir köyü bombaladıklarında verdirdikleri hasara göre kat kat fazla. Çünkü bu bölgelerde her evin derin yeraltı sığınakları ve her köyün haberleşme siperleri var.

Yalnızca, toprağın üstünde öylece duran ve ölenler masum kabul ediliyor. Hem "suçsuz" hem de hayatta olanlar ise sadece kırlarda dikenli teller arasında yaşayan ya da oraya gitmeye boyun eğenler.

... ...

"Mülteci Kabul Merkezi" kavramı Öncülerin "stratejik köy" kavramına Westmoreland'ın bir katkısıydı. Her ne pahasına olursa olsun Güney Vietnam'ın kırsal kesimde yaşayan halkı dikenli tellerin ardına kapatılmalıydı. Dolar vaad eden bildirilerin köylüleri çekmeye yetmemesi halinde, tehdit ve bu inatçı köylülerin kökünün kazınması gibi önlemler uygulanacaktı. Yöntemlerden biri de bazı yöreleri "serbest atış bölgeleri" olarak ilan etmekti. Saygon denetiminde olmayan her bölge, yani köylülerin dikenli tel ardında bulunmadığı her yer "serbest atış bölgesi" sayılıyordu. Buralarda, savaşma görevi olmayan uçaklar ya da kullanılmamış bombalarla dönen ekipler, istedikleri gibi atış yapabilir, bomba atabilirdi. Bunların faaliyetleri, her biri rahatça 30 tondan fazla bomba taşıyan B-52 bombardıman uçaklarının düzenli akınlarıyla da destekleniyordu.

... ...

NLF karargahında bir politik subay olan Tran Van Thien, Evans Novak ve Rand raporları ile ilgili görüşlerini şöyle açıkladı: "Bir zamanlar Naziler, kurbanlarının yaşayan bedenleri üzerinde sözüm ona 'bilimsel deneyler' yapar, kasıtlı olarak enjekte ettikleri öldürücü bakterilere gösterilen tepkiyi, kurbanları ölürken incelerlerdi. Amerikalılar da şimdi, tüm Güney Vietnam halkının yaşayan bedeni üstünde deney yapıyor. Nazi deneylerinin sonucu Auschwitz ve benzeri kampların gaz odalarındaki katliamdı. Bizim halkımız için ise kitle soykırımı kırsal alanda ve ülke çapında uygulanmakta."

Bombardıman akınlarının yoğunluğuna ve Amerikan "tarama" operasyonlarının başarısına göre, "Vietkong teröründen kaçan mülteciler"in sayısı, bir ayda onbinlere fırladı. Eklenen her 100.000, Saygon ve Washington'daki ABD basın sözcülerine göre, savaşta kaydedilen ilerlemenin bir kanıtıydı. Bu, ABD Başkanının da aralarında olduğu, yüksek dereceli hükümet görevlilerinin yinelediği bir fanta-

Devamı Syf: 31'de